

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen afdeling Dendermonde strafzaken D19D kamer, 11 oktober 2016

Notitienummer parket
DE37.F1.3539/08/20

OPENBAAR MINISTERIE

BURGERLIJKE PARTIJEN

- HET FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL, als rechtsopvolger van het vroegere CGKR, autonome openbare dienst opgericht bij wet van 15/02/1993, Koningsstraat 138 te 1000 Brussel
- S.P. (...), Thaise nationaliteit, geboren te (...) op (...), geregistreerd te 2000 Antwerpen bij VZW P aldaar en met verblijfadres te (...);
- R.P., Thaise nationaliteit, geboren te (...) – op (...), geregistreerd te 2000 Antwerpen bij VZW P. aldaar niet verblijfadres (...);

Ter terechtzitting van 13 september 2016 allen vertegenwoordigd door mr. M.C. loco P. Q.P., advocaat te (...)

BEKLAAGDEN

1. **S.T.**, van Belgische nationaliteit, geboren te (...), arbeider, ingeschreven te 2800 Mechelen, (...), aangehouden door de onderzoeksrechter te (...) op (...) en vrijgelaten onder voorwaarden door de onderzoeksrechter op 24 december 2008, wegens de tenlasteleggingen A en B van de aanvullende vordering van 16 september 2008 thans de tenlasteleggingen A1, A3, A4 en C;

Ter terechtzitting van 13 september 2015 in persoon aanwezig, bijgestaan door mr. V.J., advocaat te (...)

2. **V.A.M.M.**, van Belgische nationaliteit, geboren te (...), zelfstandige, ingeschreven te (...), aangehouden door de onderzoeksrechter te (...) op (...) en vrijgelaten onder voorwaarden door de raadkamer op 23 december 2008 wegens de tenlasteleggingen A en B van de aanvullende vordering van 16 september 2008 thans de tenlasteleggingen A1, A3, A4 en C;

Ter terechtzitting van 13 september 2016 vertegenwoordigd door mr. V.D.T. T., advocaat te (...)

3. **V.A.G.**, van Belgische nationaliteit, geboren te (...) op (...), arbeider, ingeschreven te (...), aangehouden door de onderzoeksrechter te (...) op 17 september 2008 en vrijgelaten door de Kamer van inbeschuldigingstelling te (...) op 30 oktober 2008 wegens de tenlasteleggingen A en B van de aanvullende vordering van 16 september 2008 thans de tenlasteleggingen A1, A3, A4 en D;

Ter terechtzitting van 13 september 2016 in persoon aanwezig, bijgestaan door mr. V.V.J.

4. **N.L.** (volgens de eindvordering), Lajos (volgens het Rijksregister) C. J.L., van Belgische nationaliteit, geboren te (...) op (...) volgens de eindvordering, 7 december 1960 volgens het rijksregister, zonder beroep, ingeschreven te (...), aangehouden door de onderzoeksrechter te Dendermonde op 26 september 2008 en vrijgelaten onder voorwaarden door de raadkamer op 14 november 2008 wegens de tenlasteleggingen A en B van de aanvullende vordering van 16 september 2008 thans de tenlasteleggingen A1, A3, A4 en D

Ter terechtzitting van 13 september 2016 in persoon aanwezig, bijgestaan door mr. V.I., advocaat te (...)

6. **Y.W.**, van Thaise nationaliteit geboren te (...) (Thailand) op (...), zonder beroep, ingeschreven te (...), aangehouden door de onderzoeksrechter te Dendermonde op 17 september 2008 en vrijgelaten door de Kamer van inbeschuldigingstelling te Gent op 30 oktober 2008 wegens de tenlasteleggingen A en B van de aanvullende vordering van 16 september 2008 thans de tenlasteleggingen A1, A3, A4 en D

Ter terechtzitting van 13 september 2016 in persoon aanwezig, bijgestaan door de aangestelde tolk en door mr. V.W.J. J., advocaat te (...)

7. **D.B.P.**, van Belgische nationaliteit, geboren te (...) op (...), scheikundig operateur, ingeschreven te 9230 Wetteren, Wetterensesteenweg 16, vrijgelaten onder voorwaarden door de onderzoeksrechter te Dendermonde op 17 september 2008 wegens de tenlasteleggingen A en B van de aanvullende vordering van 16 september 2008 thans de tenlasteleggingen A1, A3, A4 en E

Ter terechtzitting van 13 september 2016 niet aanwezig evenmin vertegenwoordigd, aldus verstek makend

8. **D.B.E.**, van Belgische nationaliteit, geboren te (...) op (...), binnenhuisinrichter, ingeschreven te (...), (...), aangehouden door de onderzoeksrechter te Dendermonde op 17 september 2008 en vrijgelaten onder voorwaarden door de Kamer van Inbeschuldigingstelling te Gent op 2 oktober 2008 wegens de tenlasteleggingen A en B van de aanvullende vordering van 16 september 2008 thans de tenlasteleggingen A1, A3, A4 en E en opnieuw aangehouden door de onderzoeksrechter te Dendermonde op 31 oktober 2008 en vrijgelaten door de Kamer van Inbeschuldigingstelling te Gent op 13 november 2008 wegens de tenlasteleggingen A tem E van de tweede aanvullende vordering van 22 september 2008 thans de tenlasteleggingen I, K1, L, M en N

=. Ter terechtzitting van 13 september 2016 in persoon aanwezig, bijgestaan daar mr. F.J., advocaat te (...)

- 9. D.I.**, van Belgische nationaliteit, geboren te (...) op (...), zaakvoerder, verblijvende te (...), Nederlandstalig, van Vlaamse afkomst, volgens eigen verklaring ter terechtzitting van 13 september 2016 thans wonende te (...); vrijgelaten onder voorwaarden door de onderzoeksrechter te (...) op 17 september 2008 wegens de tenlasteleggingen A en B van de aanvullende vordering van 16 september 2008 thans de tenlasteleggingen A1, A3, A4 en F en aangehouden door de onderzoeksrechter te (...) op 30 oktober 2008 en vrijgelaten door de Kamer van inbeschuldigingstelling te Gent op 13 november 2008 wegens de tenlasteleggingen A tem E van de tweede aanvullende vordering van 22 september 2008 thans de tenlasteleggingen I, K1, L, M en N

Ter terechtzitting van 13 september 2016 in persoon aanwezig, bijgestaan door mr M.J. loco mr. B.F.F., advocaat te (...)

- 10. S.E.**, van Belgische nationaliteit, geboren te (...) op (...) 1968, manager, ingeschreven te 9140 Temse, Schoenstraat 98, vrijgelaten onder voorwaarden door de onderzoeksrechter te Dendermonde op 17 september 2008 wegens de tenlasteleggingen A en B van de aanvullende vordering van 16 september 2006 thans de tenlasteleggingen tenlasteleggingen A1, A3, A4 en F

Ter terechtzitting van 13 september 2016 in persoon aanwezig

- 11. S.D.**, van Thaise nationaliteit, geboren op (...), alias D.S., gekend onder de roepnaam (...) zonder gekend beroep, zonder gekende woon- of verblijfplaats in het rijk, lastens wie een bevel tot aanhouding bij verstek werd afgeleverd door de onderzoeksrechter te Dendermonde op 20 november 2009 wegens de tenlastelegging A van de aanvullende vordering van 16 september 2008 thans de tenlasteleggingen A1, A3, A4

Ter terechtzitting van 13 september 2016 Met aanwezig, evenmin vertegenwoordigd, aldus verstek makend

- 12. W.T.A.**, van Thaise nationaliteit, geboren op (...), alais (...), gekend onder de roepnamen (...), zonder gekend beroep, zonder gekende woon- of verblijfplaats in het rijk, lastens wie een bevel tot aanhouding bij verstek werd afgeleverd door de onderzoeksrechter Dendermonde op 20 november 2009 wegens de tenlastelegging A van de aanvullende vordering van 16 september 2008 thans de tenlasteleggingen A1, A3, A4

Ter terechtzitting van 13 september 2016 niet aanwezig, evenmin vertegenwoordigd, aldus verstek makend

- 13. S.C.**, van Thaise nationaliteit, geboren op (...), zonder gekend beroep, zonder gekende woon- of verblijfplaats in het rijk

Ter terechtzitting van 13 september 2016 niet aanwezig, evenmin vertegenwoordigd, aldus verstek makend

- 14. V.P.J.**, van Belgische nationaliteit, geboren te (...) op (...), vertegenwoordiger, ingeschreven te 3140 Keerbergen, Leeuweg 70

Ter terechtzitting van 13 september 2016 in persoon aanwezig, bijgestaan door mr. M.S., advocaat te (...)

- 15. V.D.B.P.**, van Belgische nationaliteit, geboren te (...) op (...), handelaar, Nederlandstalig, van Vlaamse afkomst, verblijvende te (...); volgens eigen verklaring ter terechtzitting van 13 september 2016 thans wonende te (...);

Ter terechtzitting van 13 september 2016 in persoon aanwezig, bijgestaan door mr. M.J. loco mr. B.F., advocaat te (...)

- 16. M.M.D.**, van Belgische nationaliteit, geboren te (...) (Angola) op (...), zonder beroep, wonende te (...), vrijgelaten onder voorwaarden door de onderzoeksrechter op 6 november 2008 wegens de tenlasteleggingen A, B en C van de derde aanvullende vordering van 6 november 2008 thans de tenlasteleggingen I, K2 en G1

Ter terechtzitting van 13 september 2016 niet aanwezig, evenmin vertegenwoordigd, aldus verstek makend

- 17. B.H.**, van Belgische nationaliteit, geboren te (...) (Burundi) op (...), zonder beroep, ingeschreven te (...), aangehouden door de onderzoeksrechter te (...) en vrijgelaten door de Kamer van inbeschuldigingstelling te Gent wegens tenlasteleggingen A tem E van de tweede aanvullende vordering van 22 september 2008 thans de tenlasteleggingen I, K1, L, M en N

Ter terechtzitting van 13 september 2016 in persoon aanwezig, bijgestaan door de aangestelde tolk en door mr. H.N., advocaat te (...)

- 18. D.F.P.** volgens de eindvordering, Patrik volgens het Rijksregister, Ivo, van Belgische nationaliteit, geboren te (...) op (...), Mecanicien, wonende te (...);

Ter terechtzitting van 13 september 2016 niet aanwezig, evenmin vertegenwoordigd, aldus verstek makend

- 19. B.M.**, van Belgische rationaliteit, geboren te (...) op (...), bestuurder vennootschap, wonende te (...);

Ter terechtzitting van 13 september 2016 vertegenwoordigd door mr. V.B. loco mr. L.K. advocaat te Antwerpen

- 20. S.S.**, (...), van Belgische nationaliteit, geboren (...) op (...), advocaat, ingeschreven te (...);

Ter terechtzitting van 13 september 2016 in persoon aanwezig, bijgestaan door mr. T.F, advocaat te (...)

1. TENLASTELEGGINGEN

A

Te 9230 Wetteren, meermaals op niet nader gekende tijdstippen in de periode van op 1 oktober 2006 tot op 16 september 2008

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door artikel 66 van het Strafwetboek.

Bij inbreuk op artikel 433 quinquies § 1, 1° SWB, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel door de hierna genoemde personen te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de controle over hen te hebben gewisseld of overgedragen teneinde de misdrijven te laten plegen die bedoeld worden in de artikelen 379, 380 § 1 en 4 en 383 bis § 1, de toestemming met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang zijnde, met name minstens R.B. (...), T.D. (...), P.K. (...), K.T. (...), K.L. (...), W.S. (...), R.T. (...), S.N. (...), C.N. (...), S.P. (...), R.P. (...) en nog andere niet geïdentificeerde personen te hebben aangeworven, vervoerd gehuisvest en opgevangen te hebben met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie in de (...) en deze te hebben uitgebuit

met de omstandigheid dat:

1. misbruik gemaakt werd van de bijzonder kwetsbare positie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken (artikel 433 septies 20 SWB)

namelijk de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de elfde, de twaalfde en de dertiende

2. het misdrijf gepleegd werd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang (artikel 433 septies 3° SWB)

namelijk de eerste, de tweede, de derde, de vijfde en de zesde

3. van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt (artikel 433 septies 60 SWB)

namelijk de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, elfde, de twaalfde en de dertiende

4. dat het een daad van deelneming aan de hoofd-of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet (artikel 433 octies 20 SWB)

namelijk de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de elfde, de twaalfde en de dertiende

B

De eerste, de tweede, de derde, de vijfde en de zesde

Te 9230 Wetteren, meermaals op niet nader gekende tijdstippen in de periode van op 1 oktober 2006 tot op 16 september 2008

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door artikel 66 van het Strafwetboek

Een huis van ontucht of prostitutie te hebben gehouden met name door in de (...) meerdere vrouwen van vreemde nationaliteit te hebben aangeworven bij zich gehouden te hebben met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie met name ondermeer ten aanzien van R.B. (...), T.D. (...), P.K. (...), K.T. (...), K.L. (...), W.S. (...), R.T. (...), S.T. (...), C.N. (...), S.P. (...), R.P. (...) en nog andere niet-geïdentificeerde personen

met de omstandigheid dat:

1. de daders daarbij direct of indirect gebruik hebben gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang

2. met de omstandigheid dat de daders daarbij misbruik hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin een persoon verkeert ten gevolge van een onwettige of precaire administratieve toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid

De eerste en de tweede

Te 9230 Wetteren, meermaals op niet nader gekende tijdstippen in de periode van op 1 oktober 2006 tot op 16 september 2008

Leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, in casu het plegen van misdaden zoals omschreven onder de tenlasteleggingen A1 tot en met A4, 61 en B2, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend eik ander rechtmatig oogmerk nastreeft

D

De derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de elfde, de twaalfde, de dertiende

Te 9230 Wetteren en te Bangkok (Thailand), meermaals op niet nader gekende tijdstippen in de periode van op 1 oktober 2006 tot op 16 september 2008

Terwijl zij wisten dat hun deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324 bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, in casu het plegen van misdaden zoals omschreven onder tenlasteleggingen A1 tot en met A4, 81 en 82 om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft

E

De zevende

Te 9230 Wetteren, meermaals op niet nader gekende tijdstippen in de periode van op 1 april 2007 tot op 16 september 2008

Zelfs zonder de bedoeling een misdrijf in het raam van een criminele organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikelen 66 tot 69 van het Strafwetboek bedoelde wijzen, welerit'ëÜtellen betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, in cash het plegen van misdaden zoals omschreven onder de tenlasteleggingen A1 tot en met A4, B1 en 82 om direct of Indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft

F.

de negende, de tiende en de twintigste

Te 9230 Wetteren, meermaals op niet nader gekende tijdstippen in de periode van op 15 oktober 2007 tot op 16 september 2008

Terwijl zij wisten dat hun deelneming bijdroegen tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324 bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van die criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt In de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, in casu het plegen van misdaden zoals omschreven onder de tenlasteleggingen A1 tot en met A4, B1 en B2 om direct of Indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.

G

De eerste en de tweede

Te 9230 Wetteren, meermaals op niet nader gekende tijdstippen in de periode van op 1 oktober 2006 tot op 16 september 2008

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door artikel 66 van het Strafwetboek.

Rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand of zijn precaire sociale toestand door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 van het Strafwetboek bedoelde ruimte, te hebben verkocht, te hebben verhuurd after beschikking gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken personen in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt,

namelijk door minstens ten aanzien van R.B. (...), T.D. (...), P.K. (...), K.T. (...), K.L. (...), W.S. (...), R.T. (...), S.N. (...), C.N. (...), S.P. (...), R.P. (...) en nog andere niet geïdentificeerde personen een "kamer" te hebben verhuurd a rato van 50 euro per week hetzij 200 euro per maand

H

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door artikel 66 van het Strafwetboek

Bij inbreuk op het artikel 505, alinea 1, 1° van het Strafwetboek, weggenomen, verduisterde of door een misdaad of wanbedrijf verkregen zaken of een gedeelte ervan geheeld te hebben.

1. **De eerste, de achtste, de negende, de veertiende, de vijftiende, zestiende:** met samenhang te 9810 Nazareth en/of eiders in het rijk op een niet nader gekend tijdstip in de periode van op 1 augustus 2008 tot op 24 augustus 2008, de negende en de zeventiende: met samenhang te 1930 Zaventem op 24 augustus 2008 en op 6 september 2008:

een gestolen cheque ter waarde van 1.100.218 euro ten nadele van E.I.S.

2. **De achtste, de veertiende en de zestiende:** met samenhang te Calais (Frankrijk) op 25 augustus 2008, de eerste, de achtste en de veertiende: met samenhang te Zaventem en eiders in het rijk op 26 augustus 2008, **de eerste, de achtste, de negende, de veertiende en de zeventiende:** met samenhang te Dubai op een niet nader gekend tijdstip in de periode van op 26 augustus 2008 tot op 31 augustus 2008:

drie gestolen en vervalste cheques ter waarde van respectievelijk 266.077,96 Britse ponden, 775.000 Britse ponden en 477.770,00 Britse ponden ten nadele van HSBC bank te Londen

I

De eerste, de achtste, de negende, de veertiende, de vijftiende, de zestiende en de zeventiende

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door artikel 66 van het Strafwetboek

Met samenhang te Kigali (Rwanda) op een niet nader gekend tijdstip in de periode van op 6 september 2008 tot op 16 september 2008

Gepoogd te hebben, met het oogmerk om zich een zaak toe te eigenen, die aan een ander toebehoort, zich gelden, roerende goederen, verbintenissen, kwijtingen, schuldbevrijdingen te hebben doen afgeven of leveren, hetzij door het gebruikmaken van valse namen, of valse hoedanigheden, hetzij door het aanwenden van listige kunstgrepen om te doen geloven aan het bestaan van valse ondernemingen, van een denkbeeldige macht of van een denkbeeldig krediet, om een goede afloop, een ongeval of enige andere hersenschimmige gebeurtenis te doen verwachten of te doen vrezen of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen of van de lichtgelovigheid, waarbij het voornemen om het wanbedrijf te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van dat wanbedrijf uitmaken en alleen tengevolge van omstandigheden van de wil van de dader afhankelijk, zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist namelijk gepoogd te hebben de onder de tenlastelegging F11 omschreven gehele cheque te verzilveren ten nadele van E.I.S. en B./A. bank

J

De eerste, de achtste, de negende, de veertiende, de vijftiende, de zestiende, de zeventiende, de achttiende en de negentiende

Te Temse en met samenhang elders in het rijk en te Fribourg (Zwitserland), meermaals op niet nader gekende tijdstippen in de periode van op 1 juni 2008 tot op 16 september 2008

Deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht met het oogmerk om op personen of op eigendommen wanbedrijven te plegen namelijk name heling van de onder H1 en H2 omschreven cheques, oplichting van de begunstigen van deze cheques met name E.I.S. ten belope van 1.100.218 euro en OIC RUN-OFF LTD & THE LONDON & OVERSEAS INSURANCE CO LTD PYMT AC 1 ten belope van 266.077,96 Britse ponden, 775.000 Britse ponden en 477.770 Britse ponden en het witwassen van deze vermogensvoordelen

Met de omstandigheid dat de derde zich in staat van wettelijke herhaling bevindt doordat hij het nieuwe wanbedrijf heeft gepleegd nadat hij werd veroordeeld tot gevangenisstraf van ten minste 1 jaar en voordat 5 jaren zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is, nl. bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis van de correctionele rechtbank van Dendermonde van 15 januari 2008 waarbij hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 18 maanden met probatie-uitstel gedurende 5 jaar wegens verkrachting een aanranding van de eerbaarheid

De eerste en de tweede tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig artikelen 42 en 43 bis van het strafwetboek, zoals Ingevoerd door de wet van 17 juli 1990, **elk** te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 698.067,50 euro namelijk de helft van 1.396.135 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven A1, A2, A3, A4, B1 en B2 verkregen zijn waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagden, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag) (zie pv 11629/2009 wederrechtelijk vermogen)

Te zeggen voor recht dat de inbeslaggenomen gelden in hoofde van de eerste beklagde ten bedrage van 74.800 euro overgemaakt aan het C.O.I.V., na verbeurdverklaring ervan, zullen dienen toegerekend te worden op het bedrag van de bij tussen te komen vonnis uitgesproken bijzondere verbeurdverklaring van de wederrechtelijke vermogensvoordelen

Te zeggen voor recht dat de Inbeslaggenomen gelden in hoofde van de tweede beklagde ten bedrage van 823,75 euro en 340 euro overgemaakt aan het C.O.I.V., na verbeurdverklaring ervan, zullen dienen toegerekend te worden op het bedrag van de bij tussen te komen vonnis uitgesproken bijzondere verbeurdverklaring van de wederrechtelijke vermogensvoordelen

De derde tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig artikelen 42 en 43 bis van het strafwetboek, zoals ingevoerd door de wet van 17 juli 1990, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 10.200 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven A1, A2, A3, A4, B1 en B2 verkregen zijn waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklagden, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag) (zie eerste verhoor 3° beklagde: vanaf 1 april 2007 300 euro per maand, vanaf 1 januari 2008 750 euro per maand, juli en augustus 2008 telkens 1500 euro per maand)

Te zeggen voor recht dat de inbeslaggenomen gelden in hoofde van de derde beklagde ten bedrage van 920 euro overgemaakt aan het C.O.I.V., na verbeurdverklaring ervan, zullen dienen toegerekend te worden op het bedrag van de bij tussen te komen vonnis uitgesproken bijzondere verbeurdverklaring van de wederrechtelijke vermogensvoordelen

De vierde tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig artikelen 42 en 43 bis van het strafwetboek, zoals ingevoerd door de wet van 17 juli 1990, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 15.000 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven A1, A3 en A4 verkregen zijn waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklagden, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag) (zie pv 7245/08 pg 1393)

De elfde, de twaalfde en de dertiende tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig artikelen 42 en 43 bis van het strafwetboek, zoals ingevoerd door de wet van 17 juli 1990, elk te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 22.800 euro namelijk 1/3 de van 68.400 euro zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven A1, A3 en A4 verkregen zijn waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklagden, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag) (namelijk 7600 euro x 9 meisjes zie oa pv wederrechtelijk vermogen pg 2-3)

De eerste tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43 bis van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de Wet van 17 juli 1990, juncto art. 433 novies, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van de personenwagen BMW 320 D met nummerplaat (...) als zijnde voorwerp dat gediend heeft of bestemd was tot het plegen van het hierboven weerhouden misdrijven.

De derde tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43 bis van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de Wet van 17 juli 1990, juncto art. 433 novies, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van de personenwagen Opel Corsa met nurnmerplaat (...) als zijnde voorwerp dat gediend heeft of bestemd was tot het plegen van het hierboven weerhouden misdrijven.

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzittingen van 17 mei 2016, 13 september 2016 en 16 september 2016.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen. De zevende beklaagde, de elfde beklaagde, de twaalfde beklaagde, de dertiende beklaagde, de zestiende beklaagde en de achttiende beklaagde verschenen niet, noch iemand voor hen, hoewel zij rechtsgeldig waren gedagvaard. Zij lieten dus verstek.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Strafvordering

De rechtbank nam kennis van de verwijzingsbeschikking van de Raadkamer van 25 maart 2014, waarbij de beklaagden als volgt naar de correctionele rechtbank werden:

- de eerste beklaagde wegens de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, B.1, 13.2, C, G, H.1, H.2, I en J;
- de tweede beklaagde wegens de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, B.1, 13.2, C en G;
- de derde beklaagde wegens de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, B.1, B.2 en D; de vierde beklaagde wegens de tenlasteleggingen A.1, A.3, A.4 en D;
- de zesde beklaagde wegens de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, 13.1, B.2 en D;
- de zevende beklaagde wegens de tenlasteleggingen A.1, A.3, A.4 en E;
- de achtste beklaagde wegens de tenlasteleggingen H.1, H.2, I en J;
- de negende beklaagde wegens de tenlasteleggingen F, H.1, H.2, I en J;
- de tiende beklaagde wegens de tenlastelegging F;
- de elfde beklaagde wegens de tenlasteleggingen A.1, A.3, A.4 en D;
- de twaalfde beklaagde wegens de tenlasteleggingen A.1, A.3, A.4 en D;
- de dertiende beklaagde wegens de tenlasteleggingen A.1, A.3, A.4 en D;
- de veertiende beklaagde wegens de tenlasteleggingen H.1, H.2, I en J;
- de vijftiende beklaagden wegens de tenlasteleggingen H.1, I en J;
- de zestiende beklaagde wegens de tenlasteleggingen H.1, H.2 I en J;
- de zeventiende beklaagde wegens de tenlasteleggingen H.1, H.2, I en J;
- de achttiende beklaagde wegens de tenlastelegging J;
- de negentiende beklaagde wegens de tenlastelegging J.

De raadkamer nam verzachtende omstandigheden aan voor de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.4, B.1, B.2 C en D in hoofde van de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de elfde, de twaalfde en de dertiende beklaagde.

De Raadkamer stelde de vijfde en de eenentwintigste beklaagde buiten vervolging.

De rechtbank nam kennis van het arrest van de Kamer van inbeschuldigingstelling van 12 maart 2015, waarbij het hoger beroep van de derde beklaagde werd afgewezen als onontvankelijk en de vijfde en de eenentwintigste beklaagde (thans twintigste beklaagde) als volgt naar de Correctionele rechtbank werden verwezen:

- de vijfde beklaagde wegens de tenlasteleggingen A1, A.2, A.3, A.4, B.1, B.2 en D;
- de eenentwintigste beklaagde (thans -twintigste beklaagde) wegens de tenlastelegging

3.2 Overzicht van de feiten

1.

Huidig strafonderzoek bestaat uit twee luiken, namelijk een onderzoek naar mensenhandel en de uitbating van prostitutie, enerzijds, en een financieel onderzoek naar transacties met gestolen cheques, anderzijds. Hieronder komt vooreerst het aspect mensenhandel en prostitutie aan bod. Vervolgens zullen de relevante feiten van het financiële luik worden weergegeven.

3.2.1 Relevante feiten uit het onderzoek naar mensenhandel en de uitbating van prostitutie

3.2.2.1 Algemeen overzicht

2.

In februari 2008 vernam de lokale politie via het openbaar gerucht dat er een Thais massagesalon zou worden uitgebaat in (...), dat in werkelijkheid een dekmantel zou zijn voor prostitutie. Het betreft de K.T.M. in de (...) te (...). Hierin zouden 5 à 10 Thaise vrouwen worden tewerkgesteld, waarvan er slechts twee wettelijk zouden zijn ingeschreven voor enkele uurtjes. De overige vrouwen zouden illegaal in het land verblijven (precaire administratieve toestand). De derde beklaagde V.A.G. werd genoemd als de persoon die in de (...) de deur opent en de camera's bedient. De eerste beklaagde S.T. en de tweede beklaagde V.A. werden genoemd als uitbaters van de zaak.

In maart 2008 bereikte de federale politie informatie uit Thailand, volgens dewelke enkele Belgische onderdanen zich zouden inlaten met de uitbating van Thaise prostituees in België. Hierbij werden de eerste beklaagde en zijn vader genoemd, evenals de tweede beklaagde, de derde beklaagde en V.G.P. Volgens deze informatie was de eerste beklaagde in juni 2007 in Thailand om er contacten te leggen met het oog op rekrutering. Hij liet uitschijnen dat hij werkte voor D.B. E., doch in werkelijkheid zocht hij Thaise 'masseuruses'.

3.

Op basis van deze informatie werd een opsporingsonderzoek gevoerd. Er werd nagegaan wie zaakvoerder was van Thai Planet CVOA (maatschappelijke benaming van de onderneming die de K.T.M. uitbaat).

Dit bleek de eerste beklagde te zijn samen met de zesde beklagde en een aantal andere Thaise dames van wie niet alle administratieve gegevens bekend waren. Daarnaast bleek de eerste beklagde ook zaakvoerder te zijn van de CVOH One2One in (...). Medevennoot hiervan was een Britse Firma 1TWO1. Er kon niet worden nagegaan hoe de dames werden gerekruteerd.

Van 9 mei 2008 tot en met 8 juni 2008 werd de K.T.M. geobserveerd. Hieruit bleek dat dit massagesalon elke dag open was van 09u tot omstreeks middernacht. De tweede beklagde V.A. en de derde beklagde V.A.G. waren dagelijks aanwezig: zij openden de zaak en sloten die ook weer af. De Thaise dames brachten de nacht door in het massagesalon. Tijdens de observatie van 30 dagen werden 919 klanten geregistreerd (gemiddeld 30 per dag). Ook de zesde beklagde Y.W. was elke dag in het salon aanwezig, De eerste beklagde en zijn echtgenote de vijfde beklagde werden er elk twee keer opgemerkt. Advocaat S., twintigste beklagde, werd er 5 keer opgemerkt.

4.

Op 13 mei 2008 werd een administratieve controle uitgevoerd in de K.T.M. te (...). Er waren zes Thaise vrouwen aanwezig, waarvan 2 in een verborgen ruimte. Ook tweede beklagde V.A. was aanwezig. De instelling bleek acht kamers te hebben die ingericht waren om klanten te ontvangen. In de kamers waren attributen aanwezig die wezen op seksuele dienstverlening (o.m. gebruikte condooms in vuilnisemmertjes). De verblijfssituaties van de dames werden gecontroleerd. Hierbij kwamen de verbalisanten tot de volgende vaststellingen:

- met uitzondering van de zesde beklagde Y.W. beschikten de Thaise vrouwen niet over een Belgische verblijfsvergunning. Zij beschikten allen over een Thais paspoort, voorzien van een Zweeds Schengenvisum C voor een duur van 3 maanden. Alle dames waren vanuit Thailand geland in de Franse luchthaven (...). Alle paspoorten waren afgeleverd kort voor het vertrek van de vrouwen;
- de Thaise vrouwen van wie het visum verlopen was, bleken te beschikken over een brief van advocaat S., gericht aan het gemeentebestuur te (...), waarin werd verzocht om regularisatie op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet met als argument dat betrokkene tijdens haar verblijf vennote was geworden van een BVBA en zich als gevolg daarvan als zaakvoerder in hoofdberoep liet registeren.

De onderzoekers vermoedden dat een achterliggende organisatie de reis van de Thaise dames organiseerde, vermits deze allen op dezelfde manier in België waren toegekomen.

Op 6 juni 2008 vond er een nieuwe controle van de instelling plaats, op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, die de eerder geciteerde regularisatieverzoeken had verworpen wegens schijnzelfstandigheid. Op die datum bleken zeven Thaise dames aanwezig te zijn,

waaronder de zes die bij de controle op 13 mei 2008 waren aangetroffen. Ook de zevende Thaise dame, R.T., bleek op dezelfde wijze in (...) te zijn gearriveerd als de overige dames (Zweeds Schengenvisum van drie maanden, binnenkomst in ...).

De verblijfsvergunning van vier dames was inmiddels verstreken. Zij werden bestuurlijk aangehouden en opgesloten in het gesloten centrum voor illegalen, waar ze al snel bezoek kregen van de eerste, de derde, de zesde en de twintigste beklagde.

5.

Bij verhoor verklaarden de Thaise dames dat ze naar België waren gekomen uit geldnood. Veelal waren ze de enige kostwinner in de familie, en volstonden hun inkomsten Thailand niet meer om aan de behoeftes van hun gezinsleden te voldoen. Ze legden allen een gelijkaardige verklaring af omtrent de werking van de K.T.M. en hun contacten met de organisatie die instond voor de visa en de reis:

- **S.N.** verklaarde dat ze in België was terechtgekomen via de zesde beklagde Y.W., die ze kent sinds haar jeugd. De zesde beklagde verwees haar door naar `(...)`, die vanuit Thailand de reis naar België organiseerde. Ze wist dat haar taak in België erin zou bestaan om klanten te masseren en seks te hebben tegen betaling, doch aanvaardde dit wegens geldproblemen. `(...)` vertelde haar voor haar vertrek dat ze in België een schuld zou moeten afbetalen van 15.000 EUR. in het massagesalon komen de meeste klanten volgens haar om seks te hebben met de Thaise dames. Zij moeten 50 EUR vragen voor een half uur massage en 80 EUR voor een uur, in deze prijs is masturbatie inbegrepen. Wanneer klanten verdere seksuele contacten wensen, moeten ze hiervoor een meerprijs betalen van 50 EUR. De meisjes moeten de 'bazen' van de K.T.M. hun dagelijkse inkomsten afgeven. Op het einde van de dag, als hun schuld van 15.000 EUR is afbetaald, krijgen ze de helft van de inkomsten uit massage terug. De inkomsten uit seksuele contacten mogen ze houden. Wanneer ze in België toekomen kunnen ze enkel geld verdienen door seks te hebben met klanten. Dit is volgens haar zelfs noodzakelijk, omdat ze wekelijks nog 50 EUR huurgeld moet betalen voor haar kan-er en 30 EUR voor het eten. Zij was er niet van op de hoogte dat zij als vennote in het massagesalon was aangesteld. Dit gebeurde volgens haar zonder dat zij hiervan op de hoogte was. Volgens haar is de eerste beklagde S.T. eigenlijke baas van de inrichting. Betrokkene verklaarde dat ze zich uitgebuit voelt, vermits van haar wordt geprofiteerd;
- **P.S.** verklaarde dat de `(...)` een verdoken prostitutiehuis is. Zij kwam er terecht op voorspraak van twee andere meisjes die er vroeger werkten. De reis werd voor haar georganiseerd door een zekere 'Ple' (Thaise dame), die haar zegde dat ze bij aankomst 15.000 EUR zou moeten terugbetalen. De eerste 2,5 maanden werkte zij zonder iets te verdienen, behoudens de fooien van klanten en het geld voor seksuele betrekkingen. Ook zij bevestigde dat ze de wekelijkse kosten van 50 EUR (volgens haar bestemd voor de kamer) en 30 EUR voor het eten niet kan betalen zonder seks te hebben met de klanten. Betrokkene was er niet van op de hoogte dat zij zaakvoerder zou zijn van een vennootschap. Volgens haar zijn de eerste, de tweede en de derde beklagde de bazen

van de inrichting. Zij vroeg eens om een dag verlof, doch dit werd haar geweigerd door de eerste en de derde beklagde. Deze dreigden ermee om haar terug te sturen naar Thailand.

Dit deden ze ook als een meisje niet met een klant wilde meegaan. Betrokkene spreekt enkel Thais, en zegt dat ze zich in gebarentaal uitdrukte ten aanzien van de klanten. Ze verklaarde dat ze zich uitgebuit voelt, omdat ze nooit kan rusten en onder dwang moet werken: 'het was vooral Cat die me uitgelegd heeft wat ik precies diende te doen. Ze legde me uit hoe ik diende te masseren en hoe ik de klanten diende te verleiden tot seksuele betrekkingen. Zij legde ook uit welke prijzen ik diende te vragen, etc. De werkwijze werd mij enigszins verplichtend opgelegd, vooral de seksuele contacten. Bovendien kunnen we de eerste maanden niks anders dan seks te hebben met de klanten, ook al willen we dat niet met een bepaalde man. S.T. heeft bovendien gezegd dat hij veel macht heeft en dat we moeten doen wat hij zegt. Als we bij hem buitenvio gen gingen we nergens meer aan de slag kunnen. Hij zei dat hij de maffia was.' (stuk 420 van het strafdossier). In een later verhoor verklaarde ze wat volgt omtrent het aspect seksuele dienstverlening: 'we werden niet expliciet gedwongen [om seksuele contacten te hebben met de klanten]. Toch was er enerzijds de dwang door middel van de financiële afhankelijkheid van de inkomsten van seksuele contacten met de klanten, anders konden we onze huur en het eten niet betalen en anderzijds werden voor alle meisjes belachelijke gemaakt door S.T. of Günther indien we niet voldeden aan de vraag van een klant. V.A. is heel lief en zou zoiets nooit doen. Het schaamtegevoel en de groepsdruk deden ons dus zwichten tot de seksuele contacten.' (zie stuk 84 van het Strafdossier).

Zij vermeldde verder nog dat de zesde beklagde volgens haar effectief de contacten onderhoudt met de Thaise organisatie, omdat Cat er tegenover haar over kloeg dat ze hiervoor niets extra ontving. Anderzijds voegde betrokkene eraan toe dat je met Cat nooit wist of ze al dan niet eerlijk was.

- **R.P.** verklaarde dat zij naar België kwam nadat ze in Thailand was gerekruteerd. Ze ging op het voorstel in omdat ze het financieel erg moeilijk had. Volgens haar had ze een schuld van 6.500 EUR ten aanzien van V.A. Ze wist op voorhand niet dat ze sowieso een deel van haar inkomsten zou moeten afgeven. Betrokkene spreekt enkel Thais, en kan zich niet in het Engels uitdrukken. Zij was op het ogenblik van haar verhoor slechts 2 weken in België. Volgens de onderzoekers was haar schuld mogelijk beperkter omdat haar toeristenvisum maar één maand geldig was. Een andere mogelijkheid bestond er volgens hen in dat haar later nog zou worden meegedeeld dat haar schuld in werkelijkheid 15.000 EUR betrof. Ook zij had seksuele betrekkingen met klanten, in ruil voor geld dat ze zelf mocht houden. Zij verklaarde schrik te hebben dat er iets ergs zou gebeuren als haar schuld niet zou worden afbetaald.
- **R.T.** legde een gelijkaardige verklaring af. Betrokkene verklaarde als enige dat ze haar paspoort niet zelf mocht bijhouden. Ze werd al op de eerste dag tewerkgesteld. Op dat ogenblik wist ze nog niet dat er een schuld af te betalen was. Het was de zesde

beklaagde Y.W. die haar hiervan inlichtte. Volgens haar stelt de zesde beklagde Y.W. zich erg bazig op ten aanzien van de andere meisjes.

- Ze gaf de 'bevelen' door die door haar man waren opgedragen, en dreigde er, samen met haar man, soms mee dat de meisjes terug naar Thailand zouden moeten gaan als ze niet voldeden. Aangezien de meisjes de eerste maanden zelf geen inkomsten overhielden uit hun activiteiten, zou dit volgens R. T. uiteraard een straf geweest zijn. De zesde beklagde fungeert volgens haar als tolk tussen de meisjes en de bazen én als tussenschakel met de organisatie in Thailand: ze contacteerde deze organisatie met de vraag wanneer er nieuwe meisjes zouden komen op opzichtige wijze, om duidelijk te maken ten aanzien van de anderen dat zij besliste wie kon blijven en wie teruggestuurd werd. De derde beklagde V.A.G. stond volgens haar in voor de dagelijks uitbating. De tweede beklagde V.A. kwam de administratie op orde brengen en verkocht de condooms. Volgens haar is er nog een baas boven de tweede en de derde beklagde (deze beide beklagden spreken daar dikwijls over) doch ze kent deze niet.
- **een andere Thaise dame die anoniem wenste te blijven** bevestigde het verhaal van de overige meisjes: in de K.T.M. diende zij 15.000 EUR terug te betalen van haar eigen omzet met daar boven op een kost van 80 EUR per week. Zij kon enkel in haar eigen levensonderhoud voorzien door tegen extra betaling seks te hebben met klanten. Het geld dat ze verdiende werd dagelijks ingehouden door de derde en de zesde beklagde, maar was finaal bestemd voor de eerste beklagde S.T., die zij als de grote baas zag (zie stuk 2070 van het strafdossier).

Vermits de meisjes sowieso slechts de helft ontvingen van de inkomsten op de 'gewone' erotische massages en bijgevolg slechts met die helft hun 'schuld' konden afbetalen, ontvingen zij niets totdat zij een omzet hadden gerealiseerd van 30.000 EUR. Dit duurde gemiddeld 2 à 3 maanden, zijnde de termijn van hun toeristenvisum.

Uit de verklaringen van de meisjes komt naar voor dat de twintigste beklagde S.S. herhaaldelijk langskwam in de K.T.M. Hij werd voorgesteld als de man die ervoor zou zorgen dat de verblijfsdocumenten in orde zouden worden gebracht. Telkens als hij langskwam ging hij met een meisje mee naar haar kamer. Naar verluidt moest hij het basisbedrag hiervoor niet betalen,

6.

Teneinde te bevestigen dat K.T.M. in werkelijkheid een prostitutiehuis was, werden een aantal klanten verhoord. Deze bevestigden allen dat men in de K.T.M. tegen betaling seks kan hebben met de dames en omschreven het salon als een verdoken prostitutiehuis. De klanten bevestigden bovendien dat ze met de meisjes nauwelijks konden communiceren, vermits deze geen gekende taal leken te kennen.

7.

Begin september 2008 werden huiszoekingen uitgevoerd bij de eerste, de tweede, de derde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende en de tiende beklagde. De resultaten

hiervan zullen hieronder per beklagde worden toegelicht, gecombineerd met de resultaten van de telefoontap en de verklaringen van de betrokkenen.

3.2.2.2 Betrokkenheid van elk van de beklagden

A. Eerste beklagde S.T.

8.

De eerste beklagde S.T. vormt een feitelijk gezin met de vijfde beklagde A.P.. Samen hebben zij twee minderjarige kinderen.

Tijdens de huiszoeking in hun woning werd een bedrag van 74,800 EUR aangetroffen, verborgen in de keuken, onder de afwasbak, achter de achterwand. De vijfde beklagde, die bij de huiszoeking aanwezig was, verklaarde in haar eerste verhoor dat dit geld afkomstig was uit de K.T.M. Eveneens werd vastgesteld dat vanuit deze woning administratie van (onder meer) de K.T.M. werd verricht: op de livingtafel lagen meerdere documenten met betrekking tot de BTW-aangiftes, sociaal secretariaat en allerhande notities in verband met meisjes en daginkomsten. In de garage van de woning werd een kartonnen doos aangetroffen met verschillende papieren m.b.t. de daginkomsten per meisje per dag.

9.

Uit analyse van de laptop die tijdens de huiszoeking bij de eerste beklagde in beslag genomen werd, blijkt dat de eerste beklagde begin oktober 2005 werd gecontacteerd door de tweede beklagde V.A., die een Thais Massagesalon wilde openen en zocht naar een zakenpartner. De eerste beklagde legde uitvoerig uit wat er moest voorzien worden. Hij sprak over meer geld verdienen door minder te werken, meer vrije tijd en veel grijs geld.

Het salon ging effectief open op 2 oktober 2006. De maand vóór de opening vroeg V.A. aan S.T. wat er in de kamers moet zijn voorzien (bed, matras, lakens, decoratie, massageolie, condooms e.d.). De eerste beklagde repliceerde als volgt:

"hallokes", bed (lieft zonder kop en voet geen te brede randen aan de zijkant geen rand is nog het beste), matrashoes, bedovtrek, donsdeken, grote handdoeken kleine, 1 hoofdkussen, kastje voor olie en papier op/in te zetten en eventueel radio en klokdigitaal. 1 zeteltje met tafeltje decoratie (spiegel, kapstok, bloemen), wasbak met kleine handdoeken, massageolie, **ZEKER GEEN** condooms!!! (ais ze bij controle condooms vinden op de kamer maak er dan maar een kruisje over) washandjes, zeep (...). Condooms zal ik wel meebrengen 24 euro durex 144 in een doos (dit is voor de meisjes). We pakken niets op het intieme gedeelte... moeten ze zelf maar regenjasjes kopen.' (cfr. stuk 1958 van het strafdossier, eigen nadruk).

In een andere mail gaf hij suggesties over de manier waarop gebruikte condooms konden worden weggewerkt (verknipt in het toilet gooien of opbergen in een leeg drankblikje dat vervolgens zou worden plaatgedrukt).

Voorts werd in de computer van de eerste beklagde correspondentie aangetroffen met de Thaise organisatie (in het dossier 'T.C.' genoemd) die de meisjes in Thailand rekruteerde om in de K.T.M. in (...) te gaan werken. Het oudst aangetroffen bericht dateert van oktober 2007.

Uit deze mails blijkt dat 'T.C.' instond voor vliegtickets, paspoorts en transport richting België. De eerste beklagde maakte prijsafspraken met 'T.C.': in België zou de prijs altijd 15.000 EUR zijn, waarvan 4.500 EUR voor de kosten van 'T.C.' en 3.000 EUR winst van 'T.C.' De rest van dit bedrag was voor de eerste beklagde. Aanvankelijk was het bedrag van de 'schuldverbintenis' bepaald op 12.000 EUR en was de winstmarge voor de eerste beklagde kleiner. Toen de eerste beklagde aan 'T.C.' suggereerde om hun kosten te drukken zodat zijn winstmarge groter zou zijn, stelde 'T.C.' voor om het totaalbedrag te vermeerderen met 3.000 of 4.000 EUR, hieraan toevoegend dat de meisjes enthousiast genoeg zouden zijn om mee te werken. Schijnbaar ging de eerste beklagde hierop in, vermits de laatst aangetroffen meisjes allen 15.000 EUR moesten terugbetalen. Het was de bedoeling dat er vanaf september 2008 maandelijks 2 meisjes naar België zouden worden gestuurd. De eerste beklagde maande 'The Company' aan om steeds rechtstreeks met hem contact op te nemen, en niet via de zesde beklagde Y.W.,

Uit verdere analyse van de mailberichten blijkt dat de eerste beklagde ten aanzien van 'The Company' aangaf dat meisjes waarover de klanten krachten hadden naar Thailand zouden worden teruggestuurd. De verantwoordelijken van 'the Company' van hun kant confronteerden de eerste beklagde met klachten van de meisjes, onder meer omtrent het feit dat ze nooit mochten uitgaan. De eerste beklagde repliceerde daarop dat ze toch waren gekomen om te werken en niet om te feesten (zie de bijlagen bij PV 7961./2008). Andere keren stede hij dat meisjes die uit België waren vertrokken niet meer moesten terugkomen omdat ze niet voldeden aan het door hem gewenste profiel, namelijk 'doen wat hij zegt dat ze moeten doen'.

Anderzijds werden in de computer van de eerste beklagde mailberichten aangetroffen waaruit blijkt dat de eerste beklagde — voordat hij met 'The Company' in contact kwam — meisjes trachtte te rekruteren via de vierde beklagde N.L. Deze communicaties zullen worden geanalyseerd bij de bespreking van de betrokkenheid van de vierde beklagde.

10.

Het was de betrachting van de eerste beklagde om de Thaise meisjes legaal in België te laten werken. Hiertoe nam hij onder meer contact op met advocaat D.M., evenals met de negende en de tiende beklagde. Mr. D.M. deelde de eerste beklagde in een brief van 31 maart 2008 mee dat een geldig verblijf enkel mogelijk is op basis van een visum, dat in het land van herkomst moet worden aangevraagd (zie bijlage 5 bij 8330/08 — stuk 1934 van het strafdossier).

11.

De telefoon van de eerste beklagde werd gedurende langere tijd afgeluisterd. Voor een overzicht van de relevante communicaties verwijst de rechtbank naar de extracties hiervan die in het synthese proces-verbaal zijn opgenomen (PV nr. 5256/2011, blz. 54 e.v.). Hieruit blijkt in hoofdzaak dat de eerste beklagde de meisjes 'bestelde'. In een gesprek van 12 juli 2008 met de achtste beklagde D.B.E. maakte hij duidelijk hoe hij over de meisjes dacht: '... ze komen naar hier om te werken... 7/7... ze komen niet naar hier om vakantie te nemen... als ze naar hier komen om uit te gaan en om een vent te zoeken en om alle dagen weg en zo, dan gaan ze daar van zijn leven nooit aan geraken aan dat bedrag he. Maar dan ga ik ze ook buiten

stampen. Dan mogen ze direct de eerste vlieger terug pakken ook. Don ik er niets mee doen... Je verstaat mij ook wel hé. Ik betaal er dan voor... Ik betaal om die meisjes te laten komen dus... voor hun tickets en voor hun visums in orde te maken...

De derde beklaagde V.A.G. doet tijdens de vakantie van de eerste beklaagde in Bali zijn beklag omtrent het gedrag van de meisjes tegen de tweede beklaagde V.A. Hierbij stelt hij dat het gedrag van de meisjes te wensen overlaat, en dat zij wel een toontje lager zullen zingen van zodra S.T. terugkomt.

Uit de afgeluisterde gesprekken tussen de eerste en de tweede beklaagde blijkt dat er op geregelde tijdstippen een bedrag wordt opzijgezet voor de eerste beklaagde: er is sprake van bedragen tot 13.360 EUR per week. De tweede beklaagde V.A. reageert duidelijk jaloers wanneer hij van de derde beklaagde verneemt hoeveel de eerste beklaagde ontvangt.

Volgens de zesde beklaagde verdiende de tweede beklaagde 2.000 EUR netto per dag. De derde beklaagde verklaarde dat hij elke maandag 5,000 EUR bracht naar de eerste beklaagde, doch uit de taps blijkt dat dit dikwijls een veel hoger bedrag was.

Hoewel de eerste beklaagde alle contacten onderhield met 'The Company', liet hij de betalingen via Western Union aan 'The Company' door anderen uitvoeren.

De derde beklaagde verklaarde dat de eerste en de tweede beklaagde de meisjes meermaals aanmoedigden om de klanten te masturberen of om er orale seks mee te hebben zonder hiervoor iets extra aan te rekenen. Volgens hem was het hun betrachting om klanten een goede dienstverlening te bieden zodat zij zouden terugkomen.

12.

Tijdens een internationale rogatoire commissie in Thailand werd de computer van 'The Company' in beslag genomen. Hierin werden talrijke mails van en naar de eerste beklaagde teruggevonden, waaronder een mail die de eerste beklaagde hen stuurde op 17 januari 2009, d.i. na de opheffing van zijn voorlopige hechtenis. In deze mail vroeg de eerste beklaagde zijn contactpersoon om de meisjes die voor hem gewerkt hadden opnieuw te contacteren en hen te vragen een brief te schrijven waarin zij het volgende zouden vermelden:

- de schuldverbintenis werd vanuit Thailand opgelegd;
- V.A. was de grote baas, hijzelf — eerste beklaagde — oefende geen gezagsfunctie uit;
- zij moesten niet betalen voor de huur van de kamers: het geld dat ze betaalden was om de zaken administratief in orde te maken.

Indien de meisjes dergelijke brieven zouden opstellen, zou het in beslag genomen geld ter waarde van bijna 75.000 EUR kunnen worden vrijgegeven, waarmee hij de meisjes gedeeltelijk zou terugbetalen. Dit was volgens hem de enige manier om terug zaken te doen met 'The Company'.

Uit een laatste mailbericht blijkt dat 'The Company' op zijn verzoek was ingegaan, en hem enkele brieven had bezorgd. Hierin stond echter niet wat de eerste beklaagde wilde lezen. Hij

benadrukte vervolgens nogmaals ten aanzien van The Company dat ze net aan hem mogen refereren als 'baas', dat ze moeten zeggen dat ze niet voor de kamer moesten betalen maar we een beperkte administratieve kost betaalden. Hij suggereert bovendien dat ze zouden schrijven dat de Belgische politiediensten in de processen-verbaal enkel hebben neergeschreven wat ze zelf denken, en niet wat de meisjes werkelijk gezegd hebben (voor een letterlijke weergave van de mails: zie de bijlagen bij de uitvoering van de rogatoire commissie in Thailand),

13.

De eerste beklagde overlegde met de achtste beklagde D.B.E. omtrent de opstart van een nieuw massagesalon. De achtste beklagde verzocht de eerste beklagde om een overzichtje op te stellen van aantal klanten per dag en vergoeding, werkdagen per week, vergoeding per maand voor het verblijf en eten, eventueel de betaling van de papieren.

De eerste beklagde gaf als volgt antwoord (stuk 1483 van het strafdossier):

'aantal klanten per dag: dit zijn klanten van half uur, uur, 2 uur, per dag gemiddeld 30/dag pak aan gemiddelde van een uur. werkdagen 7/7. Verblijf 80 euro per week voor eten en voor de papieren taks en zelfstandige kas kosten voor in orde brengen 5000 + na 5 weken terug 5000 voor Thailand + volledig in orde brengen om hun zelfstandig te maken alles samen komt dit ook op 5000. Zo is het nu als er iemand van ginder komt ze betaler 15000 terug allemaal Opbrengst voor hun is 50/50 voorbeeld een klant die een uur neemt is 80 euro dus hier hebben ze 40 euro op als die klant er extra bij wilt betaalt die 70 extra dus dit wil zeggen totaal 110 (40+70) dat ze aan deze een klant verdienen. Er zijn klanten die dan ook nog eens 10 of 20 drinkgeld geven.

doe dit x 5 klanten op een dag ons record zit op 49 klanten op een dag met 5 meisjes is dat elk 10 klanten dus 10 x 110 is 1100 euro op een dag dit is zowat het maximum.

Reken gewoon aan 5 klanten op een dag dat 550 euro voor hun op een dag x 12 weken is 49500 op drie maand

trek hier de 15000 euro af dan is het 34500 voor hun dit is een gemiddelde dit is soms minder maar meestal is het meer... als ze ginder 150 euro op een dag verdienen komt het hier op neer dat ze in Thailand 20 jaar moeten werken voor dit zelfde bedrag. Of ze kopen 2 huizen en hebben ze nog over...'

14.

In zijn initiële verhoren bevestigde de eerste beklagde dat hij de contacten onderhield met de Thaise organisatie die de meisjes naar het massagesalon stuurde. Hij schoot de reiskosten voor, waarna de meisjes die aan hem moesten terugbetalen. Hij hield voor dat hij zichzelf niet zo comfortabel voelde bij die regeling. Tevens bevestigde hij dat de meisjes die schuld afbetaalden van 50 % van hun omzet, en dat ze bijgevolg zelf geen inkomsten verwierven zolang hun schuld niet was afbetaald. Hij gaf verder nog toe dat de meisjes 80 EUR per week moesten betalen voor vaste kosten, waaronder (volgens de eerste beklagde) 50 EUR voor bijdrage bij Acerta en 30 EUR voor eten. Hij ontkende dat de meisjes werden aangespoord om seks te hebben met klanten. Indien hij al tips gaf over hoe condooms moeten worden weggewerkt, dat was dat vanuit de gedachte 'als je het niet kan voorkomen, Probeer het dan te

camoufleren'. Hij bevestigde eveneens dat hij sinds oktober 2007 wist dat er geen arbeidsvergunningen zouden worden afgeleverd aan Thaise meisjes. Indien hij aan de meisjes zegde dat ze naar Thailand zouden worden teruggestuurd als ze niet voldeden, dan was dat sarcastisch bedoeld.

In zijn laatste verhoor van 17 december 2009 stelde hij samenvattend wat volgt:

- de K. verwerd tot wat het was onder invloed van V.A., die misbruik maakte van hem. De tweede beklaagde behandelde de meisjes niet als mensen maar meer als een stuk vlees;
- het was verkeerd om die schuldverbintenis van eerst 12.000 EUR en vervolgens 15.000 EUR aan de Thaise meisjes op te leggen. Hij handelde echter op instructie van 'The Company');
- het is juist dat het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie in een brief van 24 oktober 2007 een werkvergunning voor een Thais meisje weigerde (bijlage 34 bij stuk 1820). De tweede beklaagde meende dit te kunnen oplossen door Ltd's op te richten en de meisjes in te schrijven als vennoten/zaakvoerders. Deze structuur werd immers door de boekhouders voorgesteld als oplossing;
- het is niet omdat de meisjes geen geld hadden, dat ze zich moesten prostitueren. Velen van hen hadden een 'buitenlandse lover' die hen financieel ondersteunde. Hijzelf heeft hier nooit op aangedrongen, wel integendeel, maar de tweede beklaagde V.A. stuurde hier wel op aan. Geen enkel meisje is met minder geld teruggegaan naar Thailand dan met wat ze naar hier gekomen zijn;
- hij bevestigde dat de 50 EUR die wekelijks moest worden betaald, betrekking had op kosten voor aansluiting bij Acerta;
- de meisjes waren vrij om te gaan en staan waar ze wilden. Ze kozen er echter zelf voor om 7 dagen op 7 te werken, vermits ze ervan uitgingen dat ze er maar beter wat aan konden verdienen;
- het is correct dat hij na zijn voorlopige invrijheidsstelling terug contact opnam met 'The Company'. Het was de bedoeling om 'vertrouwen te wekken teneinde hen in een positie te krijgen waarin ze zouden kunnen gearresteerd worden';
- hij had de bedoeling om een nieuw massagesalon te openen in Schaffen, omdat hijzelf noch zijn echtgenote zich konden vinden in de wijze waarop de Kiraree — op aansturen van de tweede beklaagde — werd uitgebaat.

B. Tweede beklaagde V.A.

15.

Tijdens de huiszoeking in de woning van V.A. werden weinig relevante onderzoekselementen aangetroffen. Enkel zijn laptop werd in beslag genomen. Hierop werden foto's teruggevonden

van Thaise meisjes met schaarse kledij, in sexy poses. Het betreft de foto's die op de website van de K. werden geplaatst.

Ook de telefoon van de tweede beklagde werd een tijdlang afgeluisterd. De tweede en de derde beklagde onderhielden een intensieve communicatie omtrent de dagelijkse uitbating van de K., steeds met verwijzing naar de eerste beklagde als diegene die de meisjes 'bestelde' en de gelden inde.

Zo belde de derde beklagde op 3 juni 2008 naar de tweede beklagde omdat de meisjes twee klanten, niet wilden behandelen. Volgens de derde beklagde V.A.G. hebben meisjes niet te kiezen met wie zij meegaan. De tweede beklagde V.A. gaf dan weer aan dat de meisjes volgens hem meer zouden moeten betalen voor hun onderhoud: In de plaats van 80 EUR per week zou dat 100 EUR moeten zijn (gesprek van 19 juni 2008).

Op 21 januari 2008 verstuurde de derde beklagde een email naar de tweede beklagde, met in bijlage een foto van een jong Tha',s meisje in weinig verhullende kledij en in sexy pose. De tekst van de mail luidt als volgt: 'ja de alex maakt hem maar al bloot ze is beselt voor jou' (sic). De tweede beklagde meent dat dit enkel als grapje was bedoeld, vermits hij de meisjes altijd als mens heeft bekeken en niet als handelswaar.

Voor een overzicht van de overige relevant geachte communicaties verwijst de rechtbank naar hetgeen hieromtrent in het synthese proces-verbaal is opgenomen (blz. 59 e.v.).

16.

In zijn laatste verhoor van 21 november 2008 gaf de tweede beklagde zijn betrokkenheid bij de werking van de K. toe, Hij had met de eerste beklagde contact opgenomen omdat die ervaring had in het uitbaten van massagesalons. Volgens hem was de eerste beklagde erg gedreven: deze wilde het absoluut beter doen dan zijn vader.

Hij wilde steeds meer meisjes, die bovendien jong en slank moesten zijn, omdat daar zoveel vraag naar was. Omdat dit 'profiel' niet gemakkelijk te vinden was bij Thaise meisjes in België vatte de eerste beklagde het plan op om rechtstreeks in Thailand te rekruteren.

Het was de bedoeling om de kosten en de inkomsten te delen bij helften. Kort na de opstart van het salon confronteerde de eerste beklagde hem met een extra schuld van 15.000 EUR, ten gevolge van mis gegane onderhandelingen met de vierde beklagde N.L. De eerste beklagde inde deze schuld ten aanzien van hem door hem minder winst uit te keren.

Alle meisjes die in 2008 in de K. kwamen werken, werden volgens hem gestuurd door 'The Company'. De eerste beklagde onderhield de contacten met deze organisatie en stak per schuldverbintenis van 15.000 EUR een bedrag van 7.400 EUR in zijn zak. Hijzelf verdiende wekelijks zo'n 2.000 à 2.500 EUR uit de activiteiten van de K.. Daarmee moest hij wel nog de vaste kosten van het salon betalen, De eerste beklagde daarentegen hield volgens hem wekelijks 6 à 8.000 EUR over, omdat hij inkomsten genoot uit die schuldverbintenissen.

De laatste paar maanden voor de huiszoeking en arrestatie rezen er steeds meer discussies tussen hen beiden: 'ik was er zeker van dat hij mij voor veel te veel kosten liet opdraaien

terwijl hij zelf flink wat geld uit de K. genereerde zonder daar veel voor te doen. Op korte tijd werd ik door hem geconfronteerd met een extra schuld van nagenoeg 50.000 EUR die hij dan via onze 50 % zou recupereren. Dit is in de papieren te zien. Het is onder druk hiervan dat ik op zijn voorstel ben ingegaan om ook zo'n meisje te bestellen en af te betalen. Ik zag het water al aan mijn lippen staan en zag er een mogelijkheid in om wat schulden te kunnen derven. Als ik er nu goed over nadenk dan ben ik de mening toegedaan dat S.T. dat voorstel alleen deed om de druk van mij op hem wat weg te nemen' (zie stuk 3 van OK 5 van karton 5).

Hij bevestigde dat de meisjes hun 50 % van de omzet niet kregen vooraleer hun volledige schuld was afbetaald, hetgeen volgens hem 2 maanden duurde. Bovendien moesten de meisjes nog een bijdrage betalen van 80 EUR per week voor 'kost, inwonen en administratieve kosten'. De meisjes bleven immers in de K. slapen.

Volgens hem moest de 'K.' een traditioneel massagesalon worden. Ze hielden er echter rekening mee dat er ook prostitutie bij zou kunnen komen kijken. Achteraf beschouwd begrijpt hij dat de meisjes weinig keuze hadden om zich al dan niet te prostitueren, omwille van hun precaire financiële toestand en de schuldverbintenis. Hij benadrukte echter dat hij dit op dat ogenblik zelf nooit zo realiseerde.

Uit het strafdossier blijkt dat de tweede beklaagde mogelijk seks had met enkele Thaise masseuses. Hij ontkende dit echter met klem. Hij ontkende eveneens dat hij de meisjes dreigde dat ze naar Thailand zouden worden teruggestuurd. Hij beweert integendeel dat hij 100 % respect had voor de meisjes, die van hem 'zelfs' boodschappen mochten doen (stuk 647 van het strafdossier).

Omtrent de overige beklaagden verklaarde hij wat

- S.E. en D.I. werden gecontacteerd teneinde een oplossing te zoeken voor legale tewerkstelling van de meisjes, nu zij niet een toeristenvisum niet als loontrekkende konden worden ingeschreven. Dezen stelden als oplossing voor om de meisjes als werkend vennoot in te schrijven, waardoor ze dan zouden kunnen werken zonder arbeidskaart en zonder verblijfsvergunning. Hiertoe diender 13r;tae Ltd 's worden opgericht, met daar telkens een Belgische cvoo onder. De Thaise meisjes werden in al deze firma's ingeschreven als zelfstandigen. Volgens S.E. en D.I. was dit systeem volledig legaal. Hijzelf begreep er niet veel van, maar ging ervan Lit dat die mensen met kennis van zaken advies verstrekten, te meer nu ook de eerste beklaagde instemde met het voorstel. S.E. en D.I. waren perfect op de hoogte van wat er in de K. gebeurde, niet enkel omdat hij hen dat uitlegde, maar ook omdat ze beiden in de K. zijn geweest
- S.S. werd door S.E. voorgesteld als een gespecialiseerde advocaat in vreemdelingenmateries. Deze zou ervoor kunnen zorgen dat meisjes ook na het verlopen van hun visum zouden kunnen blijven. Mr. S. bezocht de K. in totaal drie keer, en liet zich telkens door een meisje masseren. Volgens de tweede beklaagde is het mogelijk dat de advocaat hiervoor niet moest betalen;

de zesde beklaagde Y.W. ontfermde zich als een moederkloek over de andere meisjes, en legde uit wat er van hen werd verwacht. Volgens hem 'egde zij de meisjes ook uit dat ze zich moesten prostitueren, doch aangezien dit in het Thais gebeurde, verstond hij hier niets van.

C. De derde beklaagde V.A.G.

17.

Derde beklaagde V.A.G. stond sinds april 2007 samen met de tweede beklaagde V.A. in voor de dagelijkse uitbating van de K.. Hij ontving het geld, bemande het inbelnummer, hield de dagelijkse 'boekhouding' bij (handgeschreven bladen waarop per meisjes de ontvangsten van die dag worden vermeld) er betaalde 's avonds ook de meisjes uit (indien ze er recht op hadden na afbetaling van hun schuldverbintenis). De eerste beklaagde S.T. had hem uitgelegd hoe het massagesalon werkte, wat hij moest zeggen aan de telefoon en wat hij zeker niet mocht zeggen.

Hij huwde in Thailand met Y.W., nadat haar toeristenvisum in België was versterken.

Tijdens de huiszoeking in de woning van V.A.G. en Y.W. werden geen relevant elementen aangetroffen.

Het is de derde beklaagde die in telefoongesprekken met de tweede beklaagde zijn ongenoegen uitte omtrent de 'grote muil' van de meisjes: 'als ze willen dat ik hen bescherm dan moeten ze beginnen luisteren he... niet achter mijn kloten beginnen zeveren he... ik pakke ze bij haar keel en kzette ze tegen de muur en kchef ze door het glas... S.T. zit in Bali en ze hebben allemaal een groot muilke ma we zullen zien alst hij weer is ... S.T. heeft tegen mij ook al gezegd, de laatste 3 die hier toegekomen zijn, dat het op niets trekt. En hij is kwaad op COMPANY ze... een hoop miserie hebben ze ons hier gebracht jong. Da zijn gewoon al de vurigste wijven dak kik hier ai gezien heb' (gesprek van 24 mei 2008 — synthese proces-verbaal blz. 53).

Hij was ook diegene die vragen van klanten afwimpelde omtrent het mee naar buiten nemen van de meisjes en die vond dat de meisjes klanten niet konden weigeren.

18.

In zijn verhoren verklaarde de derde beklaagde samenvattend gesteld wat volgt:

- hij werd in april 2007 aangesproken om een paar uur per dag in de K. te werken. Dat was eerst in het zwart (omdat hij anders zijn uitkering zou verliezen) en vervolgens officieel;
- de tweede beklaagde had duidelijk minder inspraak in de K. dan de eerste beklaagde;
- er werkten 6 à 8 meisjes per dag in de K., die gemiddeld 25 à 30 tot 40 klanten per dag bedienden;
- hij wist dat de meisjes een schuld van 15.000 EUR moesten afbetalen en zolang dus niets verdienden, behoudens wanneer ze seks hadden met klanten. De meisjes werden

subtiel onder druk gezet om seks te hebben. Hij wist eveneens dat van die 15.000 EUR 'slechts' 8.000 EUR moest worden betaald aan 'The Company' en dat de rest pure winst was voor de eerste en de tweede beklagde;

- hij bevestigde dat hij streng optrad ten aanzien van de meisjes, doch dat was om een goede indruk na te laten ten aanzien van de eerste beklagde. Bovendien had hij het moeilijk als de meisjes niet naar zijn goede raad wilden luisteren. Hij herinnerde zich echter slechts één voorval waarbij een meisje hem aanviel en hij haar als reactie in de zetel duwde;
- de eerste en de tweede beklagde maakten de meisjes duidelijk dat zij iets zouden kunnen verdienen door seks te hebben met de klanten. De tweede beklagde heeft zelf ook seksueel misbruik: hij was zelf getuige van twee feiten;
- zijn vrouw Y.W. had af en toe contact met 'The Company' op verzoek van de eerste beklagde;
- hij herinnerde zich niet dat ooit zou zijn gezegd dat de meisjes naar Thailand zouden worden teruggestuurd indien ze niet zouden doen wat er van hen werd verlangd;

D. Beklaagde N.L.

19. De vierde beklagde N.L. kwam in beeld naar aanleiding van de exploitatie van de computer van de eerste beklagde. Hieruit bleek dat de eerste beklagde in eerste instantie — vooraleer hij contact had met 'The Company' — via de vierde beklagde meisjes trachtte te rekruteren om in zijn massagesalon te werken.

De vierde beklagde woonde op dat ogenblik in Thailand, vlakbij het resort van de eerste beklagde. De eerste beklagde benaderde hem initieel met allerlei andere verzoeken (samen een bedrijf opzetten voor export naar België, samen een relatiebureau opstarten met Thaise vrouwen, rekruteren van arbeidskrachten voor Belgische markt inzake bouw of patisserie).

De eerste beklagde beweerde dat hij de vierde beklagde finaal duidelijk maakte waarnaar hij concreet op zoek was, namelijk naar masseuses voor zijn salon te Wetteren en regularisatie van de toestand van vrouwen die in Wetteren wensten te werken. De vierde beklagde had hem immers gezegd dat hij 'kon regelen dat Thaise mensen in België konden komen werken'. De eerste beklagde verklaarde dat hij 15.000 EUR betaalde aan de vierde beklagde om visa in orde te brengen voor Thaise meisjes: 'ik ben dan teruggekeerd naar België waar toen een Thais meisje bij ons werkte waarvan haar drie zussen ook naar België wilden komen. (...) Die meisjes zouden dan eventueel bij ons komen werken maar dat was nog niet concreet afgesproken. Ik heb dan gedacht aan N.L. en dat ook zo doorgegeven aan hem. Eén van die andere twee heeft dan rechtstreeks aan N.L. een som van 250.000 Bath betaald. ik heb voor die twee andere 15.000 EUR betaald aan N.L. Er kwam niets van in orde. (...) Omdat dat niet in orde kwam vroeg Joy me om dat geld van haar zus in Thailand terug te betalen (250.000 Bath) terwijl ikzelf dubbel zoveel kwijt was aan haar andere twee zussen. ik heb haar gezegd dat ze dat geld dan aan N.L. moest vragen. Toen zijn de discussies begonnen. Niets is meer in

orde gekomen. Hij heeft dan nog een meisje gestuurd maar V.A. heeft die direct teruggestuurd' (stuk 2 van onderkaft 4 in karton 5).

Uit het strafdossier blijkt dat de vierde beklaagde in oktober 2007 samen met zijn Thaise vrouw een bezoek bracht aan de Kirtaree. De derde beklaagde V.A.G. verklaarde dat de vierde beklaagde op dat ogenblik foto's voorlegde aan de eerste en de tweede beklaagde van Thaise dames die in Thailand beschikbaar waren.

In januari 2008 stuurde de vierde beklaagde nog een Thais meisje naar dit salon. De tweede beklaagde V.A. zond haar echter onmiddellijk weg.

20.

De vierde beklaagde ontkende met klem dat hij wist dat de vrouwen die hij rekruteerde, in het massagesalon zouden worden ingezet. De foto's van jonge Thaise dames die hij verstuurd en voorlegde aan de eerste beklaagde hadden geen betrekking op de K., maar wel op een eventueel gezamenlijk op te starten relatiebureau.

De betaling van de eerste beklaagde (2x 7.500 EUR) had volgens hen betrekking op een marktstudie voor de eerste beklaagde en voor D.B.E. Hij adviseerde de eerste en de achtste beklaagde om een rekruteringsaanvraag in te dienen langs officiële weg. Omdat de eerste beklaagde hem al had betaald, eiste deze van hem dat hij dan in ruil voor de betaling zou helpen met de werkvergunningen van 4 meisjes die op dat ogenblik bij hem werkten. Volgens hem verzuurde de relatie met de eerste beklaagde omdat deze zijn personeel niet wilde.

Hij gaf toe dat hij op 22 september 2007 samen met zijn Thaise vrouw en hun minderjarig kind een bezoek bracht aan de K.. Dit bezoek kaderde volgens hem echter eveneens in zijn 'marktstudie'. Zijn Thaise vrouw praatte toen met de aanwezige meisjes, die stelden dat ze seksuele betrekkingen moesten hebben met de klanten teneinde hun schuld van 12.500 EUR te kunnen afbetalen. Desondanks stuurde hij in januari 2008 nog een meisje naar het massagesalon, zogenaamd met de bedoeling om de eerste beklaagde in de val te lokken. De zesde beklaagde Y.W. zette dit meisje echter na or' straat toen bleek dat ze geen seksuele betrekkingen wilde hebben met klanten.

Omdat volgens hem toen was bevestigd wat de werkelijke bedoeling was van het massagesalon, stuurde hij in maart 2008 een klachtbrief naar de Belgische ambassade in Thailand omtrent de praktijken van de eerste beklaagde, die hij omschreef als mensenhandel (zie stuk 1474 van het strafdossier). De verbalisanten merken op dat deze klacht van de vierde beklaagde wellicht geen uiting was van burgerzin, maar integendeel een 'aangifte' betrof waarmee de vierde beklaagde het zinken schip wilde verlaten zonder zelf ook schade op te lopen,

21.

Tijdens een huiszoeking in de woning van de vierde beklaagde N.L. werd zijn laptop in beslag genomen. Bij analyse hiervan blijkt dat N.L. erg voorzichtig is in online communicaties. Desondanks maakt hij duidelijk dat hij per meisje voor zijn tussenkomst 100.000 Baht vraagt voor het werk, en een extra 100.000 Bath wanneer het meisje effectief een visum verkrijgt. In

een ander chatgesprek maakt hij foto's over van twee meisjes die graag massage zouden geven, en hierin ook reeds ervaring hebben.

Bij analyse van de laptop van de eerste beklagde werden talrijke mails van en naar de vierde beklagde teruggevonden. De voornaamste vaststellingen hieruit zijn de volgende:

- tussen juli 2007 en november 2007 verzond de vierde beklagde verschillende foto's van jonge vrouwen naar de eerste beklagde. Hij stuurde eveneens medische attesten voor bepaalde van die dames. In de bijhorende correspondentie verwijst hij naar foto's van dames die graag massages zouden geven: 'i send you some pictures of a lady ... would like make massage' (vrij vertaald: 'ik stuur u foto's van een meisje dat graag massage zou willen geven');
- op 6 november 2007 stuurde de vierde beklagde vier ontwerpen van brieven riet betrekking tot tewerkstelling van Thaise vrouwen bij de eerste beklagde.
- rond 8 november 2007 Het de eerste beklagde weten dat hij niet geïnteresseerd was in sommige vrouwen, waarna de vierde beklagde aangeeft dat die meisjes moeten worden terugbetaald. Dit onttaardde vervolgens in een discussie tussen hen beiden over wie die vrouwen moest terugbetalen. Uit deze discussie blijkt dat de vierde beklagde op dat ogenblik al 15.000 EUR had ontvangen van de eerste beklagde;
- de laatste mail van de vierde beklagde aan de eerste beklagde werd verstuurd op 7 januari 2008, en kondigt de komst aan van een Thaise dame (voorzien op 8 januari 2008).

De zesde beklagde Y.W. verklaarde dat de vrouw van de vierde beklagde tijdens hun bezoek aan de K. op 22 september 2007 enkel sprak over de twee zussen van Joy die naar Bel& zouden komen om in het salon te werken. Volgens haar werd er op dat ogenblik niets anders gezegd (zie de verklaring van de vijfde beklagde in stuk 5 van OK 4 in-karton 5).

E. De vijfde beklagde A.P.

22.

Hierboven werd reeds aangehaald dat in de gezamenlijke gezinswoning van de eerste en de vijfde beklagde een geldsom werd aangetroffen van 74.800 EUR, verstopt achter achterwand van een keukenkast. Tijdens diezelfde huiszoeking werd een handgeschreven briefje teruggevonden uitgaande van de vijfde beklagde en gericht aan de eerste beklagde, waarin ze aangaf dat ze 'samen' gekozen hebben voor 'de thaise zaak' en dat ze daarin ook samen beslissingen wil nemen, doch dat ze nog altijd respect en liefde van hem verwacht, ook nu hij het grote geld binnenbrengt (eigen nadruk).

Er werden diverse gesprekken afgeluisterd tussen de vijfde beklagde en de eerste of de tweede beklagde, waaruit blijkt dat de vijfde beklagde erg goed op de hoogte was van het reilen en zeilen binnen de K.. De gesprekken gingen onder meer over het gedrag van de meisjes (de vijfde beklagde maande haar man aan om met bepaalde meisjes te spreken vermits deze 'hun zin bleven doen'), de stand van de schuldverbintenis van de meisjes en het feit dat Wetteren een hoerenkot geworden was. De vijfde beklagde was er ook van op de hoogte dat de meisjes via 'The Company' in de K. terecht kwamen, en informeerde geregeld

naar netaantal klanten die die dag het salon hadden bezocht (zie synthese proces-verbaal blz. 63 e.v.).

De eerste beklagde besprak tijdens een telefoongesprek met zijn echtgenote de optie om zich uit de K. uit te kopen, doch de vijfde beklagde maande hem aan de zaak zolang mogelijk te houden en er zoveel mogelijk inkomsten uit te halen.

23.

In mei 2008 verbleef de eerste beklagde gedurende enkele weken in Bali. Uit de onderschepde communicaties én uit de verklaringen van alle betrokkenen blijkt dat de tweede beklagde op dat ogenblik aan de vijfde beklagde rapporteerde omtrent de werking van de K. én dat zij af en toe het geld ging ophalen.

24.

In haar eerste verhoor verklaarde de vijfde beklagde dat ze wist dat er in de K. tegen betaling seksuele diensten werden aangeboden. Ze hield voor dat ze niet op de hoogte was van de schuldverbintenis van de meisjes, doch gaf toe dat hun hoge levensstandaard werd gefinancierd door opbrengsten uit de K.. Onder meer gelden die achter de valse wand in de kast werden aangetroffen tijdens de huiszoeking, waren volgens haar afkomstig uit de werking van de K.. Ze verwees zelf naar het massagesalon van haar schoonvader waar het anders is, omdat alle meisjes daar in orde zijn met hun papieren, en ingeschreven zijn als werknemer.

In haar verhoor van 17 december 2008 kwam ze daarop terug. Ze nuanceerde dan dat ze uit verschillende gesprekken kon afleiden dat meisjes in de K. tegen betaling seks hadden met klanten, doch volgens haar keurde haar man dit af. Ze wist niet wat er zich concreet achter gesloten deuren afspeelde. Ook het geld zou niet integraal uit de K. afkomstig zijn, maar zou deels ook spaargeld dat gedurende jaren werd bijeen verzameld. Ze stelde wel te weten dat de Thaise meisjes via een tussenpersoon, deel uitmakend van 'The Company' naar België kwamen. Ze zag op de computer van de eerste beklagde soms mails van 'The Company', doch ze las deze niet. Ook voerde ze occasioneel betalingen uit via Western Union bestemd voor The Company, doch enkel als dat toevallig zo uitkwam.

Ze gaf toe dat ze tussenpersoon was tussen de eerste beklagde en de K. wanneer de eerste beklagde in het buitenland verbleef. De tweede en de derde beklagde hielden haar dan op de hoogte van de activiteiten van het salon, en zij briefde dat vervolgens door aan de eerste beklagde.

25.

De zesde beklagde Y.W. was het eerste meisje dat via 'The Company' in de K. kwam werken. Na het verstrijken van haar toeristenvizum keerde ze terug naar Thailand, waar ze huwde met de derde beklagde V.A.G.. De vierde beklagde N.L. organiseerde dit huwelijk in Thailand.

Uit de afgeluisterde gesprekken en de verhoren van de andere meisjes blijkt dat de zesde beklagde hen wegwijs maakte • - 'iii n aangaf wat er van hen werd verwacht. De zesde beklagde zou ook hebben laten uitschijnen dat zij kon beslissen wie er kon blijven en

wanneer nieuwe meisjes nodig waren. Ze had af en toe contacten met 'The Company' in Thailand.

26.

Zelf verklaarde de zesde beklaagde hierover wat volgt:

- in eerste instantie ontkende ze dat ze zich prostitueerde. Ze hield voor dat ze niet wist dat de meisjes in Thailand een schuld hadden af te betalen en ontkende dat ze had gebeld met contactpersonen in Thailand.
- In een later verhoor gaf ze toe dat de K. in werkelijkheid een prostitutiehuis was waar mannen tegen betaling seks konden hebben met Thaise dames. Ze bevestigde dat de Thaise dames de helft van hun inkomsten mochten houden nadat ze hun schuld hadden afbetaald. De andere helft ging volgens haar naar de bazen S.T. en V.A.;
- zijzelf was het eerste meisje dat via The Company naar de K. kwam. Haar schuldverbintenis -betreft 'slechts 10.000 EUR', later werd dat systematisch omhoog getrokken;
- ze bevestigde dat de meisjes slechts aanspraak maakten op 50 % van hun omzet nadat hun schuld was afbetaald. Ze moesten echter van in het begin 80 EUR betalen voor kost en inwoning;
- de eerste beklaagde zei dat de meisjes zelfstandig werkten, doch ze vond het van in het begin raar dat dit zou kunnen met een toeristenvisum. Achteraf vernam ze dat ze als directeur was aangesteld van een Britse firma, ze was hier helemaal niet van op de hoogte;
- ze belde slechts een paar keer naar 'The Company' en dan nog uitsluitend op vraag van de eerste beklaagde. Ze werd ook zelf eens opgebeld door iemand van die organisatie in verband met een ontbrekende betaling. Ze hield voor dat ze daar niets mee te maken wilde hebben;
- volgens haar hadden de meisjes geen financiële problemen: de meesten kwamen al uit het prostitutiemilieu. Ze had dan ook niet het gevoel dat de meisjes uitgebuit werden. Wel vond ze het onjuist dat de bazen zich verrijkten op de rug van de meisjes door een veel te hoge schuld te vragen, met daarbovenop de wekelijkse kost van 80 EUR en de condooms;
- de meeste meisjes hadden schrik van S.T., omdat rondverteld werd dat diens vader contacten heeft bij de politie die ervoor kunnen zorgen dat mensen worden omgebracht;
- zelf realiseerde ze een omzet van 117.547 EUR in de periode van 13 maanden dat ze in de K. werkte. Iets meer dan de helft hiervan was voor haar, vermits zij de inkomsten uit de 'eigenlijke seks' integraal mocht houden.

De zesde beklaagde legde tevens gedetailleerde verklaringen af omtrent de personen die werkten voor 'The Company' in Thailand.

G. De zevende beklaagde D.B.P.

27.

De zevende beklaagde D.B.P. is een vriend van de derde beklaagde V.A.G. Uit de telefoontaps blijkt dat hij geregeld in de K. vertoefde, waarbij de derde beklaagde hem het reilen en zeilen van de instelling uiteenzette.

Nadat de K. voor het eerst was gecontroleerd, had de zevende beklaagde naar eigen zeggen contact met een politiefunctaris van Wetteren die tegen betaling bereid zou zijn om compromitterende geschriften terug te bezorgen. Hij vroeg de eerste beklaagde hiervoor een som geld. De eerste beklaagde vermoedde dat hij werd afgeperst, en weigerde te betalen. De eerste beklaagde gaf bovendien opdracht aan de derde beklaagde V.A.G. om de zevende beklaagde uit de K. te weren.

Uit het strafdossier blijkt dat de zevende beklaagde D.B.P. meermaals tegen betaling meisjes vervoerde naar de luchthavens van Brussel en Schiphol.

28.

Bij verhoor verklaarde deze beklaagde dat hij vermoedde dat de meisjes zich in de K. prostitueerden, zonder hier zeker van te zijn. Hij gaf toe dat hij al eens een meisje vervoerde naar Brussel en naar Schiphol, in ruil voor betaling.

H. De negende beklaagde D.I.

29.

De negende beklaagde D.I. was de zakenpartner van de tiende beklaagde S.E. en werkte in diens boekhoudkantoor. Hij verklaarde dat hij eind 2007 werd gecontacteerd door de tweede beklaagde V.A., die een structuur wilde oprichten voor zijn Thais massagesalon. Zij stelden voor om een Ltd in Engeland op te richten met een CVOA met een Belgische structuur daaronder. Dat zou goedkoper zijn. In maart 2008 kwam ook de eerste beklaagde S.T. bij hen, om ook een firma op te richten met dezelfde activiteit. Hij bevestigde dat hen de vraag werd gesteld hoe de meisjes legaal in België konden werken, doch verklaarde dat hij zich niet inliet met het statuut van de meisjes. Volgens hem was zijn zakenpartner S.E. hier beter in onderlegd, vermits deze ook agent is voor ACERTA.

Op verzoek van de tiende beklaagde begaf hij zich één keer naar de K. om de meisjes documenten te laten ondertekenen. Hij ging ervan uit dat ze wisten wat ze tekenden. Aanvankelijke gaf hij toe dat hij vermoedde dat de meisjes zich daar prostitueerden. Later nuanceerde hij dat de tweede beklaagde hem enkel zegde dat ze werkten als masseuse, en dat niemand wist wat er achter gesloten deuren plaatsvond. Hij houdt voor dat hij onmiddellijk de gerechtelijke instanties zou hebben verwittigd indien hij had geweten dat er meisjes werden uitgebuit.

30.

De tweede beklagde verklaarde dat hij samen met de eerste beklagde het boekhoudkantoor van de tiende beklagde S.E. contacteerde teneinde een oplossing te zoeken voor de Thaise meisjes: de activiteit werd tot op dat ogenblik uitgebaat door een BVBA, waarin een Thaise meisjes konden worden ingeschreven. De negende en de tiende beklagde stelden een structuur voor met Britse Ltd's, met daaronder twee cvoo's. In elk van deze vennootschappen werden Thaise meisjes ingeschreven.

Volgens de tweede beklagde hebben zij de problematiek vooraf duidelijk aan de negende en de tiende beklagde geschetst, verzekeiclen_de7 beklagden hen dat hun systeem waterdicht en legaal was, en kenden de negende en de tiende beklagde zowel de K. als de administratieve toestand van de meisjes. De tweede beklagde maakte ir zijn verhoren geen onderscheid tussen de rol van de negende er de roi van de tiende beklagde.

Ook de eerste beklagde verklaarde dat de negende en de tiende beklagde hem technisch adviseerde. Hij maakte evenmin een onderscheid tussen de rol van de negende beklagde en de rol van de tiende beklagde.

Tijdens het onderzoek werden diverse mails teruggevonden van de tweede beklagde, gericht aan zowel de negende als de tiende beklagde, omtrent het inschrijven van de Thaise masseuses (met toeristenvisum) als zelfstandige in de Britse Ltd's.

I. tiende beklagde S.E.

31.

De rol van de tiende beklagde S.E. werd hierboven reeds aangehaald bij de bespreking van de betrokkenheid van de negende beklagde.

Zelf verklaarde de tiende beklagde dat hij werd aangezocht om een fiscaal interessante structuur op te zetten, én om het arbeidsstatuut van de meisjes in orde te brengen. Hij zou hierbij steeds hebben benadrukt dat hij zich enkel inliet met het arbeidsstatuut, dat volgens hem los stond van hun verblijfsvergunning. Voor dit aspect had hij doorverwezen naar advocaat S., twintigste beklagde.

Hij gaf toe dat hij ('net als ieder ander normaal mens') wist wat er in een dergelijk massagesalon (bordeel) gebeurt. Hij wist bovendien dat de eerste en of de tweede beklagde 50 % van de inkomsten ontvingen. Volgens hem was de eerste beklagde de baas.

Hij verklaarde dat hij de eerste en de tweede beklagde nooit als klant zou hebben aangenomen indien hij had geweten dat zij de structuur zouden aanwenden om feiten te plegen 'zoals blijkt uit het strafonderzoek' (zie zijn verklaring als stuk 9 van orderkaft 4 in kapt 5).

J. De elfde beklagde S.D., de twaalfde beklagde W.T.A. en dertiende beklagde S.C.

32.

De onderzoekers stelden bij de administratieve controle van de Thaise dames vast dat deze allen op dezelfde wijze naar België waren gekomen, namelijk met een Schengenvisum dat

werd afgeleverd door de Zweedse ambassade in Bangkok, met geldigheid van 3 maanden, en aankomst in Roissy. Zij vermoedden dat hier een organisatie achter zat.

De zesde beklaagde Y.W. verklaarde dat ze in april 2007 naar België was gekomen via wat zij 'The Company' noemde: deze organisatie rekruteerde meisjes in Bangkok om hen in het buitenland te laten werken, veelal in de prostitutie. Zij kwam in de K. terecht omdat 'The Company' contact had met een toenmalige Thaise vriendin van de eerste beklaagde (Pam).

Uit het strafdossier blijkt dat de eerste beklaagde de contacten met 'The Company' onderhield. Het oudste bericht dat op zijn computer werd teruggevonden dateert van 9 oktober 2007. Hierin maakte de eerste beklaagde duidelijk dat Pam niet meer bij hem werkt en dat ze bijgevolg rechtstreeks met hem contact moeten opnemen.

Uit die eerste mails blijkt duidelijk dat meisjes werden gezocht om in de prostitutie te werken, en dat die meisjes een schuldverbintenis van 12.000 EUR (later opgetrokken tot 15.000 EUR) zouden moeten betalen. 'The Company' maakt de eerste beklaagde duidelijk dat alle meisjes die zij sturen zich in een precaire financiële situatie bevinden.

33.

Aan de hand van het IP-adres van waaruit de mails van 'The Company' werden gestuurd, de telefoonnummers waarop zij konden worden gecontacteerd, de adressen die werden opgegeven bij Western Union betalingen en de persoonsbeschrijvingen die de Thaise dame hiervan opgaven, kon middels een internationale rogatoire commissie in Thailand worden vastgesteld dat:

- 'The Company' werd geleid door twee Thaise vrouwen, met name de elfde en de twaalfde beklaagde;
- de dertiende beklaagde als tussenpersoon fungeerde met de Zweedse ambassade voor het verkrijgen van de toeristenvisa;
- 'the Company' bleek te werken vanuit een telefoon- en internetwinkel/reisbureau in Bangkok, dat werd uitgebaat door de twaalfde beklaagde en haar echtgenoot;

Tijdens de huiszoeking in Thailand werd de twaalfde beklaagde aangetroffen in het bezit van diverse GSM-toestellen waarvan de GSM- nummers bekend waren in het onderzoek. Op interpellatie gaf zij een aantal e-mailadressen op welke zij naar eigen zeggen gebruikte. Hierop werden talrijke mails teruggevonden met de eerste beklaagde S.T. Ook de dertiende beklaagde SAKUNNEE werd aangetroffen bij de huiszoeking.

Zij werd door de Thaise dames van de K. herkend als diegene die contacten had met de Zweedse ambassade voor het verkrijgen van een zogenaamd 'toeristenvisum'.

De twaalfde beklaagde blijkt in Frankrijk bij verstek te zijn veroordeeld voor gelijkaardige feiten tot een gevangenisstraf van meer dan drie jaar, met name wegens het leiden van een internationaal prostitutienetwerk actief in Frankrijk, Duitsland, Italië en Groot- Brittannië, waarbij Longe These vrouwen werden gerekruteerd, hun reis werd geregeld en zij nadien hun "schuld" ('tussen de 15.000 en 30.000 EUR moesten afbetalen (stuk 2059 van het strafdossier).

K. De beklaagde S.S.

34.

De twintigste beklaagde S.S. werd door de eerste beklaagde aangezocht om een manier te vinden om de Thaise dames die hier verbleven met een toeristenvisum, ook nog na het verstrijken van de visumtermijn van 3 maanden in België te laten blijven. De twintigste beklaagde was hem aangeraden door de tiende beklaagde Erik STUER. De twintigste beklaagde was ook diegene die na de gerechtelijke actie de dames ging opzoeken in de gesloten instelling. T.R. verklaarde dat hij vooral wilde weten wat ze aan de politie hadden verklaard (zie deel I, kapt 1, onderkapt 2, stuk 82).

Verschillende personen verklaarden dat de twintigste beklaagde bij zijn bezoeken aan de K. gratis gebruikt maakte van de seksuele diensten die de meisjes aanboden. De rechtbank verwijst naar het verhoor van V.A.G. (stuk 607 van het strafdossier), het verhoor van T.R. (stuk 82 van het strafdossier) en de in beslag genomen mailbestanden (PV nr. 10177/08) waarin de eerste beklaagde hier uitdrukkelijk aan refereert.

35.

De twintigste beklaagde gaf toe dat hij gratis seksuele dienstverlening had genoten van Thaise dames waarvan hij het regularisatieverzoek behandelde. Volgens hem waren deze dames geen schijnzelfstandigen, en had het regularisatieverzoek wel degelijk kans op slagen. Hij gaf toe dat hij wist dat het toeristenvisum van sommige meisjes reeds was verstrekt en dat zij bijgevolg illegaal in het land verbleven. Hij ontkende daarentegen dat hij wist dat de meisjes elk een schuldverbintenis hadden van 15.000 EUR, en dat zij deze schuld enkel konden terugbetalen door zich te prostitueren.

3.2.2 Relevante feiten uit het onderzoek naar de zwendel in gestolen cheques

36.

(...)

3.4.1 Tenlasteleggingen in verband met mensenhandel en uitbating van prostitutie

3.4.1.1 Overzicht van de tenlasteleggingen

2.

De beklaagden moeten zich voor de rechtbank verantwoorden voor de hierna volgende misdrijven:

- A. mededaderschap aan mensenhandel, met diverse verzwarende omstandigheden (tenlastelegging A);
- B. mededaderschap aan het uitbuiten van prostitutie, met diverse verzwarende omstandigheden (tenlastelegging B);
- C. misdrijven met betrekking tot een criminele organisatie (tenlasteleggingen C, D, E en F);

- D. mededaderschap aan huisjesmelkerij (tenlastelegging G). 3.4.1.2 Mensenhandel (tenlastelegging A)

3.4.1.2. Mensenhandel (tenlasteleggingen A)

- A. Analyse van de constitutieve bestanddelen

3.

In de tenlastelegging A worden diverse beklaagden beticht van mededaderschap aan mensenhandel, door een reeks in de dagvaarding genoemde dames te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen of overgedragen te hebben met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie in de K. en deze te hebben uitgebuit.

Dit misdrijf veronderstelt de aanwezigheid van de hierna volgende constitutieve bestanddelen:

- **materieel element:** de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang en de controle ten aanzien van een persoon;
- **moreel element:** met de bedoeling om deze persoon seksueel uit te buiten (zelfs indien de betrokkene toestemt).

De strafbaarstelling van mensenhandel heeft tot doel om mensen te beschermen tegen onvrije exploitatie. Mensenhandel vereist uitsluitend een bewegings- en een uitbuitingselement. Voor de strafbaarheid op zich wordt niet vereist dat de mensenhandel gepaard ging met enige vorm van dwang. Het gebruik van dwang is wel een verzwarende omstandigheid bij dit basismisdrijf.

De seksuele uitbuiting houdt evenmin verband met dwang of gebrek aan toestemming. Hiermee wordt bedoeld dat men uit de mensenhandel activiteit profijt wil halen of dat er profijt mee wordt gedaan.

4.

De tenlastelegging A voorziet de hierna volgende verzwarende omstandigheden bij dit misdrijf:

1. dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de dames zich bevonden ten gevolg van hun onwettige of precaire sociale toestand zodanig dat zij in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken (in hoofde van de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de elfde, de twaalfde en de dertiende beklaagden);
2. dat het misdrijf gepleegd werd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang (in hoofde van de eerste, de tweede, de derde, de vijfde en de zesde beklaagden);
3. dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt (in hoofde van de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de elfde, de twaalfde en de dertiende beklaagden);

4. dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet (in hoofde van de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de elfde, de twaalfde en de dertiende beklagden).

De vraag of al dan niet misbruik werd gepleegd van de bijzonder kwetsbare toestand van het slachtoffer (eerste verzwarende omstandigheid) is een feitenkwestie. Misbruik impliceert niet noodzakelijk het gebruik van enig fysiek of moreel geweld. Ook het feit dat het slachtoffer het misbruik tolereert impliceert niet dat de betrokken handeling daardoor haar onrechtmatig karakter verlies, nu dit tolereren mogelijk slechts te wijten is aan de angst en de kwetsbare positie waarin de betrokken persoon verkeert.

De bijzonder kwetsbare positie houdt verband met de wilsonvrijheid die als zodanig niet door de dader wordt veroorzaakt, maar die reeds aanwezig was bij het slachtoffer. Deze bijzonder kwetsbare toestand moet tot gevolg hebben dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken.

B. Toepassing in deze zaak

5.

Alle dames die in de tenlastelegging A worden vernoemd, zijn middels 'bemiddeling' van 'The Company' naar de K. in Wetteren overgekomen. Zij werden aangeworven als 'masseuruses' en werkten zeven dagen op zeven. Hun 'werk' bestond in het verrichten van zogenaamde Thaise erotische massages. Zij mochten geen klanten weigeren. Zij moesten de helft van hun inkomsten afgeven aan de opdrachtgevers, doch ontvingen geen inkomsten uit de erotische massages zolang hun schuldverbintenis (15.000 EUR) niet was afbetaald. Enkel de inkomsten uit de eigenlijke seksuele contacten mochten ze houden. Intussen moesten zij wekelijks 80 EUR betalen voor kost en inwoning. De dames mochten geen klanten weigeren. Wanneer de klanten klachten hadden, werden de meisjes aangemaand om hun houding te veranderen zonet zouden zij worden teruggestuurd.

De rechtbank leidt hieruit af dat alle in de dagvaarding genoemde dames seksueel werden uitgebuit in de K.. Dat bepaalde dames ermee instemden om onder die voorwaarden in België te worden tewerkgesteld, doet hieraan geen afbreuk.

De dames verkeerden bovendien in een bijzonder kwetsbare positie:

- zij kwamen naar België uit financiële noodzaak;
- zij moesten wekelijks 80 EUR betalen voor kost- en inwoning en hadden een schuldverbintenis aangegaan van 15.000 EUR;
- na het verstrijken van de termijn van hun toeristenvisum (drie maanden) verbleven zij illegaal in het land;
- zij spraken enkel Thais;
- er werd hen niet toegelaten om sociale contacten te hebben buiten de K.. De derde beklagde V.A.G. verklaarde dat hij hen 'zelfs' toeliet om boodschappen te doen. De

eerste beklagde gaf in diverse mailberichten aan dat ze enkel waren gekomen om te werken en niet om te feesten.

Verschillende dames verklaarden dat de eerste, de tweede en de zesde beklagden er soms mee dreigden dat ze naar Thailand zouden worden teruggestuurd indien ze niet voldeden in de K.. Volgens R.T. zou dat effectief een straf geweest zijn, omdat ze vanuit Thailand hun schuld nooit zouden kunnen terugbetalen.

De bewering van de eerste en de vijfde beklagden in hun conclusies voor deze rechtbank dat het merendeel van de masseuses in Thailand een goedbetaalde job had, is in strijd met alle gegevens van het strafdossier. Ook uit de verklaring die deze beklagden zelf citeren blijkt het tegendeel: alle masseuses die werden verhoord verklaarden dat ze in Thailand wel werkten, maar onvoldoende verdienden om in hun levensonderhoud te voorzien.

In die omstandigheden hadden de dames geen andere keuze dan zich seksueel te laten uitbuiten, hetzij middels het geven van 'erotische massages met happy endings', hetzij middels 'echte seksuele contacten'.

6.

De eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de elfde, de twaalfde en de dertiende beklagden worden ervan beticht dat zij misbruik hebben gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de dames zich bevonden, dat zij van deze activiteit een gewoonte hebben gemaakt en dat zij hebben deelgenomen aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie. Aan de eerste, de tweede, de derde, de vijfde en de zesde beklagden wordt bijkomend ten laste gelegd dat zij direct of indirect gebruik maakten van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang.

Hierna zal de rechtbank nagaan of het misdrijf van de tenlastelegging A aan elk van de genoemde beklagden kan worden toegerekend.

C. Toerekening aan de eerste beklagde

7.

De eerste beklagde is volkomen ongeloofwaardig waar hij voorhoudt dat het materieel bestanddeel van het basismisdrijf mensenhandel in zijn hoofd niet is vervuld, vermits (1) de masseuses als zelfstandigen werkten en (2) hij de dames in het salon niet eens kende, zodat hij hen niet kon vervoeren of bij zich kon houden.

De eerste beklagde S.T. vatte samen met de tweede beklagde V.A. het plan op om een Thais erotisch massagesalon uit te baten. Uit de samenlezing van de stukken van het strafdossier blijkt dat de eerste beklagde de drijvende kracht achter het massagesalon was.

Het staat vast dat de zelfstandigheid van de masseuses enkel in schijn bestond: de dames wisten niet wat ze ondertekenden, en hadden zelf niets te zeggen omtrent de invulling van hun dag (zie hieromtrent in extenso de bespreking van de feiten in hoofd van deze beklagde):

in een mailbericht van de eerste beklagde aan the Company schrijft de eerste beklagde dat hij enkel nog dames wil die doen wat hij zegt dat ze moeten doen;

- in een ander mailbericht verantwoordt hij het verbod voor de dames om uit te gaan: volgens hem zijn ze enkel gekomen om te werken, en niet om te feesten. Indien ze dat niet wensen, zou hij hen snel buiten zetten;
- hij is diegene die enkel op foto (en dus niet op basis van hun vaardigheden als masseuses) de dames koos en hen naar België liet overkomen. Er werd nooit rechtstreeks overlegd met de dames omtrent de werkomstandigheden. Hij beschouwde de masseuses zonder meer als handelswaar: als ééntje niet voldeed (te preuts was) kon wat hem betreft gemakkelijk een ander in de plaats komen. Hij was bovendien van oordeel dat de dames zich gelukkig mochten prijzen dat ze in de K. konden werken: in Thailand bedraagt het gemiddeld maandinkomen slechts 150 EUR. Het spreekt voor zich dat het materieel bestanddeel van het misdrijf mensenhandel alleen al om die reden in zijn hoofde is vervuld;
- de eerste en de tweede beklagde stelden tijdens tapgesprekken dat de meisjes 'wel een toontje lager zullen zingen als S.T. terugkomt', waaruit andermaal blijkt dat hij diegene was die gezag over hen uitoefende;
- verschillende masseuses uit de K. verklaarden wel degelijk dat hij de grote baas was in het salon. Ook de zesde beklagde Y.W. bevestigde dit op de zitting.

De eerste beklagde was zelf niet dagelijks in de K. aanwezig. Anders dan hij voorhoudt kan hier echter niet uit worden afgeleid dat hij geen leidende rol vervulde. De eerste beklagde verkoos een sturende rol op de achtergrond, en liet het vuile werk door anderen opknappen.

De aangeworven meisjes werden onmiskenbaar seksueel uitgebuit. Voor zoveel als nodig merkt de rechtbank op dat er ook sprake is van seksuele uitbuiting indien de masseuses enkel erotische massages zouden geven 'met happy ending'. Uit het strafdossier blijkt echter overduidelijk dat de meisjes er bijkomend toe werden aangespoord om seksuele betrekkingen te hebben. Uiteraard vond ook dit plaats op aansturen van de eerste beklagde. Dit blijkt onmiskenbaar uit de mailberichten die tussen de eerste en de tweede beklagden werden verstuurd kort voor de opening van de K., De eerste beklagde had hier ook zelf belang bij: een tevreden klant komt sneller terug.

Anders dan in het massagesalon van zijn vader, besliste de eerste beklagde om geen ingeweken Thaise dames aan te werven. Hij verkoos 'lange en slanke' dames die schijnbaar gemakkelijker te 'verkrijgen' waren in Thailand, doch die aan de organisatie een schuldverbintenis moesten terugbetalen van maar liefst 15.000 EUR. Zelf puurde de eerste beklagde hieruit maar liefst 7.400 EUR zuivere winst.

Daarenboven stak hij een groot deel van de omzet op zak. Doordat hij zijn zakenpartner liet meebetalen aan een zogenaamde schuld, werd de winstuitkering van deze laatste beperkt,

Uit hetgeen voorafgaat volgt onmiskenbaar dat de eerste beklagde de in de dagvaarding genoemde dames heeft aangeworven en gehuisvest met de bedoeling om hen seksueel uit te buiten. Het basismisdrijf van de mensenhandel is in elk geval bewezen in zijn hoofde.

8.

Bijkomend staat onbetwistbaar vast dat de eerste beklagde misbruik heeft gemaakt van de

bijzonder kwetsbare positie waarin de Thaise masseuses zich bevonden ten gevolge van hun precare sociale toestand. Hij wist dat ze in Thailand financiële problemen hadden om die reden naar België wilden komen. Desondanks verplichtte hij hen ertoe om 15.000 EUR te betalen als 'schuldverbintenis' bovenop het bedrag dat hij van hen eiste voor kost- en inwoon. Precies omwille van hun precare financiële situatie hadden ze geen andere mogelijkheid dan dergelijke bedragen af te staan. Hij verbood de Thaise dames om uit te gaan en een sociaal netwerk uit te bouwen (ze waren immers enkel gekomen om te werken) en benaastigde op die manier hun sociaal isolement. Hij streefde hun regularisatie na zodat zij langer voor hem zouden kunnen werken en bijgevolg langer inkomsten zouden opbrengen.

Voorts staat vast dat de eerste beklagde gebruik maakte van dwang: hij dreigde er immers ook ten aanzien van The Company mee dat een meisje zou worden teruggestuurd indien haar houding niet zou veranderen. In die omstandigheden is er geen enkele reden om te twijfelen aan de verklaringen van bepaalde masseuses dat de eerste beklagde dergelijke dreiging ook rechtstreeks ten aanzien van hen uitte (zie o.m. het verhoor van P.S.).

De eerste beklagde had van deze exploitatie van mensenhandel onmiskenbaar een gewoonte gemaakt. Van de opening van de K. op 2 oktober 2006 tot op het ogenblik van de zoeking waren er ononderbroken Thaise masseuses aanwezig die seksueel werden uitgebuit.

De tenlasteleggingen A.1, A.2 en A.3 zijn hoe dan ook bewezen in zijn hoofde. De rechtbank zal bij de bespreking van de tenlasteleggingen in verband met de criminele organisatie nagaan of ook de tenlastelegging A.4 in zijn hoofde kan worden weerhouden.

D. In hoofde van de tweede beklagde V.A.G.

9.

De tweede beklagde was samen met de eerste beklagde de drijvende kracht achter de K.. Hij droeg bij tot de seksuele uitbuiting van de masseuses door in hun huisvesting te voorzien en de inkomsten uit de erotische massages op te strijken. Hij onderschreef ook zelf een 'schuldverbintenis'. De tweede beklagde nam de erotische foto's van de dames om op de website te plaatsen, en zorgde voor reclame.

Voorts stond hij klanten te woord via het inbellenummer en via de mail, legde hij afspraken vast, bepaalde hij de volgorde van de meisjes zodat iedereen aan bod kon komen en hield hij het overzicht bij van de dagelijkse omzet van de meisjes.

Voor de seksuele uitbuiting volstaat het dat hij inkomsten afroomde uit de 'gewone' Thaise erotische massages (inclusief een zogenaamd 'handmatig hoogtepunt'). Ten overvloede wijst de rechtbank erop dat zij geen enkel geloof hecht aan de verklaring van de tweede beklagde dat hij de masseuses niet aanzette tot seks. Uit de hierboven reeds genoemde mailberichten tussen de eerste en de tweede beklagden blijkt immers dat het wel degelijk de bedoeling was dat de masseuses ook seks zouden hebben met de klanten. Zij werden daartoe subtiel en minder subtiel aangezet: zij ontvingen hun deel van hun omzet (50 %) niet zolang hun schuld niet was afbetaald. Ze werden bijkomend geconfronteerd met een kost van 80 EUR/week terwijl ze zelf geen financiële reserves hadden. Bovendien werden ze er in groep op

aangesproken wanneer zij weigerden om seks te hebben met klanten. De condooms werden door de tweede beklaagde verstrekt (tegen betaling).

Het basismisdrijf van mensenhandel is hoe dan ook bewezen in hoofde van de tweede beklaagde.

10.

Ook de tweede beklaagde maakte misbruik van de bijzonder kwetsbare positie waarin de dames zich bevonden ten gevolg van hun onwettige of precaire sociale toestand zodanig dat zij in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken. De rechtbank verwijst andermaal naar de financiële behoeftigheid van de masseuses, hun gebrek aan talenkennis en precair statuut in België. Daarbij wijst de rechtbank erop dat de tweede beklaagde blijkbaar van oordeel was dat de wekelijkse kost van de masseuses moest worden opgetrokken van 80 EUR naar 100 EUR, goed wetende dat er voor de dames geen ander alternatief zou bestaan dan dit te betalen, hoewel zij daartoe niet in staat waren indien ze geen seks hadden met klanten (zie o.m. blz. 62 van het synthese proces-verbaal).

Ook hij maakte een gewoonte van de exploitatie van mensenhandel in de K., door gedurende langere tijd dames seksueel uit te buiten.

11.

Anderzijds blijkt niet met voldoende zekerheid uit het strafdossier dat de tweede beklaagde gebruik maakte van listige kunstgrepen, dwang, geweld of bedreiging. De masseuses voldeden aan hun opdracht omdat ze omwille van hun bijzonder kwetsbare toestand geen andere keuze hadden. De rechtbank zal de tweede beklaagde om die reden vrijspreken van het feit van de tenlastelegging A.2.

Daarentegen staat zijn schuld aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1 en A.3 vast. De rechtbank zal bij de bespreking van de tenlasteleggingen in verband met de criminele organisatie nagaan of ook de tenlastelegging A.4 in zijn hoofde kan worden weerhouden.

E. In hoofde van de derde beklaagde V.A.G.

12.

De derde beklaagde V.A.G. stond samen met de tweede beklaagde V.A. in voor de dagelijkse uitbating van de K.. Hij ontving het geld, bemande het inbelnummer, hield de dagelijkse 'boekhouding' bij (handgeschreven bladen waarop per meisjes de ontvangsten van die dag worden vermeld) en betaalde 's avonds ook de meisjes uit (indien ze er recht op hadden na afbetaling van hun schuldverbintenis), Hij werkte dagelijks in de K. sinds april 2007.

Op de zitting van 13 september 2016 beweerde hij — volstrekt in strijd met zijn eerdere verklaringen in het strafdossier — dat hij niet wist dat de masseuses zich in het salon prostitueerden. Zijn verklaringen uit het strafdossier zijn echter duidelijk en spreken voor zich. De rechtbank hecht hier dan ook geen enkel geloof aan.

Het basismisdrijf van mensenhandel met het oog op seksuele uitbuiting is hoe dan ook bewezen in hoofde van de derde beklaagde.

13.

Ook de verzwarende omstandigheden dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de dames zich bevonden is bewezen in zijn hoofd. Hij wist onmiskenbaar dat de sociale toestand van de dames precair was, in die zin dat zij financiële problemen hadden en een precair verblijfsstatuut. Mede omwille van zijn huwelijk met de zesde beklaagde Y.W. (het eerste 'tract' meisje) wist hij maar al te goed dat de meisjes in feite geen andere keuze hadden dan zich te laten prostitueren.

Het staat ook vast dat hij een gewoonte maakte van zijn activiteiten in de K., vermits hij hierin ononderbroken werkte sinds april 2007.

Zijn schuld aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1 en A.3 staat vast, met dien verstande dat de incriminatieperiode in zijn hoofd moet worden beperkt van 1 april 2007 tot 16 september 2008,

14.

Het staat vast dat ook de derde beklaagde gebruik maakte van listige kunstgrepen, dwang, geweld of bedreiging ten aanzien van de dames. Uit een telefoongesprek van 6 juni 2008 blijkt dat hij van oordeel was dat de masseuses niet te kiezen hadden welke klanten ze al dan niet wilden behandelen. Hij was bovendien van oordeel dat de dames naar hem moesten luisteren: 'ais ze willen dat ik hen bescherm dan moeten ze beginnen luisteren he... niet achter mijn kloten beginnen zeveren he... ik pakke ze bij haar keel en kzette ze tegen de muur en khaf ze door het glas... S.T. zit in Bali en ze hebben allemaal een groot muilke ma we zullen zien alst hij weer is ..., S.T. heeft tegen mij ook al gezegd, de laatste 3 die hier toegekomen zijn, dat het op niets trekt. En hij is kwaad op COMPANY ze... een hoop miserie hebben ze ons hier gebracht jong. Dozijn gewoon al de vurigste wijven dak kik hier al gezien heb' (gesprek van 24 mei 2008 — synthese proces-verbaal blz. 53),

In zijn verhoor van 16 september 2008 verklaarde hij dat hij inderdaad streng optrad ten aanzien van de meisjes, omdat hij een goede indruk wilde maken op de eerste beklaagde. Hij gaf toe dat hij bij één gelegenheid een meisje In de zetel duwde nadat ze hem zelf fysiek had aangevallen.

Hij was ook diegene die vragen van klanten afwimpelde omtrent het mee naar buiten nemen van de meisjes.

In die omstandigheden is er onmiskenbaar sprake van minstens morele dwang en verbale bedreigingen, zodat ook het feit van de tenlastelegging A.2 bewezen is In zijn hoofd. Ook hier moet de incriminatieperiode worden beperkt van 1 april 2007 tot 16 september 2008, omdat de derde beklaagde voorheen niet bij de werking van de K. was betrokken.

15.

De rechtbank zal bij de bespreking van de tenlasteleggingen in verband met de criminele organisatie nagaan of ook de tenlastelegging A.4 in zijn hoofde kan worden weerhouden.

F. In hoofde van de vierde beklaagde N.L.

16.

De vierde beklaagde ontkent met klem dat hij meisjes heeft gezocht om als masseuse in de K. te werken, of dat hij op enige andere wijze zou hebben bijgedragen tot de werking van het massagesalon en de seksuele uitbuiting aldaar van de masseuses.

Hij houdt voor dat hij door de eerste beklaagde werd betaald voor allerlei andere opdrachten (samen een bedrijf opzetten voor export naar België, samen een relatiebureau opstarten met Thaise vrouwen, rekruteren van arbeidskrachten voor Belgische markt Inzake bouw of patisserie) en dat de foto's van de dames die hij voorlegde en doorstuurde verband hielden met dat relatiebureau.

Het tegendeel blijkt echter voldoende duidelijk uit de samenlezing van de verklaringen van de eerste en de derde beklaagden, met de resultaten van de uitlezing van de computer van de eerste beklaagde. De eerste beklaagde verklaarde steeds dat hij aan de vierde beklaagde finaal duidelijk maakte dat hij op zoek was naar masseuses voor zijn salon en dat hij hun toestand wilde regulariseren. De derde beklaagde verklaarde dat de vierde beklaagde bij zijn bezoek aan het salon foto's voorlegde van dames die als masseuse zouden kunnen werken. In een mailbericht verwijst de vierde beklaagde hier ook zelf naar: send you some pictures of a lady ... muid like make massage' (vrij vertaald; 'ik stuur u foto's van een meisje dat graag massage zou willen geven').

Tijdens zijn bezoek aan de K. in oktober 2007 sprak de vierde beklaagde volgens de zesde beklaagde Y.W. omtrent de twee Thaise dames die in het salon zouden komen werken, doch wiens komst niet was doorgegaan.

Finaal arriveerde één dame (Y.T.) in de K. op 8 januari 2008. De vierde beklaagde had haar komst aangekondigd op 7 januari 2008. De dame werd echter nog diezelfde dag terug weggestuurd, vermits ze geen seks wilde hebben met de klanten.

17.

De rechtbank twijfelt er dan ook niet aan dat deze beklaagde diverse voorbereidingshandelingen heeft gesteld met het oog op mensenhandel: hij zocht profielen op en liet zich hiervoor ook reeds betalen (7.500 EUR per dame). Finaal arriveerde slechts één dame in de K.. Op de zitting van 13 september 2016 hield hij voor dat deze dame zelf het initiatief had genomen om te komen, vermits ze zelf de toestand ter plaatse wilde nagaan.

Y.T. werd niet verhoord, zodat deze gezegdes niet kunnen worden nagegaan. Hoe dan ook staat vast dat zij niet bereid was om seks te hebben met klanten, waardoor ze na enkele uren terug werd buitengezet.

De twijfel die dienaangaande bestaat moet in het voordeel van deze beklaagde worden geïnterpreteerd. Bijgevolg staat enkel vast dat deze beklaagde voorbereidingshandelingen heeft gesteld met het oog op het plegen van mensenhandel, maar dat hij zich vrijwillig heeft teruggetrokken vooraleer het misdrijf in zijn hoofde was gefinaliseerd.

De rechtbank zal hem om die reden vrijspreken van de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.3 en A.4.

G. In hoofde van de vijfde beklaagde A.P.

18.

Het staat vast dat de vijfde beklaagde A.P. van in het begin op de hoogte was van de werking van de K.. Uit een handgeschreven briefje blijkt dat ze 'samen' met de eerste beklaagde had gekozen voor 'de thaise zaak' waarin ze ook samen beslissingen wil nemen.

Uit de tapgesprekken blijkt dat de vijfde beklaagde regelmatig informeerde naar de stand van de schuldverbintenis en naar het aantal klanten per dag en dat zij op de hoogte was van de rol van 'The Company'. Zij maande haar man bovendien aan om de zaak zo lang mogelijk te houden en er zoveel mogelijk inkomsten uit te puren.

De vijfde beklaagde droeg ook zelf bij tot de seksuele uitbuiting van de masseuses. De rechtbank herhaalt nogmaals dat er ook sprake is van seksuele uitbuiting indien de meisjes zich niet zouden 'prostitueren', vermits de erotische massages hoe dan ook een seksueel karakter hadden. Evenwel gelooft de rechtbank helemaal niet dat de vijfde beklaagde niet zou geweten hebben dat de meisjes ook tot seks werden aangezet. Iemand die zoals de vijfde beklaagde op de hoogte was van de financiële wurgafspraken, kan niet op geloofwaardige wijze beweren dat de meisjes niet tot seks werden aangezet.

Niet alleen maande ze haar man aan om bepaalde meisjes streng toe te spreken omtrent hun 'wangedrag', maar bovendien fungeerde ze tijdens de 'vakantie' van de eerste beklaagde als contactpersoon ten aanzien van de derde beklaagde. Vervolgens rapporteerde ze door naar de eerste beklaagde. Zij ging ook zelf regelmatig langs in het salon om de werking te controleren wanneer de eerste beklaagde in het buitenland was. Ze verrichtte betalingen via Western Union die bestemd waren voor 'The Company'. Op die manier leverde zij een noodzakelijke bijdrage tot de werking van de K. Haar schuld aan het basismisdrijf van mensenhandel met het oog op seksuele uitbuiting staat vast.

19.

De vijfde beklaagde was onmiskenbaar op de hoogte van de kwetsbare toestand waarin de meisjes zich bevonden. Zij wist bovendien dat de dames een omvangrijke schuld moesten afbetalen, dat zij dreigden illegaal te worden na het verstrijken van hun toeristenvisum en dat zij enkel Thais spraken. Ook zij maakte misbruik van deze kwetsbare toestand waardoor de dames eigenlijk geen andere keuze hadden dan zich te laten misbruiken. De vijfde beklaagde handelde met de enige bedoeling om er zelf rijker van te worden.

Haar schuld aan het feit van de tenlastelegging A.1 staat vast.

Zij is ook mededader aan het feit van de tenlastelegging A.2. Zij uitte onrechtstreekse dwang ten aanzien van de meisjes door haar man ertoe aan te manen om de meisjes streng toe te spreken wanneer zij niet deden wat er van hen werd verlangd. Ook zij maakte van de betrokken activiteit een gewoonte, mede gelet op de lange duur waarbij zij bij de werking van de K. was betrokken. Ook haar schuld aan het feit van de tenlastelegging A.3 staat vast.

20.

De rechtbank zal bij de bespreking van de tenlasteleggingen in verband met de criminele organisatie nagaan of ook de tenlastelegging A.4 in haar hoofde kan worden weerhouden.

H. In hoofde van de zesde beklaagde Y.W.

21.

De zesde beklaagde was de eerste masseuse die via 'The Company' in de K. terecht kwam. Haar eigen schuldverbintenis bedroeg `slechts' 10.000 EUR. Zij verzekerde zich van een legaal statuut in België door haar huwelijk met de derde beklaagde V.A.G.

Verschillende Thaise masseuses verklaarden tijdens hun verhoor dat de zesde beklaagde hen wegwijs maakte in de K. en aangaf wat er van hen werd verwacht. Uit de samenlezing van de diverse verklaringen blijkt ook dat de zesde beklaagde Y.T. kort na haar aankomst buiten zette, omdat ze weigerde te doen wat er van haar werd verlangd.

De zesde beklaagde gaf toe dat ze occasioneel contacten had met The Company, op vraag van de eerste beklaagde. Bovendien sprak `mother track' haar één keer aan omtrent een achterblijvende betaling, doch daar wilde de zesde beklaagde zich naar eigen zeggen niet mee inlaten. Ze verklaarde bovendien dat ze inderdaad aan de meisjes uitlegde wat S.T. wil, ook als ze het er niet mee eens is. Volgens haar controleerde de eerste beklaagde de gang van zaken behoorlijk streng, zo streng dat ze op een gegeven ogenblik zelf wegwilde.

22.

Hoewel de zesde beklaagde middels contacten met The Company en middels het overbrieven van de verlangens van de eerste beklaagde onmiskenbaar bijdroeg tot seksuele uitbuiting van de masseuses, zal de rechtbank haar vrijspreken voor de feiten die haar ten laste worden gelegd in de tenlastelegging A.

De zesde beklaagde handelde immers niet met het oogmerk om de masseuses seksueel uit te buiten, noch nam ze hier wetens en willens aan deel. De zesde beklaagde verkeerde zelf nog steeds in een kwetsbare positie ten gevolge van haar eigen precaire sociale toestand (ze verklaarde zelf dat ze naar België was gekomen omdat ze in Thailand niet in haar onderhoud kon voorzien). Ze gaf gevolg aan de opdrachten van de eerste beklaagde omdat ze zelf haar 'werk' niet wilde verliezen. Er is in haren hoofde sprake van morele overmacht.

I. In hoofde van de zevende beklaagde D.B.P.

23.

Het is onduidelijk in hoeverre de zevende beklaagde D.B.P. op de hoogte was van het reilen en zeilen binnen de K.. De derde beklaagde zal hem ongetwijfeld één en ander hebben verteld, doch uit het strafdossier blijkt niet tot hoever zijn kennis precies reikte.

Hoe dan ook stelde de zevende beklaagde geen deelmeningshandelingen aan het misdrijf van mensenhandel dat werd gepleegd door de overige beklaagden. Hij had geen functie in de K.. Zijn enige contacten met de masseuses bestond in het vervoer naar de luchthaven van Brussel en Schiphol, waarvoor hij zich liet betalen,

Het vervoer van de masseuses naar de luchthaven kan niet worden beschouwd als een daad van deelneming aan mensenhandel met het oog op seksuele uitbuiting in de K.. Hij bracht de dames weg van de K.. Het staat niet vast wat hun bestemming was. Mogelijk keerden de masseuses terug naar huis.

Om die reden wordt ook de zevende beklaagde vrijgesproken van de misdrijven waarvan hij in de tenlastelegging A wordt beticht.

J. In hoofde van de elfde beklaagde S.D., de twaalfde beklaagde W.T.A. en de dertiende beklaagde C.S.

24.

De elfde, de twaalfde en de dertiende beklaagden rekruteerden dames vanuit Thailand om deze te werk te stellen in de seksindustrie in het buitenland. Alle in de dagvaarding genoemde dames zijn via tussenkomst van hun diensten (gegroepeerd voorgesteld als 'The Company') in België terecht gekomen zijn. Zij waren het die samen met de eerste beklaagde de prijsafspraken bepaalden, en die de dames interpelleerden wanneer de eerste beklaagde klachten had.

De elfde en de twaalfde beklaagden onderhielden de contacten met de eerste beklaagde. De dertiende beklaagde regelde de toeristenvisa op de Zweedse ambassade.

Het is de stellige overtuiging van de rechtbank dat zij allen wisten dat de dames in het buitenland seksueel zouden worden uitgebuit. Dit blijkt voldoende duidelijk uit de inhoud van de mails die werden uitgewisseld met de eerste beklaagde.

Hun schuld aan het basismisdrijf van mensenhandel staat vast.

25.

De elfde, twaalfde en dertiende beklaagden maakten misbruik van de bijzonder kwetsbare positie van hun slachtoffers ten gevolge van hun precaire sociale toestand. Alle dames hadden financiële problemen in Thailand, die hen ertoe noodzaakten om familie (veelal inclusief kinderen) achter te laten in Thailand en in België in de seksindustrie te komen werken. De elfde, de twaalfde en de dertiende beklaagden waren hiervan onmiskenbaar op de hoogte. Bovendien maakten zij van hun activiteit een gewoonte, vermits zij in dit dossier minstens 18 maanden lang dames rekruteerden en 'opstuurden' naar België. Hun enige drijfveer was winstbejag. In een mailbericht aan de eerste beklaagde gaven ze toe dat hun aandeel in de

schuldvordering zo hoog was omdat ze een riskante activiteit uitoefenen: het geld zouden ze goed kunnen gebruiken voor 'als het mis zou gaan'.

Hun schuld aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1 en A.3 staat vast. De rechtbank zal bij de bespreking van de tenlasteleggingen in verband met de criminele organisatie nagaan of ook de tenlastelegging A.4 in hun hoofde kan worden weerhouden.

3.4.1.3 Uitbating van een huis van prostitutie (tenlastelegging B)

26.

In de **tenlastelegging B** worden de eerste, de tweede, de derde, de vijfde en de zesde beklaagden beticht van mededaderschap aan het uitbaten van een huis van ontucht of prostitutie, door in de K. meerdere vrouwen van vreemde nationaliteit te hebben aangeworven en bij zich te hebben gehouden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie, en met de omstandigheid dat:

1. de daders direct of indirect gebruik maakten van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang;
2. de daders misbruik maakten van de bijzondere kwetsbare positie ten gevolge van een onwettige of precaire administratieve toestand;

Een huis van ontucht is elke inrichting die in essentie bestemd is om er seksuele relaties tegen betaling te laten plaatsvinden. Dader van dit misdrijf is elkeen die wetens en willens een rechtstreeks of onrechtstreeks voordeel haalt uit de exploitatie van een bordeel, ongeacht de vorm waaronder de exploitatie gebeurt en ongeacht of deze al dan niet zelf anderen tot ontucht of tot prostitutie heeft aangezet.

27.

De rechtbank heeft hierboven bij de bespreking van de tenlastelegging A al geoordeeld dat de eerste, de tweede, de derde en de vijfde beklaagden mededader zijn aan mensenhandel met het oog op seksuele uitbuiting, met de verzwarende omstandigheden (behoudens in hoofde van de tweede beklaagde) dat direct of indirect gebruik werd gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreiging of dwang en met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de dames verkeerden ten gevolge van hun onwettige of precaire sociale toestand.

De K. was bestemd als erotisch massagesalon, waarbij masturbatie van de klant was inbegrepen. Bijgevolg was de inrichting in essentie bestemd om er seksuele relaties tegen betaling te laten plaatsvinden. Tegen een beperkte meerprijs was ook penetratie mogelijk. De dames waren hiertoe zelfs genoodzaakt, om in hun levensonderhoud te voorzien.

De eerste en de tweede beklaagden hebben het massagesalon opgestart en voerden er het beleid (waarbij de eerste beklaagde het laatste woord had). De derde beklaagde stond in voor de dagelijkse werking van het salon. De vijfde beklaagde fungeerde als tussenpersoon voor haar partner wanneer hij in het buitenland vertoefde en inde de inkomsten die de derde beklaagde bij haar thuis kwam afleveren. Zij ontvingen allen gelden die afkomstig waren uit

de seksuele uitbuiting van de dames. Zij maakten allen misbruik van de bijzonder kwetsbare positie van de masseuses, die geen andere keuze hadden dan zich seksueel te laten uitbuiten en gebruikten — met uitzondering van de tweede beklagde — allen direct of indirect dwang. De rechtbank verwijst hiervoor naar hetgeen — per beklagde — werd gesteld bij de bespreking van de tenlastelegging A.

Bijgevolg staat ook hun schuld aan het feit van de tenlastelegging B vast, met dien verstande dat de eerst genoemde verzwarende omstandigheid niet kan worden weerhouden in hoofde van de tweede beklagde.

28.

Anders is het gesteld voor de zesde beklagde: zij haalde geen voordeel uit de exploitatie van een bordeel, doch ontving enkel de inkomsten uit haar eigen seksuele dienstverlening.

Personen die zich in het huis van ontucht aan prostitutie overleveren zijn niet strafbaar met toepassing van artikel 380, § 1, 2° van het Strafwetboek (zie de ratio legis van de wet van 21 augustus 1948 tot afschaffing van de officiële reglementering van de prostitutie). Om redenen die hierboven nader werden toegelicht aanvaardt de rechtbank evenmin dat deze beklagde wetens en willens zou hebben meegewerkt aan de exploitatie van prostitutie van de in de dagvaarding genoemde dames.

De rechtbank zal de zesde beklagde om die reden vrijspreken.

3.4.1.4 Huisjesmelkerij (tenlastelegging G)

29.

In de tenlastelegging G worden de eerste en de tweede beklagden beticht van huisjesmelkerij ten aanzien van de Thaise masseuses door hen een 'kamer' te hebben verhuurd aan 50 EUR per week (of 200 EUR per maand).

Een huisjesmelker in de strafrechtelijke betekenis van het woord is diegene die rechtstreeks of via een tussenpersoon, misbruik maakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand of zijn precaire sociale toestand door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 van het Strafwetboek bedoelde ruimte, te verkopen, te verhuren of ter beschikking te stellen in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid.

Omstandigheden zoals het kennelijk ontbreken van, het kennelijk tekort aan of het kennelijk gevaar verbonden aan elektrische of sanitaire voorzieningen, dan wel kennelijk te kleine ruimten in verhouding tot het aantal huurders, zijn indicaties voor het bestaan van het misdrijf (zie Gedr. St., Kamer, 2004-2005, nr. 514560/001, 26).

De constitutieve bestanddelen van het misdrijf 'huismelkerij' zijn de volgende:

- **materieel element:** een persoon stelt een ruimte ter beschikking die in strijd is met de menselijke waardigheid aan een persoon die zich in een kwetsbare toestand bevindt en maakt misbruik van deze kwetsbare toestand;

- **moreel element:** met het bijzonder opzet om een abnormaal profijt te verwezenlijken.

De kwetsbare toestand bedoeld in artikel 433decies van het Strafwetboek is dezelfde als deze die is voorzien in de tenlasteleggingen van mensenhandel. Het misbruik van de kwetsbare toestand bestaat erin dat de gebrekkige woongelegenheden slechts kunnen worden verhuurd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie van de huurders, die wel akkoord zal moeten gaan met de aangeboden woongelegenheden en de voorgestelde prijs, aangezien hij op de reguliere huurmarkt toch niet terecht kan. Het is hierbij irrelevant of de huurder er al dan niet mee instemt om in de gebrekkige woning te verblijven.

30.

De rechtbank twijfelt er niet aan dat de eerste en de tweede beklagden van alle Thaise masseuses die in de K. bleven overnachten wekelijks een vergoeding vorderden van 50 EUR voor de 'huur van een kamer'. Dit blijkt immers uit de eensluidende verklaringen van alle Thaise dames. Er valt niet in te zien waarom deze dames overtuigd zouden zijn dat ze moesten betalen voor de huur van een kamer indien in werkelijkheid kosten voor Acerta zouden zijn aangerekend.

De tweede beklagde verklaarde dat de meisjes 80 EUR per week moesten betalen voor kost, inwoon en administratieve kosten. De werkelijke kostprijs lag volgens hem veel hoger.

De eerste beklagde ontkende met klem dat die 50 EUR was bestemd voor de huur van een kamer, Volgens hem vroeg hij dat aan de meisjes voor hun inschrijving bij Acerta (hiertoe volstond schijnbaar noch de winst die hij uit hun activiteiten puurde noch de inning van de schuldverbintenis). Opvallend is dat hij ook in een communicatie met de achtste beklagde stelde dat deze wekelijkse bijdrage bedoeld was voor de inschrijving bij Acerta, hoewel de achtste beklagde specifiek had geïnformeerd naar de prijs voor verblijf en eten, Deze communicatie dateert van een periode dat de eerste beklagde zich goed bewust was van het feit dat er mogelijk een gerechtelijk onderzoek liep, en zowel via de telefoon als via mail in bedekte termen over zijn activiteiten sprak (zie ook de resultaten van de taps, zoals weergegeven in het synthese PV).

Ook het gegeven dat de eerste beklagde — na zijn vrijlating en na de ontvangst van de brieven — bij 'The Company' bleef aandringen op brieven waarin de masseuses zijn verklaring bijtraden, voedt de andersluidende overtuiging van de rechtbank.

31.

Uit de foto's van de huiszoeking in de K. blijkt dat elke masseuse een eigen 'kamer' had voor haar werkactiviteiten. Deze kamers blijken geen vensters te hebben gehad. De masseuses borgden hun persoonlijke spullen echter niet op in deze kamers, maar wel in gemeenschappelijke bergings en in een daartoe voorzien kluisje. De masseuses bleken niet in de kamers te slapen, maar wel op de zetels in het salon.

Het is duidelijk dat de kamers van de masseuses niet voor bewoning waren geschikt, maar enkel waren bestemd voor het uitoefenen van werkactiviteiten. Het eigenlijke 'dak boven het hoofd' bestond in een gemeenschappelijk salon en berging. Het is in strijd met de menselijke

waardigheid dat voor een dergelijk gemeenschappelijk verblijf minstens 200 EUR per persoon per maand werd geïncasseerd.

De eerste en de tweede beklaagden maakten hier andermaal onmiskenbaar misbruik van de bijzonder kwetsbare toestand van de masseuses, die na aankomst geen andere keuze hadden dan de gevraagde vergoeding effectief te betalen.

Hun schuld aan het feit van de tenlastelegging G staat vast.

3.4.1.5 Tenlasteleggingen in verband met de criminele organisatie (tenlasteleggingen A.4, C, D, E en F)

A. Overzicht van de tenlasteleggingen

32.

In de tenlasteleggingen C, D, E en F worden diverse beklaagden als volgt vervolgd wegens misdrijven in verband met een criminele organisatie:

- in de tenlastelegging C worden de eerste en de tweede beklaagden vervolgd als leidend persoon van een criminele organisatie met als oogmerk het plegen van mensenhandel met oog op seksuele exploitatie en het uitbaten van prostitutie (inbreuk op artikel 324ter § 4 van het Strafwetboek);
- in de tenlastelegging D worden de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de elfde, de twaalfde, de dertiende beklaagden beticht van deelname aan het nemen van welke beslissing dan ook in voornoemde criminele organisatie (inbreuk op artikel 324 ter § 3 van het Strafwetboek)
- in de tenlastelegging E wordt de zevende beklage beticht van het wetens en willens betrokken te zijn geweest bij voornoemde criminele organisatie (inbreuk op artikel 324ter § 1 van het Strafwetboek);
- in de tenlastelegging F worden de negende, de tiende en de twintigste beklaagden vervolgd wegens deelname aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van voornoemde criminele organisatie (inbreuk op artikel 324ter § 2 van het Strafwetboek)

Ook de tenlastelegging A.4 houdt verband met een criminele organisatie. In deze tenlastelegging wordt aan de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de elfde, de twaalfde en de dertiende beklage bijkomend ten laste gelegd dat de mensenhandel een daad van deelneming betrof aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie (inbreuk op artikel 433 octies 2° van het Strafwetboek).

B. Beoordeling van het bestaan van een criminele organisatie

33.

Om van een criminele organisatie in de zin van artikel 324bis Sw. te kunnen spreken dient er sprake te zijn van een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de

tijd met het oogmerk om in onderling overleg misdaden te plegen die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van drie jaar of meer om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen.

Criminele organisaties onderscheiden zich van de verenigingen waarvan sprake in artikel 322 e.v. Sw. door (zie o.m. F. VROMAN, 'criminele organisaties', Postal Memorialis — lexicon strafrecht, strafvordering en bijzondere wetten, Kluwer, losbladig):

- een grotere omvang;
- een grotere mate van structurering;
- een meer permanent karakter;
- nationale en internationale vertakkingen (minder gelokaliseerd);
- een veel striktere hiërarchie, waarbij de winst vooral naar de leidinggevende personen gaat, terwijl de gewone medewerkers voor hun diensten meestal slechts een loon ontvangen;
- het kenmerk veel beter op te gaan in de maatschappij (hoewel ook hun samenstelling uiteraard geheim is) en veel onopvallender te werk te gaan;
- een grotere systematiek in de activiteiten.

Een criminele organisatie kent leden die niet de bedoeling hebben zelf misdrijven te plegen wat hen medeplichtig zou maken — maar die wel meewerken aan de organisatie; dat hangt samen met het gegeven dat criminele organisaties meerdere structuren kunnen kennen waarvan sommige legaal zijn, maar die wel bijdragen tot de finaliteit van de organisatie.

Opdat er sprake zou zijn van een criminele organisatie moet luidens artikel 324bis, eerste lid Sw. aan drie voorwaarden gelijktijdig voldaan zijn:

1. het bestaan van een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd;
2. het "verenigingsoogmerk": het oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van 3 jaar of een zwaardere straf;
3. het "verenigingsobjectief: om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen;

34.

Het "verenigingsoogmerk" betreft het specifieke en onmiddellijke doel van de vereniging. Het behelst het collectief oogmerk om in onderling overleg, d.w.z. op geconcentreerde wijze, misdrijven te plegen, met name misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf.

Het begrip "in onderling overleg" moet in de gewone betekenis worden verstaan. Daarmee wordt bedoeld dat de misdrijven afzonderlijk en in hun opeenvolging het resultaat moeten zijn van een vorm van planning, voorbereiding binnen de organisatie. Onder "overleg" wordt verstaan: een door meerdere personen opgezet plan om een gemeenschappelijk doel te bereiken of een wilsovereenstemming met het oog op uitvoering. Het overleg in artikel 324bis

Sw. houdt, in combinatie met het feit dat het plegen van meerdere misdrijven wordt bedoeld, een zekere continuïteit in (zie ook Parl.St. Kamer, 1996-97, nr.954/6, 6- 7).

In tegenstelling tot artikel 322 Sw. dat het oogmerk vereist om een aanslag te plegen waar het kan gaan om een kortstondige vereniging met tijdelijk karakter die is opgericht met het oog op het plegen van één enkele aanslag op personen of eigendommen, hanteert artikel 324bis Sw de termen misdaden en wanbedrijven in het meervod, wat de lijn ligt van de vereiste dat de criminele organisatie een zekere mate van bestendigheid dient te vertonen ("die duurt in de tijd"): het plegen van meerdere misdrijven althans het collectief voornemen daartoe — moet dus worden aangetoond (zie ook Pari St Kamer, 1996-97, nr.954/6, 6).

Het verenigingsobjectief betreft het realiseren van winst (Parl.St. Kamer, 1996-97, r.r.954/1, 4), Onder directe of indirecte vermogensvoordelen dienen te worden begrepen alle patrimoniale voordelen die zowel direct als indirect zijn verkregen door het plegen van de beoogde misdrijven (Pari St Kamer, 1996-97, nr.954/17, 30 en Pari St, Senaat, 1997- 98, 1-662/3, 11).

35.

De rechtbank is van oordeel dat alle constitutieve bestanddelen van een criminele organisatie in casu aanwezig zijn:

- de eerste en de tweede beklaagden beslisten samen om een Thais erotisch massagesalon uit te baten en om daarin Thaise dames te werk te stellen met een toeristenvisum. Zij lieten deze Thaise dames niet enkel de helft van hun inkomsten, maar ook een `schuld' van 12.000 tot 15.000 EUR terugbetalen. Verschillende andere beklaagden stonden hen bij in de uitbating van hun salon. De rol van elk van de beklaagden komt hieronder aan bod;
- er bestond een zekere structuur en taakverdeling, binnen de organisatie:
 - o eerste beklaagde nam de beslissingen inzake de 'aanwerving van de masseuses;
 - o hij nam hiervoor contact op met de vierde beklaagde, en vervolgens met de elfde, de twaalfde en de dertiende beklaagden;
 - o de elfde, de twaalfde en de dertiende beklaagden stonden in voor de werving van de dames in Thailand, de aanvraag van het visum en het transport naar België;
 - o tweede beklaagde stonden in voor de dagdagelijkse werking van het salon, hierin bijgestaan door derde beklaagde;
 - o de vijfde beklaagde stond de eerste beklaagde met raad en daad bij, spoorde hem aan om de meisjes in het gareel te houden en om zoveel mogelijk inkomsten uit de K. te halen. Wanneer de eerste beklaagde in het buitenland was, nam zij zijn taak over;
 - o de negende, de tiende en de twintigste beklaagden trachtten de criminele organisatie een schijn van legaliteit te bezorgen.

- de organisatie was internationaal vertakt, in die zin dat de eerste beklagde rekruteerde in Thailand via (aanvankelijk) de vierde beklagde, en vervolgens via de elfde, twaalfde en dertiende beklagden;
- de organisatie kent een zeker permanent karakter: aan de opening van het massagesalon ging een lange periode van overleg vooraf. Het salon was geopend vanaf 1 oktober 2006 tot op het ogenblik van de gerechtelijke actie op 16 september 2008. Eenieder die er zijn bijdrage aan leverde kon er zich persoonlijk door verrijken, al was het maar door er een luxueuzere levensstijl op na te houden die anders niet mogelijk zou zijn geweest;
- binnen de organisatie werden misdrijven gepleegd die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van 3 jaar of een zwaardere straf (zie schuldverklaring op tenlasteleggingen A en B);
- de misdrijven werden in onderling overleg gepleegd;
- de vermogensvoordelen die zijn verkregen door het plegen van de bedoelde misdrijven omvatten de gelden die eenieder onttrok uit de activiteiten van de masseuses, hetzij onder de vorm van de terugbetaling van een schuld, hetzij onder de vorm van een uitkering als loon', hetzij onder de vorm van de betaling van facturen.

Voor zoveel als nodig merkt de rechtbank op dat het feitelijk oogmerk van de criminele organisatie niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is en dat deze organisatie niet uitsluitend een rechtmatig oogmerk nastreefde. Het oogmerk van de criminele organisatie bestond in mensenhandel met het oog op de seksuele uitbuiting van vrouwen in een huis van ontucht. In de praktijk ging deze misdrijven gepaard met een reeks verzwarende omstandigheden, die in hoofde van elke beklagde in concreto werden beoordeeld.

36.

In de tenlasteleggingen C, D, E en F worden de beklagden beticht van verschillende vormen van betrokkenheid bij de criminele organisatie. Telkens is vereist dat de betrokkene wetens en willens/met kennis van zaken de door de wet omschreven materiële deelnemingshandeling heeft gesteld.

De rechtbank wijst erop dat dit kenniselement enkel betrekking heeft op de omstandigheden die aan de strafbare gedraging het karakter geven van een welbepaald misdrijf, zonder dat is vereist dat elke betrokkene ook kennis had van de verzwarende omstandigheden bij die in hoofde van bepaalde beklagden werden weerhouden (naar analogie: Cass. 18 mei 1993, Arr. Cass. 1993, 510). De kennis van het verenigingsoogmerk volstaat.

C. Leider van een criminele organisatie

37.

De eerste en de tweede beklagden worden vervolgd als leiders van een criminele organisatie. Artikel 324ter § 4 viseert de eigenlijke bestuurders van de criminele organisatie: het kan gaan om degenen die de criminele structuur hebben opgezet, maar ook om de personen die binnen de organisatie topfuncties waarnemen.

De rechtbank heeft hierboven reeds uiteengezet welke de rol van de eerste en de tweede beklaagden was. Zij hebben samen het plan opgevat om een Thais massagesalon te openen, met de bedoeling om zonder al te veel te werken veel geld te verdienen. De tweede beklaagde voorzag het pand waarin het salon zou kunnen worden uitgebaat, ze beslisten samen over de inrichting. Het pand werd in gemeenschappelijk overleg uitgebaat, in hoofdzaak door de tweede beklaagde.

De eerste beklaagde hield zich in met de 'aanwerving' van de dames, en sprak daartoe verschillende kanalen aan. Finaal gingen ze in zee met 'The Company', hetgeen hen toeliet om per dame 7.400 EUR pure winst te genereren.

38.

De eerste beklaagde minimaliseert zijn betrokkenheid ten onrechte door te verwijzen naar de resultaten van de observatie, waaruit zou moeten blijken dat hij slechts beperkt in de K. aanwezig was. De resultaten van de observatie bevestigen integendeel de doortraptheid van deze beklaagde, die slim genoeg is om de touwtjes in handen te houden vanop afstand, en het vuile werk door anderen te laten opknappen.

39.

De schuld van de eerste en de tweede beklaagden aan het feit van de tenlastelegging C staat zonder twijfel vast,

D. Deelname aan het nemen van welke beslissing dan ook in het kader van de criminele organisatie

40.

De derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de elfde, de twaalfde en de dertiende beklaagden werden beticht van deelname aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van een criminele organisatie (inbreuk op artikel 324ter, §3 van het Strafwetboek).

Deelname aan de besluitvorming van een criminele organisatie gaat om de bestraffing van de personen die in het kader van de activiteiten van de criminele organisatie op één of andere wijze een bijdrage leveren aan de besluitvorming. Hierbij speelt het geen rol of deze participatie occasioneel of systematisch is (Parl.St. Kamer 1996-97, nr.954/1, 8).

Hier worden de personen geviseerd die, zelfs sporadisch of uitzonderlijk, betrokken zijn bij het nemen van beslissingen, zelfs inzake legale activiteiten, op welk niveau dan ook van de criminele organisatie. Men beoogt hierbij vooral de hiërarchie van de criminele organisatie zwaarder te bestraffen, hoewel niet specifiek moet worden aangetoond dat betrokkene wel degelijk lid is van de organisatie (Parl.St. Kamer 1996-97, nr.954/1, 8).

Inzake de deelname aan de besluitvorming wordt vereist dat de betrokken personen weet dat zijn deelname bijdraagt tot de doelstelling van de criminele organisatie.

Dit criterium is nauwkeuriger dan gewoonweg weet hebben van de aard van de criminele organisatie en maakt het mogelijk om enkel vormen van vrijwillige en gekarakteriseerde deelname in overweging te nemen (Parl.St. Senaat, 1997-98, nr.1-662/3, 6)

Het is niet vereist dat de betrokkene persoonlijk het verenigingsoogmerk zou koesteren om zelf misdrijven te plegen of daaraan strafbaar deel te nemen, noch dat hij het verenigingsobjectief zou nastreven (Parl.St. Kamer 1996-97, nr.954,(6, 10).

41.

De derde beklagde stond in voor de dagdagelijkse uitbating van de K.. 'Hij legde afspraken vast, bepaalde welk meisje `aan de beurt was' en trachtte hen de wil van de leiders op te leggen. Hij hield ook de papieren bij waaruit blijkt hoever elke masseuse was gevorderd in de afbetaling van haar schuld.

Hij was bijgevolg hoe dan ook wetens betrokken bij de criminele organisatie. De rechtbank betwijfelt echter of de derde beklagde heeft deelgenomen aan de besluitvorming van de criminele organisatie. Zijn rol was uitvoerend, hij gaf gevolg aan de opdrachten van de eerste en de tweede beklagde.

Om die reden moet de tenlastelegging D in zijn hoofde als volgt worden heromschreven naar een inbreuk op artikel 324ter § 1 van het Strafwetboek:

'Zelfs zonder de bedoeling een misdrijf in het raam van een criminele organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikelen 66 tot 69 bedoelde wijzen, wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie die gebruik maakt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of commerciële of andere structuren aanwendt om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, in casu het plegen van misdaden zoals omschreven onder de tenlasteleggingen A1 tot en met A4, Bi en 82 om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.

Deze heromschrijving verandert het ten leste gelegde misdrijf niet. Zijn schuld aan deze tenlastelegging, zoals heromschreven, staat zonder twijfel vast.

42.

De vijfde beklagde nam wetens en willens deel aan het nemen van welke beslissing dan ook in het kader van de criminele organisatie. Zij stond haar partner met raad en daad bij, adviseerde en instrueerde hem omtrent zijn omgang met de dames en maande hem aan om het salon zo lang mogelijk open te houden zodat ze er zoveel mogelijk inkomsten zouden kunnen 'uithalen'. Zij coördineerde de uitbating van het salon wanneer de eerste beklagde afwezig was.

Zij wist onmiskenbaar dat haar handelingen bijdroegen tot de doelstellingen van de criminele organisatie, met name de seksuele uitbuiting van de aangeworven masseuses.

Haar schuld aan het feit van de tenlastelegging D staat vast.

43.

De zesde beklaagde nam geen beslissingen die bijdroegen tot de doelstellingen van de criminele organisatie. Zij voerde uit wat haar door de eerste beklaagde was opgedragen.

Zij wordt vrijgesproken van het feit van de tenlastelegging D.

44.

De vierde beklaagde werd aangezocht om masseuses te rekruteren voor het salon, enerzijds, en de toestand van de aanwezige Thaise masseuses te legaliseren, anderzijds. Hij zocht profielen op van Thaise dames en incasseerde al een eerste betaling van 15.000 EUR.

Hoewel in zijn hoofde geen effectief gerealiseerd misdrijf van mensenhandel kan worden weerhouden, staat vast dat hi; zich wetens en willens inschakelde in een organisatie die naar hij wist crimineel was vermits deze zich bezighield met de seksuele exploitatie van Thaise dames.

Door zijn rol besliste hij mee over de potentiële aanwerving van dames. Zijn schuld aan het feit van de tenlastelegging D staat vast.

45.

De elfde, de twaalfde en de dertiende beklaagden stonden in Thailand in voor de rekrutering van de dames. Zij wist dat deze dames In België zouden worden ingezet in de seksindustrie, kenden hun achtergrond en administratieve toestand. Zij lieten zich hiervoor rijkelijk betalen.

Door hun rol beslisten zij mee over de aanwerving van de dames. Hun schuld aan het feit van de tenlastelegging D staat vast.

E. Betrokkenheid bij de criminele organisatie

46.

De zevende beklaagde wordt vervolgd als betrokkene bij een criminele organisatie (inbreuk op artikel 324ter § 1 van het strafwetboek).

Om strafbaar te zijn volstaat het dat een persoon "willens" betrokken is (in de Franse versie: "fait partie") bij een criminele organisatie waarvan hij weet dat ze één van de opgegeven modi operandi gebruikt, met name intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of commerciële of andere structuren om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken.

47.

De rechtbank heeft hierboven reeds vastgesteld dat in hoofde van deze beklaagde geen mensenhandel kan worden weerhouden. Er bestaat evenmin zekerheid over de bewuste betrokkenheid van deze beklaagde bij de criminele organisatie. Evenmin staat vast dat hij zich ervan bewust was dat de organisatie gebruik maakte van intimidatie en dat deze organisatie gebruik maakte van commerciële structuren om het plegen van misdrijven te verbergen.

Hij moet dan ook worden vrijgesproken van het feit van de tenlasteleggingen E.

F. Deelname aan de voorbereiding of uitvoering van enige geoorloofde activiteit van de criminele organisatie.

48.

In de tenlastelegging F worden negende, de tiende en de twintigste beklaagden vervolgd wegens de bewuste deelname aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van een criminele organisatie.

De inbreuk op artikel 324ter § 2 is strafbaar in hoofde van eenieder die bewust aanvaardt deel uit te (blijven) maken van wat hij een verboden vereniging weet te zijn, De wetgever beoogde hiermee ook de personen strafbaar te stellen die, zonder er deel van uit te maken, bijdragen tot de realisatie van de doelstellingen van de criminele organisatie door hun participatie aan de voorbereiding of uitvoering van legale activiteiten van die organisatie. Het gaat om personen die mee de sociaal-economische basis vormen die de organisatie toelaat zich te ontwikkelen en te vertakken in verschillende geledingen in de samenleving en wier tussenkomsten die criminele organisaties tegen opsporing en vervolging beschermen (Parl.St. Kamer 1996-97, nr. 954/6, blz. 12 en Parl.St. Kamer 1996- 97/1, blz. 7).

De woorden «wetens en willens» veronderstellen een positieve instelling van de dader, die met kennis van zaken moet hebben gehandeld. Het algemeen opzet vereist evenwel enkel dat de dader kennis heeft van de criminele aard van de organisatie waartoe hij behoort. De persoonlijke intentie om misdrijven binnen de vereniging te plegen of er (strafbaar) aan deel te nemen, is niet vereist (Gw.H. 11 mei 2005, arrest nummer 92/2005, overweging B.5).

Onder «geoorloofde activiteit» moet worden begrepen elke activiteit die op zichzelf niet in strijd is met enige rechtsregel. Zij verliest haar geoorloofd karakter omdat zij bijdraagt tot de doelstellingen van de organisatie. In de parlementaire voorbereiding werden hiervan de volgende voorbeelden gegeven (Parl.St. Kamer 1996-97, nr. 954/1, 7 en Parl.St. Senaat

1997-98, nr. 1-662/4, 6):

- een boekhouder die, zonder enige vorm van fraude, de boekhouding verzorgt van een restaurant dat als dekmantel dient voor een netwerk van mensenhandel;
- de consulent die de statuten opstelt van een vennootschap die tot doel heeft geld wit te wassen;
- de garagehouder die het warenpark van een criminele organisatie onderhoudt.

49.

De eerste en de tweede beklaagden namen contact op niet de negende en de tiende beklaagden teneinde een rendabele commerciële structuur op te zetten voor het Thais massagesalon. De tiende beklaagde gaf toe dat hij ('net als ieder ander normaal mens') wist dat de dames zich in een dergelijk salon ('bordeel') prostitueerden.

De negende én de tiende beklagden stelden de structuur met de Britse Ltd's voor (die ook effectief werd gerealiseerd), terwijl de tiende beklagde voorstelde om de dames als werkend vennoot in te schrijven. Telkens er een masseuse vertrok of toekwam, bezorgden de eerste en de tweede beklagden hen de noodzakelijke stukken om de aanstelling als zaakvoerder te realiseren. Hoewel de negende beklagde verklaarde dat hij zich niet inliet met het statuut van de dames, gaf hij toe dat hij bij gelegenheid al eens langs het salon reed om de dames de stukken in verband met hun aanstelling te laten ondertekenen.

In hun contacten met de dames konden de negende en de tiende beklagden zelf vaststellen dat deze seksueel werden tewerk gesteld, enkel Thais spraken en na het verstrijken van het toeristenvisum illegaal in het land verbleven. Zij waren er bijgevolg onmiskenbaar van op de hoogte dat het sociaal statuut van deze dames precair was. De eerste en de tweede beklagden verklaarden dat zij de negende en de tiende beklagden eveneens meedeelden dat de dames een deel van hun inkomsten moesten afstaan, Er Is geen reden om te twijfelen aan deze verklaringen van de eerste en de tweede beklagden. De bewering van de negende beklagde in conclusies dat hij niet op de hoogte was van de aard van de activiteiten in het massagesalon is dan ook volstrekt ongeloofwaardig.

Hoewel zij wisten dat illegale Thaise dames/Thaise dames met en toeristenvisum seksueel werden uitgebuit in de K., stelden zij handelingen die de organisatie toeliet een commerciële structuur aan te nemen en de dames een schijn van legaliteit te bezorgen. Hun tussenkomsten strekten er onmiskenbaar toe om de criminele organisatie tegen opsporing en vervolging beschermen.

Hun schuld aan het feit van de tenlastelegging F staat vast.

Anders dan de tiende beklagde voorhoudt in zijn conclusies kan de incriminatieperiode in zijn hoofde niet worden beperkt tot de datum van oprichting van 'T.P.' en 'One2one' op 2 februari 2008. Het staat vast dat deze beklagde ook na de oprichting nog handelingen stelde waarmee aan de criminele organisatie een schijn van legaliteit werd bezorgd, namelijk onder meer door het inschrijven en uitschrijven van de masseuses als werkend vennoot.

50.

De tiende beklagde verwees de eerste en de tweede beklagden door naar de twintigste beklagde om het verblijfsstatuut van de dames te regulariseren.

Op dat ogenblik had de eerste beklagde al een brief ontvangen van advocaat D'Hulst, waarin klaar en duidelijk werd uiteengezet hoe de dames een legaal verblijf konden verwerven: dit moest in Thailand worden aangevraagd (brief van 31 maart 2008, zie randnummer 10 bij de bespreking van de feiten). Blijkbaar kon de twintigste beklagde hem overtuigen dat er alsnog mogelijkheden waren: de twintigste beklagde diende regularisatieverzoeken voor drie Thaise dames in op basis van hun inschrijving als zelfstandige dames (T.D., W.S. en R.B.). Deze verzoeken werden afgewezen. De twintigste beklagde verklaarde dat hij hiervoor ook effectief werd betaald.

Uit het straf dossier blijkt dat de twintigste beklaagde meer dan één keer een bezoek bracht aan het salon, en bij die gelegenheid een gratis erotische massage kreeg van één van de dames. Hij moest enkel betalen voor de 'extra's'.

De twintigste beklaagde benadrukte dat hij de regularisatieverzoeken indiende vooraleer hij wist dat de dames in de K. seksueel werden tewerkgesteld. Bijgevolg kunnen die handelingen volgens hem niet worden beschouwd als een bewuste deelname aan de geoorloofde activiteiten van de criminele organisatie. Hij ontkent niet dat hij na zijn privébezoeken aan deze instelling wist dat de dames er seksueel werden uitgebuit, doch houdt voor dat hij vanaf dat ogenblik geen effectieve juridische tussenkomsten meer verrichtte: hij werd enkel nog gebeld op het ogenblik van de controle, en bezocht de dames in de gesloten centra waar ze na de controle naartoe werden gebracht. Volgens hem heeft dit alles tot gevolg dat hij moet worden vrijgesproken.

51.

Het staat vast dat de twintigste beklaagde slechts kan worden schuldig bevonden aan de tenlastelegging F van zodra hij kennis had van de criminele aard van de organisatie waartoe hij behoort. Het straf dossier laat niet toe met zekerheid te bepalen vanaf wanneer de twintigste beklaagde wist dat de illegale masseuses seksueel werden uitgebuit in de K. Zeker is dat deze kennis in zijn hoofde was vervuld van zodra hij ook zelf privébezoeken had gebracht aan deze instelling zonder dat hij de masseuses hiervoor moest betalen. Anders dan de twintigste beklaagde voorhoudt is voor de beoordeling van zijn schuld aan deze tenlastelegging niet vereist dat hij nog officiële proceshandelingen stelde nadat hij kennis had van de criminele aard van de organisatie. Het volstaat dat hij zich ook naar derden toe voordeed als raadsman van de criminele organisatie en van de masseuses die hierin waren tewerkgesteld. Uit de eigen verklaring van de twintigste beklaagde blijkt dat hij nog als raadsman optrad nadat hij kennis kreeg van de criminele aard van de organisatie, minstens door zijn bezoek aan de masseuses in de gesloten instelling. Hoewel hij voorhoudt dat hij raadsman was van de masseuses, en niet van de organisatie zelf, staat vast dat hij werd gecontacteerd door de eerste en/of de tweede beklaagde: hij kon wegens taalbarrière immers niet met de masseuses spreken.

Het is voor de beoordeling van deze tenlastelegging irrelevant of de twintigste beklaagde al dan niet op de hoogte was van het systeem van aanwerving en de bijhorende schuldverbintenis.

Het volstaat dat hij wist dat de dames naar hier werden overgebracht en gehuisvest om seksueel te worden uitgebuit in een huis van ontucht. Ook nadat de twintigste beklaagde dit wist trad hij nog op als raadsman, op instructie van de eerste en/of de tweede beklaagde.

Zijn schuld aan het feit van de tenlastelegging F staat vast, met dien verstande dat incriminatieperiode in zijn hoofde moet worden beperkt tot de periode van 1 maart 2008 tot 16 september 2008.

G. Mensenhandel daad van deelneming aan bedrijvigheid van criminele organisatie

52.

In de tenlastelegging A.4 worden de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, zesde, de zevende, de elfde, de twaalfde en de dertiende beklaagden ervan beticht dat de mensenhandel met oog op seksuele exploitatie een daad van deelneming betrof aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet.

De hoofdactiviteit van de criminele organisatie bestond in mensenhandel met het oog seksuele exploitatie. De eerste, de tweede, de derde, de vijfde, de elfde, de twaalfde en de dertiende beklaagden werden allen schuldig bevonden aan een inbreuk op artikel 324ter van het Strafwetboek én een inbreuk op artikel 433 quinquies § 1e lid van het Strafwetboek. Hieruit volgt dat de handelingen die zij stelden in het kader van de mensenhandel ook daden van deelneming zijn aan de bedrijvigheid van de criminele organisatie.

Hun schuld aan het feit van de tenlastelegging A.4 staat vast. Daarentegen worden de vierde, de zesde en de zevende beklaagden hiervoor vrijgesproken. De vrijspraak van de vierde beklaagde dringt zich op omdat het basismisdrijf van mensenhandel in zijn hoofde niet wordt weerhouden. Aan de zesde en de zevende beklaagde kan bijkomend geen betrokkenheid bij of deelname aan de criminele organisatie kan worden verweten.

3.4.2 Tenlasteleggingen in verband met de gestolen cheques

3.4.2.1 Overzicht van de tenlastelegging

(...)

3.5 Straftoemeting

1.

De rechtbank legt voor de beklaagden overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de bewezen verklaarde feiten samen, met name de zwaarste. De bewezen verklaarde misdrijven werden immers alle wezenlijk met hetzelfde oogmerk gepleegd, met name gemakkelijk geldgewin.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, hun gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

De beklaagden maakten zich allen schuldig aan bijzonder verwerpelijke misdrijven. Onder de leiding van de eerste en de tweede beklaagden werd een netwerk uitgebouwd van mensenhandel met het oog op seksuele uitbuiting. De elfde, de twaalfde en de dertiende beklaagden rekruteerden zonder schroom landgenoten om in de seksindustrie te worden tewerkgesteld en uitgebuit. Ook de vierde beklaagde werd in dat opzicht ingeschakeld, hoewel

niet vaststaat dat hij ook effectief masseuses leverde. De derde en de vijfde beklaagden leverden elk een noodzakelijk bijdrage tot het functioneren van de organisatie, gretig ingaand op de financiële voordelen die hieruit voortkwamen. De negende, tiende en twintigste beklaagden bezorgden de organisatie een schijn van legaliteit, goed wetende wat het achterliggende oogmerk van de organisatie was. De enige drijfveer van alle betrokkenen was gemakkelijk geldgewin, letterlijk op de rug van illegaal werkende Thaise dames.

Diezelfde geldzucht bracht de eerste, de achtste en de negende beklaagden ertoe om zich in te laten met de handel in gestolen cheques. De veertiende, de vijftiende, de zestiende en de zeventiende beklaagden bleken zonder enig gewetensbezwaar bereid om hierin mee te gaan, goed wetende dat een ander hier hoe dan ook nadeel door zou ondervinden.

De bewezen verklaarde misdrijven verdienen maatschappelijke afkeuring en moeten principieel erg streng worden bestraft.

3.

Verschillende beklaagden wierpen op dat de redelijke termijn is geschonden, vermits 9 jaar zijn verstreken sinds zij door deze strafzaak werden verontrust.

De beoordeling over het redelijk karakter van de duur van een strafvervolgning is een feitenkwestie die als zodanig ontsnapt aan de controle van het Hof van Cassatie. Er hoeft echter niet noodzakelijk sprake te zijn van een periode van inactiviteit opdat een overschrijding van de redelijke termijn zou kunnen worden vastgesteld. Ook een procedure waarin de diverse onderzoeksdaden en processtadia elkaar opvolgen zonder dat er sprake is van enigerlei stilstand, kan de grenzen van de redelijke termijn te buiten gaan wanneer de totale duur niet te verantwoorden valt of wanneer buitensporig veel tijd werd besteed aan één welbepaalde onderzoeksdaad of procedure.

Een echte maximumduur kan niet uit de rechtspraak van het EVRM worden afgeleid. Wel is het zo dat zaken die meer dan 8 jaar in beslag nemen, doorgaans de toets van artikel 6.1 EVRM niet meer kunnen doorstaan.

Het heeft bovendien betrekking op zwaarwichtige feiten die een doorgedreven onderzoek vergden, met o.a. verschillende rechtshulpverzoeken en rogatoire commissies naar Groot-Brittannië, Nederland, Thailand, Zwitserland, Zweden en Rwanda.

Verder stelt de rechtbank vast dat:

- de beklaagden door huidig strafonderzoek werden verontrust op 16 september 2008, ten gevolge van de gecoördineerde huiszoekingen en arrestaties
- het synthese-PV in het luik mensenhandel werd opgesteld op 26 mei 2011 en in het financieel luik op 1 juni 2012;
- het dossier op 22 november 2011 werd meegedeeld aan het Openbaar Ministerie; het Openbaar Ministerie op 8 januari 2013 een eindvordering opstelde.
- de Kamer van Inbeschuldigingstelling op 28 februari 2013 een arrest velde met betrekking tot de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethode 'observatie'; de beklaagden op 25 maart 2014 naar de correctionele rechtbank werden verwezen,

waarna het openbaar ministerie hoger beroep aantekende tegen de buitenvervolginstelling van de vijfde en de twintigste beklaagde. De kamer van Inbeschuldigingstelling beoordeelde dit beroep bij arrest van 12 maart 2015;

- de beklaagden werden gedagvaard voor de zitting van de correctionele rechtbank van 20 oktober 2015, waarna de zaak voor behandeling werd gesteld op de zitting van 17 mei 2016;
- de zaak op de zitting van 17 mei 2016 moest worden uitgesteld omdat geen tolk Thais was opgeroepen, en voor behandeling werd gesteld op de zitting van 13 september 2016;
- de zaak werd behandeld op de zittingen van 13 september 2016 en 16 september 2016 en voor uitspraak werd gesteld op de zitting van heden.

Hieruit blijkt dat het dossier inderdaad een aantal verdragingsmomenten kende, hoofdzakelijk tussen de beschikking tot mededeling en de verwijzing naar de correctionele rechtbank. Deze verdragingsmomenten zijn niet zonder meer toe te schrijven aan de beklaagden. Al deze gegevens samen leiden tot de conclusie dat de redelijke termijn inderdaad werd overschreden.

Krachtens artikel 13 E.V.R.M. heeft de beklaagde recht op een daadwerkelijke rechtshulp voor de rechtbank, dat een passend rechtsherstel moet bieden. Geen enkele verdragsrechtelijke of wettelijke bepaling stelt dat overschrijding van de redelijke termijn bedoeld in artikel 6.1 E.V.R.M. de niet-ontvankelijkheid, de niet-toelaatbaarheid of het verval van de strafvordering voor gevolg heeft.

Krachtens artikel 21ter van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering kan de rechter als rechtsherstel een lagere straf, zelfs een straf onder het minimum uitspreken of zich beperken tot het eenvoudig schuldig verklaren.

De rechtbank zal met dit alles rekening houden bij het bepalen van de strafmaat.

4.

De **eerste beklaagde S.T.** is bijna 43 jaar oud. He heeft een relatie met de vijfde beklaagde. Samen hebben ze twee minderjarige kinderen. Hij is invalide sinds februari 2015 ten gevolge van gewrichtsproblemen.

Hij werd bij arrest van 20 mei 2010 veroordeeld tot een geldboete van 100 EUR (meer opdecimen) wegens inbreuken inzake werkloosheidsuitkeringen en bedrog inzake subsidies.

De eerste bedagde vervulde een bepalende en aansturende rol, zowel in het luik 'mensenhandel als in het financieel luik. De enige drijfveer van deze beklaagde bestond gemakkelijk geldgewin, ten koste van anderen, Tijdens de incriminatieperiode heeft hij zelfs niet overwogen om op een legale wijze een inkomen te verwerven. Ook zijn houding tijdens het strafonderzoek is beneden alle peil: hij verzocht de dames herhaaldelijk om brieven te schrijven die zijn positie in huidige strafzaak zouden kunnen beïnvloeden, en dicteerde de inhoud hiervan. Hij bleef zijn dominerende rol vervullen tot op het eind.

Hij verzocht de rechtbank in ondergeschikte orde om in zijn hoofde enkel de eenvoudige schuldigverklaring uit te spreken, wegens het tijdsverloop sinds de bewezen verklaarde

misdrijven: de eerste beklaagde zou sindsdien zijn veranderd. Hij wees bovendien op zijn positieve houding ten aanzien van de masseuses, Eén en ander moet echter danig worden genuanceerd, nu vaststaat dat de eerste beklaagde ook na zijn hechtenis op manipulatieve wijze zijn voormalige masseuses benaderde.

Omwille van de verwerpelijke aard van de bewezen verklaarde misdrijven en de duur ervan, zou de rechtbank zonder overschrijding van de redelijke termijn een gevangenisstraf hebben opgelegd van minstens 6 jaar. Het tijdsverloop heeft niet tot gevolg dat enkel de eenvoudige schuldigverklaring een passende vorm van bestraffing uitmaakt.

Meer ondergeschikt verzocht de beklaagde de gunst van de opschorting. Het Openbaar Ministerie adviseerde hieromtrent negatief, onder meer verwijzend naar het gebrek aan schuldinzicht van deze beklaagde. De rechtbank gaat ook hier niet op in. De bewezen verklaarde misdrijven zijn veel te zwaarwichtig om een dergelijke gunstmaatregel te verantwoorden. Dit zou deze beklaagde absoluut een gevoel van straffeloosheid geven.

Wegens het tijdsverloop komt het echter niet langer passend voor om deze beklaagde ook effectief de gevangenis in te sturen. De rechtbank zal omwille van de overschrijding van de redelijke termijn een gevangenisstraf opleggen van 3 jaar, die integraal met uitstel wordt omkleed behoudens de reeds ondergane hechtenis.

Overeenkomstig artikel 433terdecies, lid 1 van het Strafwetboek moet de eerste beklaagde ook worden ontzet uit de rechten bedoeld in artikel 31, lid 1 van het Strafwetboek voor een termijn van 5 jaar (art. 433terdecies, lid 1 van het Strafwetboek).

5.

De tweede beklaagde A.V. is 56 jaar oud. Hij werkt sinds 2 februari 2009 bij E.M., en kreeg van zijn werkgever geen verlof om de zitting van 13 september 2016 bij te wonen. Hij bevestigde evenwel in een schriftelijke verklaring de inhoud van de verklaringen die hij aflegde tijdens het strafonderzoek.

Het strafrechtelijk verleden van deze beklaagde is ongunstig. Hij liep de hierna volgende veroordelingen op;

- bij vonnis van 30 april 1996 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 maanden (met uitstel) en een geldboete wegens brandstichting bij nacht;
- bij arrest van 23 maart 1999 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar (deels met uitstel) en een geldboete wegens valsheid in geschriften, oplichting en aanmatiging van naam;
- bij vonnis van 19 februari 2007 werd hij veroordeeld tot een geldboete van 500 EUR wegens inbreuken inzake het arbeidsreglement.

Ook deze beklaagde vervulde een bepalende en aansturende rol in het luik 'mensenhandel'. Verblind door gemakkelijk geldgewin exploiteerde hij de prostitutie van illegale Thaise dames die in werkelijkheid geen andere keuze hadden dan zich te laten misbruiken. De tweede beklaagde was schijnbaar van oordeel dat de dames wat meer mochten bijdragen: hij stelde voor om de wekelijkse kost op te trekken van 80 EUR tot 100 EUR. Dit is illustratief voor

zijn ingesteldheid en drijfveer Zijn bewering dat hij steeds respectvol omging met de dames, staat haaks op de andere verklaringen in het strafdossier dat hij zich seksueel door deze dames liet bedienen.

Ook voor wat deze beklaagde betreft heeft het tijdsverloop niet tot gevolg dat thans enkel nog de eenvoudige schuldigverklaring zou kunnen worden opgelegd. Zonder overschrijding van de redelijke termijn zou de rechtbank deze beklaagde een effectieve gevangenisstraf hebben opgelegd van minstens 4 jaar. Thans legt de rechtbank hem een straf op van twee jaar, die integraal met probatie-uitstel wordt omkleed behoudens de reeds ondergane hechtenis. De beklaagde komt hiervoor nog in aanmerking

Overeenkomstig artikel 433terdecies, lid 1 van het Strafwetboek moet ook de tweede beklaagde worden ontzet uit de rechten bedoeld in artikel 31, lid 1 van het Strafwetboek voor een termijn van 5 jaar (art. 433terdecies, lid 1 van het Strafwetboek).

6.

De derde beklaagde V.A.G. is 36 jaar oud. Hij werd begin dit jaar ontslagen en werkt sindsdien met interimcontracten. De echtscheidingsprocedure met de zesde beklaagde is ingezet, doch officieel zijn deze beklaagden nog niet gescheiden. Deze beklaagde is sinds februari 2010 toegelaten tot de collectieve schuldenregeling. Zijn financiële toestand is weinig rooskleurig: op 11 mei 2015 werd nog een uitvoerend beslag op zijn roerende goederen betekend.

Deze beklaagde werd op 12 april 2005 geïnterneerd naar aanleiding van zedenmisdrijven op een minderjarige. Bij vonnis van 15 januari 2008 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden (met probatie-uitstel) wegens verkrachting en aanranding van een meerderjarige. Uit het verslag van de probatie-commissie blijkt dat deze probatiemaatregel een vlot verloop kent.

Ten gevolge van deze veroordeling van 15 januari 2008, die in kracht van gewijsde is gegaan, bevindt deze beklaagde zich voor de periode na 25 januari 2008 in staat van wettelijke herhaling. Hij komt niet in aanmerking voor een straf met gewoon uitstel.

De derde beklaagde verzocht de rechtbank om de vrijspraak met toepassing van artikel 71 van het Strafwetboek. Hij houdt voor dat hij ontoerekeningsvatbaar was op het ogenblik dat de bewezen verklaarde misdrijven werden gepleegd terwijl hij thans wel toerekeningsvatbaar is. Op de zitting van 16 september 2016 legde deze beklaagde stukken neer waaruit dit zou moeten blijken.

In het vonnis van 15 januari 2008 werd met betrekking tot de toerekeningsvatbaarheid van de beklaagde verwezen naar het verslag van de deskundige G., die besloot dat de beklaagde toerekeningsvatbaar was. Volgens deze deskundige was de beklaagde minderbegaafd, maar niet zwakzinnig, met veel inhouden agressie. De feiten die aanleiding gaven tot deze veroordeling vonden plaats in maart 2007, dit is enkele maanden voordat deze beklaagde in de K. ging werken.

De stukken die de beklaagde voorlegde op de zitting van 16 september 2016 laten niet toe om vast te stellen dat de beklaagde na de beoordeling door dokter G., maar voor het begin van huidige incriminatieperiode, andermaal ontoerekeningsvatbaar zou zijn geworden. Uit de voorgelegde stukken blijkt dat de derde beklaagde al geruime tijd psychiatrisch wordt behandeld. De eerste twee stukken betreffen deskundigenonderzoeken die werden afgenomen in 2002/2003 en waarin tot ontoerekeningsvatbaarheid werd besloten wegens zwakzinnigheid. De latere stukken betreffen allen zogenaamde evolutieverslagen van zijn behandelend neuropsychiater. Deze stukken laten niet toe om de conclusies uit het deskundigenverslag van dokter Gabriel van 2007 ter zijde te schuiven.

De rechtbank stelt bijgevolg vast dat de beklaagde zowel op het ogenblik van de bewezen verklaarde misdrijven als thans toerekeningsvatbaar is,

Deze beklaagde bleek zonder gewetensbezwaren bereid om het massagesalon open te houden, afspraken vast te leggen en de meisjes in het gareel te houden. Ook hij handelde met het oog op geldgewin: deze activiteiten leverden hem een mooie bron van inkomsten op.

Zonder overschrijding van de redelijke termijn zou de rechtbank voor de bewezen verklaarde misdrijven een gevangenisstraf hebben opgelegd van 34 maanden.

Omdat de redelijke termijn is geschonden, zal de rechtbank deze beklaagde een gevangenisstraf opleggen van 20 maanden, die integraal met probatie-uitstel wordt omkleed. Deze beklaagde komt hiervoor nog in aanmerking.

Aan deze beklaagde moet normaal gezien een geldboete opgelegd van minimum 1.000 EUR per slachtoffer van het misdrijf mensenhandel. Omwille van de schending van de redelijke termijn zal de rechtbank deze geldboete niet op leggen.

De rechtbank spreekt wel de ontzetting uit van de rechten bedoeld in artikel 31, e lid Strafwetboek, overeenkomstig artikel 433terdecies, lid 1 van het Strafwetboek.

7.

De vierde beklaagde N.L. is bijna 56 jaar oud. Hij werkt sinds 2011 als zelfstandige in de horeca sector. Hij is gehuwd en heeft één minderjarige dochter. Hij kwam in België nog niet eerder in aanraking met justitie.

Deze beklaagde zocht op initiatief van de eerste beklaagde een wijze om de Thaise dames in het salon te regulariseren, enerzijds, en rekruteerde potentiële masseuses in het buitenland. De enige drijfveer van deze beklaagde bestond in gemakkelijk geldgewin. Hoewel niet bewezen voorkomt dat hij effectief ook masseuses heeft 'aangeleverd' staat vast dat hij wetens en willens bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie.

Zonder overschrijding van de redelijke termijn zou de rechtbank voor de bewezen verklaarde misdrijven een effectieve gevangenisstraf hebben opgelegd van 20 maanden. Thans spreekt de rechtbank in zinnen hoofde enkel nog de eenvoudige schuldigverklaring uit,

8.

De vijfde beklaagde A.P. is 45 jaar oud. Zij heeft een relatie met de eerste beklaagde en samen hebben ze twee minderjarige kinderen. Zij werkt al enkele jaren als verkoopster in een kledingwinkel. Haar strafrechtelijk verleden is blanco.

Tijdens de incriminatieperiode en het strafonderzoek werkte deze beklaagde niet. Ze spoorde daarentegen haar partner aan om zoveel mogelijk geld te halen uit de seksuele exploitatie van illegale Thaise masseuses. Ook zelf droeg ze haar steentje bij, om door financiële toestand op te volgen wanneer haar partner in het buitenland verbleef. Ook haar enige drijfveer bestond in gemakkelijk geldgewin.

Zonder overschrijding van de redelijke termijn zou de rechtbank voor de bewezen verklaarde misdrijven een gevangenisstraf hebben opgelegd van 1 jaar. Thans zal rechtbank enkel nog de eenvoudige schuldigverklaring uitspreken.

9.

De achtste beklaagde D.B.E. is 57 jaar oud. Hij werkt niet. Hij heeft een blanco strafrechtelijk verleden.

Deze beklaagde ging expliciet op zoek naar illegale manieren om geld te verwerven, bleek ook te weten hoe hij daarvoor te werk moest gaan, Blijkbaar is deze beklaagde van oordeel dat de normen en wetten van onze maatschappij niet op hem van toepassing zijn. indien hij in zijn opzet was geslaagd, zou dit een belangrijke concurrentievervalsing en verstoring van het economisch leven tot gevolg hebben gehad. De achtste beklaagde hield enkel rekening met zijn eigen belangen.

Zonder overschrijding van de redelijke termijn zou de rechtbank voor de bewezen verklaarde misdrijven een gevangenisstraf hebben opgelegd van 20 maanden. Thans wordt in zijn hoofde enkel de eenvoudige schuldigverklaring uitgesproken.

10.

De negende beklaagde D.I. is 56 jaar oud. Hij is zelfstandige. Ten gevolge van een faillissement woont hij in een appartement dat hem door de 15e beklaagde V.D.B.P. ter beschikking wordt gesteld. Zijn strafrechtelijk verleden is met blanco: hij werd ruim 20 jaar geleden tweemaal veroordeeld wegens de uitgifte van cheques zonder dekking.

Deze beklaagde bleek maar al te zeer bereid om zich in te schakelen in allerlei illegale projecten. Hij kan zich niet blijven verschuilen achter 'opdrachten van klanten'. Zowel in het luik mensenhandel als in het luik 'zwendel in cheques' blijkt dat hij schaamteloos achter het geld aanging, goed wetende dat de handelingen die hij in dat opzicht stelde verboden waren. Hij nam bovendien zelf verschillende initiatieven om tot verzilvering van de cheques over te gaan. Op de zitting van 13 september 2016 gaf hij toe dat hij in het verhaal van de cheques — verblind werd door het geld.

Zonder overschrijding van de redelijke termijn zou de rechtbank voor de bewezen verklaarde misdrijven een gevangenisstraf hebben opgelegd van 30 maanden. Thans wordt enkel de eenvoudige schuldigverklaring uitgesproken.

11.

De tiende beklaagde S.E. is 48 jaar oud. Hij werkt nog steeds in zijn boekhoudkantoor. Hij is gehuwd en heeft vier kinderen. Zijn strafrechtelijk verleden is niet blanco:

- bij vonnis van 29 oktober 1996 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden (deels met uitstel) en een geldboete wegens heling;
- bij arrest van 21 april 2005 werd hij eenvoudig schuldig verklaard aan inbreuken op de wet inzake de douane en accijnzen;
- bij arrest van 8 mei 2008 werd hij eenvoudig schuldig verklaard aan inbreuken op de BTW-wetgeving en valsheid in geschriften;

Hij werd ook tweemaal veroordeeld voor verkeersgerelateerde misdrijven.

Ook deze beklaagde was bereid om een organisatie die naar hij wist crimineel was, een schijn van legaliteit te bezorgen. Kennelijk had hij enkel oog voor geldgewin op korte termijn.

Zonder overschrijding van de redelijke termijn zou de rechtbank voor de bewezen verklaarde misdrijven een gevangenisstraf hebben opgelegd van 1 jaar. Thans zal de rechtbank enkel de eenvoudige schuldigverklaring uitspreken.

12.

De **elfde**, de **twaalfde** en de **dertiende beklaagden S.D., W.T.A. en S.C.** zijn respectievelijk 46, 43 en 28 jaar oud. Vermits zij niet aanwezig waren op de zitting van 13 september 2016 heeft de rechtbank geen kennis van hun persoonlijke situatie. Ook hun intenties voor de toekomst zijn niet gekend.

Deze beklaagden hebben in België allen een blanco strafrechtelijk verleden. Dit is geen verdienste, vermits ze niet in België verblijven. Uit het strafdossier blijkt dat minstens twaalfde beklaagde reeds in het buitenland werd veroordeeld tot een strenge gevangenisstraf wegens gelijkaardige feiten.

Deze dames deinsden er niet voor terug om landgenotes die financiële moeilijkheden hadden, tegen woekerprijzen te laten reizen naar België, waar ze zouden worden tewerkgesteld in de seksindustrie. Ze wisten maar al te goed dat het verblijfsstatuut van de dames precair zou zijn na het verstrijken van hun toeristenvisum, en dat zelfs in het 'rijke Westen' het niet evident is om 15.000 EUR terug te betalen. Ze hielden echter enkel vervulling van hun eigen belangen voor ogen, en moeten om die reden streng worden bestraft.

Teneinde elke herhaling van de feiten te voorkomen, legt de rechtbank hen de hierna bepaalde effectieve gevangenisstraf en geldboete op. De rechtbank legt minimumgeldboete op, vermenigvuldigd met het aantal slachtoffers. Bij deze straftoemeting werd rekening gehouden met de hierboven vastgestelde schending van de redelijke termijn.

De rechtbank spreekt lastens deze beklaagden daarenboven de ontzetting uit van de rechten bedoeld in artikel 31, 1^e lid Strafwetboek, overeenkomstig artikel 433terdecies, lid 1 van het Strafwetboek.

13.

De veertiende beklaagde V.P. is 54 jaar oud. Hij is alleenstaand. Hij werkt als zaakvoerder in een vennootschap, doch verklaarde op de zitting van 13 september 2016 dat hij sinds ruim drie maand met ziekteverlof is. Hij heeft een blanco strafrechtelijk verleden.

Deze beklaagde aarzelde niet toen hij door zijn schoonbroer werd gecontacteerd in verband met een zwendel in gestolen cheques, Zonder gewetensbezwaren investeerde hij in de aankoop hiervan, met het oog op onmiddellijk geldgewin. Dergelijk gewetenloos handelen moet principieel streng worden bestraft.

Zonder overschrijding van de redelijke termijn zou de rechtbank voor de bewezen verklaarde misdrijven een gevangenisstraf hebben opgelegd van 18 maanden. Thans zal rechtbank enkel de eenvoudige schuldigverklaring uitspreken.

14.

De vijftiende beklaagde V.D.B.P. is 66 jaar oud. Hij is gescheiden en werkt als vennoot in het bedrijf van de negende beklaagde Desmedt Hij werd reeds veroordeeld tot een geldboete wegens het niet voorleggen van jaarrekeningen.

Ook deze beklaagde liet zich verleiden door gemakkelijk illegaal geldgewin en schakelde zich in de vereniging in die de illegale cheques zou ten gelde maken. Zijn enige drijfveer was gemakkelijk geldgewin. Dergelijke egocentrische en antisociale ingesteldheid moet principieel streng worden bestraft.

Zonder overschrijding van de redelijke termijn zou de rechtbank voor de bewezen verklaarde misdrijven een gevangenisstraf hebben opgelegd van 18 maanden. Thans zal rechtbank enkel de eenvoudige schuldverklaring uitspreken.

15.

De zestiende beklaagde M.M. is 30 jaar oud. Vermits hij niet aanwezig was op de zittingen van 13 en 15 september 2016, heeft de rechtbank geen kennis van zijn persoonlijke omstandigheden. Ook zijn intenties voor de toekomst zijn niet gekend.

Deze beklaagde heeft een ongunstig strafrechtelijk verleden, Behoudens een berisping voor de jeugdrechtbank en enkele veroordelingen voor verkeersinbreuken, liep hij de hierna volgende correctionele veroordelingen op;

- bij vonnis van 26 augustus 2009 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar met probatie-uitstel en een geldboete wegens partnergeweld. Het probatie-uitstel werd herroepen bij vonnis van 5 januari 2011;
- bij vonnis van 15 maart 2011 werd hi, veroordeeld tot een werkstraf van 75 uur, eveneens wegens partnergeweld.

Zonder overschrijding van de redelijke termijn zou de rechtbank voor de bewezen verklaarde misdrijven een gevangenisstraf hebben opgelegd van 15 maanden. Thans zal de rechtbank enkel de eenvoudige schuldigverklaring uitspreken.

16.

De zeventiende beklaagde B.H. is 48 jaar oud. Hij werkt niet, maar ontvangt een leefloon. Hij verklaarde dat hij na zijn aankomst in België vriendschap sloot met de negende beklaagde en om die reden op diens verzoek naging hoe de cheques konden worden geïnd.

Deze beklaagde werd vier keer veroordeeld voor verkeersgerelateerde misdrijven, waaruit een zekere normvervaging blijkt. Hij werd bij vonnis van 13 december 2000 daarenboven veroordeeld tot een geldboete van 800 EUR wegens een sociaalrechtelijke inbreuk (werkloosheid).

Ook deze beklaagde schakelde zich zonder schroom in een vereniging die illegale cheques ten gelde zou maken. Gemakkelijk geldgewin was zijn enige drijfveer. Dergelijke opportunistische en antisociale ingesteldheid moet principieel streng worden bestraft.

Zonder overschrijding van de redelijke termijn zou de rechtbank voor de bewezen verklaarde misdrijven een gevangenisstraf hebben opgelegd van 18 maanden. Thans zal de rechtbank enkel de eenvoudige schuldigverklaring uitspreken.

17.

De twintigste beklaagde S.S. is 65 jaar oud. Hij is nog steeds actief als advocaat. Behoudens twee veroordelingen voor verkeersinbreuken, hem in 2011 de gunst van de opschorting toegekend wegens inbreuken inzake het sluiwerk.

Omwille van zijn functie had deze beklaagde een voorbeeldrol te vervullen. Ook hij bleek echter bereid om een organisatie die naar hij wist crimineel was, een schijn van legaliteit te bezorgen door de regularisatie van de masseuses na de streven. Het bewezen verklaarde misdrijf verdient maatschappelijke afkeuring.

Zonder overschrijding van de redelijke termijn zou de rechtbank voor het bewezen verklaarde misdrijf een gevangenisstraf hebben opgelegd van 10 maanden. Thans zal de rechtbank enkel de eenvoudige schuldigverklaring uitspreken.

3.6 Verbeurdverklaring

3.6.1 Algemene principes bij de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen

1.

Het Openbaar Ministerie vordert schriftelijk de hierna volgende bijzondere verbeurdverklaringen ten aanzien van de beklaagden:

- een bedrag van 698.067,50 EUR ten aanzien van de eerste beklaagde;
- een bedrag van 698.067,50 EUR ten aanzien van de tweede beklaagde;
- een bedrag van 10.200 EUR ten aanzien van de derde beklaagde;
- een bedrag van 15.000 EUR ten aanzien van de vierde beklaagde;
- een bedrag van 22.800 EUR ten aanzien van de elfde beklaagde;
- een bedrag van 22.800 EUR ten aanzien van de twaalfde beklaagde;
- een bedrag van 22.800 EUR ten aanzien van de dertiende beklaagde.

Hiermee werd voldaan aan de artikelen 42 en 43bis van het Strafwetboek.

De vermogensvoordelen die voortkomen uit de bewezen verklaarde feiten moeten worden verbeurdverklaard. De bekomen vermogensvoordelen maken immers inherent deel uit van de bewezen verklaarde misdrijven. Het gaat niet op om misdrijven bewezen te verklaren en dan te zeggen dat men de bekomen voordelen mag behouden. Dit is een bijkomend signaal naar de beklaagden om hen bewust te maken dat dergelijke misdrijven niet lonend zijn.

2.

De rechtbank houdt bij de begroting van de vermogensvoordelen in het bijzonder rekening met de volgende principes en gegevens van het strafdossier, namelijk de

- de vermogensvoordelen niet moeten zijn toegetreden tot het vermogen van de beklaagde en dat een beklaagde kan worden veroordeeld tot de vermogensvoordelen die een medebeklaagde heeft opgestreken (E. FRANCIS, 'Algemene principes van de bijzondere verbeurdverklaring het beslag in strafzaken' , T. Strafr. 2011/5, 314).
- wanneer de rechtbank vaststelt dat de zaken die het vermogensvoordeel samenstellen net meer vindbaar zijn n het vermogen van de beklaagde, zij de tegenwaarde van dat vermogensvoordeel kan ramen en de verbeurdverklaring bij equivalent van deze tegenwaarde kan bevelen.
- de rechtbank bij de begroting van het bedrag van de verbeurdverklaring ten aanzien van de beklaagden geen toepassing kan maken van het nieuwe laatste lid van artikel 43bis Sw dat aan de rechtbank een milderingsbevoegdheid toekent. De misdrijven die de vermogensvoordelen genereren werden immers alle gepleegd voor de Inwerkingtreding van deze nieuwe bepaling op 14 april 2014. We e kan de verbeurdverklaring in voorkomend geval (gedeeltelijk) met uitstel worden omkleed, in de mate dat het strafrechtelijk verleden van de betrokken beklaagde dit toelaat (toepassing van artikel 2 van het Strafwetboek).

3.6.2 Toepassing

3.

De eerste beklaagde wijst erop dat de begroting van het vermogensvoordeel te maximalistisch is: het Openbaar Ministerie gaat uit van een maandomzet van 72.000 EUR, hetgeen meer is dan wat in het proces-verbaal strekkende tot begroting van het vermogensvoordeel werd weerhouden.

De rechtbank stelt vast dat in het proces-verbaal strekker.de tot begroting van het vermogensvoordeel de 'eigen inkomsten' van de masseuses in mindering worden gebracht van de omzet, net zoals de 'kosten' van 'The Company'.

De rechtbank is er niet toe verplicht om enkel de netto-opbrengst te verbeuren. Anderzijds vormen de eigen inkomsten van betrokkenen een rechtvaardige verdelingsbasis voor wat betreft de bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen.

4.

Voor de bovengrens van het bedrag dat kan worden verbeurdverklaard ten aanzien van de eerste, tweede, derde, elfde, twaalfde en dertiende beklaagden, hanteert de rechtbank de hierna volgende berekeningswijze:

- in de periode dat de K. werd geobserveerd, waren er gemiddeld 29 klanten per dag. Uit de verklaringen van de eerste en de tweede beklaagde blijkt dat er sinds de opening gemiddeld ongeveer 25 klanten per dag kwamen, ongeacht het aantal meisjes;
- de klanten spendeerden allen gemiddeld 130 EUR (één uur massage + extra);
- de K. was open gedurende 681 dagen (zeven dagen op zeven sinds de opening).

Dit heeft tot gevolg dat de K. tijdens de incriminatieperiode een omzet realiseerde van 1.985.750 EUR. De rechtbank maakt hierbij abstractie van de som van 80 EUR die de dames wekelijks moesten betalen. De som van de verbeurdverklaringen die in hoofde van elk van de beklaagden kan worden uitgesproken, is in elk geval beperkt tot het bedrag van 1.985,750 EUR.

5.

Het staat vast dat de elfde, de twaalfde en de dertiende beklaagden samen minstens 68.400 EUR hebben ontvangen, met name hun aandeel van de laatste negen meisjes die middels hun 'bemiddeling' in de K. zijn terechtgekomen. Omdat het aandeel van de elfde en de twaalfde beklaagde in de bewezen verklaarde misdrijven groter is dan dat van de dertiende beklaagde, zal de rechtbank een bedrag van 25.000 EUR verbeurd verklaren in hoofde van de elfde én de twaalfde beklaagde. Ten aanzien van de dertiende beklaagde wordt een verbeurdverklaring uitgesproken van 18.400 EUR.

6.

Ten aanzien van de derde beklaagde wordt de verbeurdverklaring gevorderd van de lonen die hij ontving voor zijn activiteiten in de K. De rechtbank herhaalt dat zij er niet toe is verplicht om de verbeurdverklaring daartoe te beperken, nu hij door zijn mededaderschap aan de mensenhandel bijdroeg tot de realisatie van de totaalomzet. Evenwel hanteert de rechtbank de eigen inkomsten van betrokkene als billijke berekeningsbasis.

De derde beklaagde verklaarde omtrent zijn verdiensten in de K. wat volgt (stuk 607 van het strafdossier):

- hij begon in de K. te werken op 1 april 2007, aanvankelijk voor 300 EUR per maand (9 maanden x 300 EUR = 2.700 EUR);
- vanaf januari 2008 werkte hij voltijds bij de K. voor 750 EUR/maand (3x 750 EUR = 2.250 EUR);
- in april, mei en juni 2008 ontving hij 800 EUR per maand (3 x 800 EUR 2.400 EUR);

- voor de maanden juli en augustus 2008 ontving hij 1.500 EUR (2 x 1.500 EUR = 3.000 EUR).

Hieruit volgt dat de derde beklaagde uit hoofde van zijn tewerkstelling in de K. 10.350 EUR verdiende. Uit het strafdossier blijkt niet dat de derde beklaagde zijn 'job' bij de K. combineerde met een tewerkstelling in de onderliggende (...). Integendeel blijkt dat er op het ogenblik van de huiszoekingen en de arrestaties een andere persoon de (...) open hield. Bovendien verklaarde de derde beklaagde zelf dat hij zijn activiteiten bij de K. in bepaalde periodes combineerde met een andere officiële tewerkstelling. Van een tewerkstelling in de (...) is gedurende het volledige strafonderzoek geen sprake.

Om deze redenen zal de rechtbank het bedrag van 10.350 EUR verbeurd verklaren in hoofde van de derde beklaagde.

7.

De rechtbank wijst de vordering tot verbeurdverklaring ten laste van de vierde beklaagde af gelet op diens vrijspraak voor de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.3 en A.4. Het Openbaar Ministerie steunt de vordering tot verbeurdverklaring niet op de bewezen verklaarde tenlastelegging D, zodat deze niet kan worden uitgesproken.

8.

Het is onmogelijk om met zekerheid te bepalen welke inkomsten de eerste en de tweede beklaagde uit de K. hebben gehaald. Zijzelf blijven hier uiterst vaag over. Wel staat vast dat de inkomsten van de eerste beklaagde beduidend hoger waren dan die van de tweede beklaagde, vermits de tweede beklaagde instond voor de vaste kosten van het gebouw, en bovendien met schijnschulden werd opgezadeld die de eerste beklaagde op hem recupereerde.

Hoe dan ook staat vast dat in hoofde van deze beklaagden samen hoogstens een bedrag van 1.907.000 EUR kan worden verbeurdverklaard (namelijk de totale bruto-omzet verminderd met de bedragen die worden verbeurdverklaard in hoofde van de derde, elfde, twaalfde en dertiende beklaagden).

Conform de berekening in het proces-verbaal tot begroting van het vermogensvoordeel neemt de rechtbank aan dat de dames die drie maanden in de K. werkten, in principe ongeveer één zesde ontvingen van de door hen gerealiseerde omzet op de 'gewone erotische massages'. De meisjes ontvingen bovendien de 'extra inkomsten'. Wanneer de betaling aan de masseuses in aftrek wordt gebracht, resteert nog een omzet van 1.135.000 EUR.

De rechtbank beveelt de verbeurdverklaring van een bedrag van 700.000 EUR in hoofde van de eerste beklaagde, en van een bedrag van 435.000 EUR in hoofde van de tweede beklaagde.

9.

De gelden die ten aanzien van de eerste, de tweede en de derde beklaagden in beslag genomen werden en werden overgemaakt op rekening van het COIV, moeten worden toegerekend op het bijzonder verbeurd verklaarde bedrag zoals hierna in het dispositief wordt bepaald.

3.6.4 Verbeurdverklaring van voertuigen

10.

Het Openbaar Ministerie vordert ten aanzien van de eerste beklagde ook nog de verbeurdverklaring van een personenwagen BMW 320 D met nummerplaat TBG691. Deze verbeurdverklaring dringt zich verplichtend op met toepassing van artikel 42, 1^e lid van het Strafwetboek: het voertuig is eigendom van de eerste beklagde, en werd onder meer aangewend om geld te transporteren van en naar het massagesalon,

Tot slot vordert het Openbaar Ministerie eveneens de bijzondere verbeurdverklaring van het voertuig Opel Corsa met nummerplaat (...), eigendom van de derde beklagde, als voorwerp dat gediend heeft of bestemd was om de misdrijven te plegen. Ook dit voertuig werd aangewend om gelden te transporteren van het massagesalon naar de woning van de eerste en de vijfde beklagde, zodat de verbeurdverklaring hiervan zich verplicht opdringt.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4.1 Vordering van het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen mensenhandel

1.

Het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel (hierna genoemd: Federaal Centrum) stelde zich burgerlijke partij lastens de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de elfde, de twaalfde, de dertiende en de twintigste beklagden.

Deze burgerlijke partij is krachtens artikel 3.5 van de Wet van 15 februari 1993 tot oprichting van een federaal Centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel bevoegd om in rechte op te treden in alle rechtsgeschillen waartoe de toepassing van de wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de mensensmokkel aanleiding kan geven.

2.

De vordering van deze burgerlijke partij is tijdig en regelmatig. Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover rij zich klaagt, niet was gesteld.

Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

3.

De burgerlijke partij maakt aanspraak op een schadevergoeding van 1 EUR ten aanzien van de eerste, de tweede, de derde, de vijfde, de elfde, de twaalfde en dertiende beklaagden, te vermeerderen met intresten zoals nader bepaald in het dispositief. Anders dan de derde beklaagde voorhoudt, bestaat er geen aanleiding om voor wat hem betreft toepassing te maken van artikel 1386bis B.W.: de rechtbank is immers van oordeel dat hij toerekeningsvatbaar was op het ogenblik dat de schadeverwekkende feiten werden gepleegd.

De vordering van deze burgerlijke partij wordt afgewezen als ongegrond ten aanzien van de vierde, de zesde, de zevende en de twintigste beklaagde, vermits deze niet worden schuldig bevonden aan enig misdrijf van mensenhandel.

De burgerlijke partij maakt eveneens aanspraak op een rechtsplegingsvergoeding van 180 EUR, hoofdelijk te voldoen door de eerste, de tweede, de derde, de vijfde, de elfde, de twaalfde en de dertiende beklaagden, met dien verstande dat de elfde, de twaalfde en de dertiende beklaagden, gelet op hun verstek, slechts gehouden zijn tot betaling van 90 EUR.

4.2 Vordering van S.P.

4.

Ook S.P. stelde zich burgerlijke partij lastens de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de elfde, de twaalfde, de dertiende en de twintigste beklaagden. Haar vordering is tijdig en regelmatig, en bijgevolg ontvankelijk.

Zij vordert een schadevergoeding van 30.000 EUR, samengesteld als volgt:

- 15,000 EUR 'schuldverbintenis' die zij aan de organisatoren terugbetaalde;
- 5.000 EUR bijdragen in de kosten die zij betaalde;
- 10.000 EUR morele schade.

5.

Er bestaat enkel zekerheid over het bedrag van de schuldverbintenis dat deze dame betaalde aan de organisatoren. De overige vergoedingen kunnen bij gebrek aan concrete parameters enkel ex aequo et bono warden begroot.

Morele schade komt niet voor precieze begroting in aanmerking. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat werd berokkend. Bij de begroting van deze schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten en de impact hiervan op het slachtoffer evenals met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend gelijkaardige gevallen.

De rechtbank is van oordeel dat de morele schadevergoeding van 10.000 EUR geenszins overdreven voorkomt, De overige materiële schadepost wordt door de rechtbank naar billijkheid herleid tot 1.000 EUR.

Deze burgerlijke partij maakt bijgevolg aanspraak op een schadevergoeding van 26.000 EUR.

6.

De eerste, de tweede, de derde, de vijfde, de elfde, de twaalfde en de dertiende beklaagden worden hoofdelijk veroordeeld tot deze schadevergoeding, te vermeerderen met intresten zoals nader bepaald in het dispositief. Om redenen die hierboven werden toegelicht bestaat er geen aanleiding om ten aanzien van de derde beklaagde toepassing te maken van artikel 1386bis B.W.

Deze burgerlijke partij maakt eveneens aanspraak op een rechtsplegingsvergoeding die door de rechtbank wordt begroot op 2.400 EUR, met dien verstande dat de elfde, twaalfde en dertiende beklaagden, omwille van hun verstek, slechts gehouden zijn tot een rechtsplegingsvergoeding van 1.200 EUR.

De vordering van deze burgerlijke partij wordt afgewezen als ongegrond ten aanzien van de vierde, de zesde, de zevende en de twintigste beklaagden, vermits deze niet worden schuldig bevonden aan enig misdrijf van mensenhandel.

4.3 Vordering van R.P.

7.

R.P. stelde zich eveneens burgerlijke partij lastens de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de elfde, de twaalfde, de dertiende en de twintigste beklaagden. Haar vordering is tijdig en regelmatig, en bijgevolg ontvankelijk.

Zij vordert een schadevergoeding van 17.000 EUR, samengesteld als volgt:

- 6.500 EUR 'schuldverbintenis' die zij aan de organisatoren terugbetaalde;
- 500 EUR bijdragen in de kosten die zij betaalde;
- 10.000 EUR morele schade.

8.

Er bestaat enkel zekerheid over het bedrag van de schuldverbintenis dat deze dame betaalde aan de organisatoren. De overige vergoedingen kunnen bij gebrek aan concrete parameters enkel naar billijkheid worden begroot.

De rechtbank is van oordeel dat de morele schadevergoeding van 10.000 EUR geenszins overdreven voorkomt. De overige materiële schadepost wordt door de rechtbank naar billijkheid herleid tot 350 EUR.

Deze burgerlijke partij maakt bijgevolg aanspraak op een schadevergoeding van 16.850 EUR,

9.

De eerste, de tweede, de derde, de vijfde, de elfde, de twaalfde en de dertiende beklaagden worden hoofdelijk veroordeeld tot deze schadevergoeding, te vermeerderen met intresten zoals nader bepaald in het dispositief. Om redenen die hierboven werden toegelicht bestaat er geen aanleiding om ten aanzien van de derde beklaagde toepassing te maken van artikel 1386bis B.W.

Deze burgerlijke partij maakt eveneens aanspraak op een rechtsplegingsvergoeding die door de rechtbank wordt begroot op 1.320 EUR, met dien verstande dat de elfde, twaalfde en dertiende beklagden, omwille van hun verstek, slechts gehouden zijn tot een rechtsplegingsvergoeding van 750 EUR.

De vordering van deze burgerlijke partij wordt afgewezen als ongegrond ten aanzien van de vierde, de zesde, de zevende en de twintigste beklagden, vermits deze niet worden schuldig bevonden aan enig misdrijf van mensenhandel.

4.4 Overige burgerlijke belangen

Omdat de door beklagden gepleegde misdrijven nog andere schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T. Sv.).

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen

Artikel 11, 12, 14, 16, 31 tot 37, en 41 van de wet van 15 juni 1935

Wetb. van strafvordering, art. 21ter V.T., 182, 184, 185, 186, 189, 190, 190ter, 191, 194, 195, 226, 227;

Strafwetboek, art. 2, 38, 39, 40, 42, 43, 43bis, 50, 53, 56, 65, eerste lid, 66, 79, 80, 322, 323, 324bis, 324ter, 380, 382, 433quinqüies, 433septies, 433octies, 433novies, 433decies, 433undecies, 433terdecies, 483, 496, 505;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.19e art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28,12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S, 30.12.2011); (opdecimen)

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.01.08,1985, art. 28, 29, gew. art. 1. K.B. 31.10.2005 (25 euro);

Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10,2.1994; (uitstel);

Wet van 29 juni 1964, art. 8§1 en § 2; gew.W. 10.2.1994; (probatie-uitstel);

Wet van 17.4.1878, art. 3 en 4; burg. wetb. art. 1382,

Wetb strafrecht, art.44, 45; (BP).

UITSPRAAK

DE RECHTBANK BESLIST

OP TEGENSPRAAK ten aanzien van S.T., V.A., V.A.G., N.L.A.P., A.P., Y.W., D.B.E., D.I., S.E., V.P., V.D.B.P., B.H., R.M. en S.S.

BIJ VERSTEK ten aanzien Van D.B.E., S.D., W.T.A., S.C., M.M.D. en D.F.P.

OP STRAFGEBIED

1. S.T.

De rechtbank verklaart S.T. **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, B.1, 6.2, C, G, 1-1.1, H.2, I en J;

De rechtbank VEROORDEELT deze beklaagde voor de bewezen verklaarde feiten samen, met toepassing van artikel 65, 1^e lid van het strafwetboek en artikel 21ter V.T. Sv. tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF** van **DRIE JAAR**;

De rechtbank verleent de beklaagde **GEWOON UITSTEL** voor het **GEHEEL** van de **opgelegde hoofdgevangenisstraf behoudens de reeds ondergane hechtenis gedurende een periode van vijf jaar**.

Wijst beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Verbeurdverklaring

De rechtbank verklaart beklaagde **VERBEURD** van 700,000 euro aan vermogensvoordelen (op grond van artikel 42, 30en 43bis van het Strafwetboek) en beveelt verbeurdverklaring van een bedrag van 74.800 EUR overgemaakt aan het C.O.I.V. en zegt dat dit bedrag **DIENT TE WDRDEN TOEGEREKEND** op de hiervoor uitgesproken bijzondere verbeurdverklaring ten belope van dit bedrag.

De rechtbank verklaard het voertuig BMW320 D met nummerplaat (...) **VERBEURD** in hoofde van deze beklaagde met toepassing van artikel 42, 1e lid van het Strafwetboek (gestald bij takelfirma (...) in (...) blijkens de bijlage bij PV nr. (...) — OS nr. ...).

Ontzetting rechten

De rechtbank **ONTZET** beklaagde uit de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek voor een periode van **VIJF JAREN**.

Bijdragen - vergoeding

SPREEKT in hoofde van beklaagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 50 deciemmen verhoogd, **150,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

2. V.A.G.

De rechtbank spreekt V.A. **VRIJ** van het feit van de tenlastelegging A.2 en BI, maar verklaart hem **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.3, A.4, B.2, C en G.

De rechtbank **VEROORDEELT** deze beklaagde voor de bewezen verklaarde feiten samen, met toepassing van artikel 65, 1^e lid van het strafwetboek en artikel 21ter V.T, Sv. tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF** van **TWEE JAAR**;

De rechtbank verleent de beklaagde **PROBATIE-UITSTEL** voor het **GEHEEL** van de **opgelegde hoofdgevangenisstraf behoudens de reeds ondergane hechtenis gedurende een periode van vijf jaar, mits naleving van de volgende voorwaarden:**

1. geen strafbare feiten plegen;
2. een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk medelen aan de justitie-assistent die met de begeleiding is belast;
3. gevolg geven aan de oproepingen van de probatiewet en aan die van de justitie-assistent die met de begeleiding is belast,

Wijst beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Wijst beklaagde op artikel 15 § 1 van de probatiewet dat stelt dat het openbaar ministerie de veroordeelde die probatie-uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf heeft genoten, kan doen opsluiten in geval van niet-naleving van de probatievoorwaarden, mits het daarvan aan de probatiewet bericht geeft en het geval aanhangig maakt bij de rechtbank van eerste aanleg van de verblijfplaats van de veroordeelde.

Verbeurdverklaring

De rechtbank verklaart beklaagde **VERBEURD** van 435.000 euro aan vermogensvoordelen (op grond van artikel 42, 3° en 43bis van het Strafwetboek) en beveelt verbeurdverklaring van een bedrag van 823,50 EUR en 340 EUR, beiden overgemaakt aan het C.O.1,V. en zegt dat deze bedragen **DIENEN TE WORDEN TOEGEREKEND** op de hiervoor uitgesproken bijzondere verbeurdverklaring ten belope van dit bedrag.

Ontzetting rechten

De rechtbank **ONTZET** beklaagde uit de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek voor een periode van **VIJF JAREN**.

Bijdragen - vergoeding

SPREEKT in hoofde van beklaagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 50 deciemmen verhoogd, 150,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28

december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

3. V.A.G.

De rechtbank HEROMSCHRIJFT het feit van de tenlastelegging D in hoofde van de derde beklaagde V.A.G. als volgt:

"Zelfs zonder de bedoeling een misdrijf in het raam van een criminele organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikelen 66 tot 69 bedoelde wijzen, wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie die gebruik maakt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of commerciële of andere structuren aan wendt om het plegen van de misdrijven verbergen of te vergemakkelijken, in casu het plegen van misdaden zoals omschreven onder de tenlasteleggingen 41 tot en met A4, Bi en B2 om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft."

De rechtbank verklaart V.A.G. **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, B.1, B.2 en D (zoals heromschreven), doch enkel voor de periode van 1 april 2007 tot 16 september 2008. Voor de overige periode wordt hij vrijgesproken. De rechtbank stelt de staat van **wettelijke herhaling** vast voor wat betreft de bewezen verklaarde feiten die zich voordeden, na 25 januari 2008.

De rechtbank **VEROORDEELT** de derde beklaagde voor de bewezen verklaarde misdrijven samen, met toepassing van artikel 65, 1e lid en artikel 21ter V.T. Sv tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF** van **TWINTIG MAANDEN**.

De rechtbank verleent de beklaagde **PROBATIE-UITSTEL** voor het **GEHEEL** van de **opgelegde hoofdgevangenisstraf behoudens de reeds ondergane hechtenis, gedurende een periode van vijf jaar, mits naleving van de volgende voorwaarden:**

1. geen strafbare feiten plegen;
2. een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk medelen aan de justitie-assistent die met de begeleiding is belast;
3. gevolg geven aan de oproepingen van de probatiecommissie en aan die van de justitie-assistent die met de begeleiding is belast;
4. actief op zoek gaan naar werk en de bewijzen hiervan voorleggen aan de justitie-assistent.

Wijst beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Wijst beklagde op artikel 15 § 1 van de probatiewet dat stelt dat het openbaar ministerie de veroordeelde die probatie-uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf heeft genoten, kan doen opsluiten in geval van niet-naleving van de probatievoorwaarden, mits het daarvan aan de probatiecommissie bericht geeft en het geval aanhangig maakt bij de rechtbank van eerste aanleg van de verblijfplaats van de veroordeelde.

Verbeurdverklaring

De rechtbank verklaart de derde beklagde **VERBEURD** van 10.350 EUR aan vermogensvoordelen (op grond van artikel 42, 3° en 43bis Van het Strafwetboek) en beveelt de verbeurdverklaring van een bedrag van 920 EUR overgemaakt aan het

en zegt dat dit bedrag **DIEN T E WORDEN TOEGEREKEND** op de hiervoor uitgesproken bijzondere verbeurdverklaring ten belope van dit bedrag.

De rechtbank verklaart het voertuig Opel Corsa met nummerplaat (...) **VERBEURD** in hoofde van deze beklagde met toepassing van artikel 42, 1° lid van het Strafwetboek (OS nr. 5887/2010).

Ontzetting rechten

De rechtbank **ONTZET** beklagde uit de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek voor een periode van **VIJF JAREN**.

Bijdragen vergoeding

SPREEKT in hoofde van beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 50 deciemen verhoogd, **150,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

4. N.L. (volgens eindvordering) L. (volgens rijksregister)

De rechtbank spreekt de vierde beklagde **VRIJ** van de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.3 en A.4 maar verklaart hem met toepassing van art. 21ter V.T. Sv. **EENVOUDIG SCHULDIG** aan de feiten van de tenlastelegging D.

Vergoeding

Legt beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

5. A.P.

De rechtbank verklaart A.P. met toepassing van art. 21ter V.T. Sv. **EENVOUDIG SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, B.1, B.2 en D,

Vergoeding

Legt beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2delia en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

6. Y.W.

De rechtbank spreekt de zesde beklagde **VRIJ** van de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, B.1, B.2 en D.

7. D.B.P.

De rechtbank spreekt de zevende beklagde D.B.P. **VRIJ** van de feiten van de tenlastelegging Al., A.2, A.3 en E.

8. D.B.E.

De rechtbank verklaart de achtste beklagde D.B.E. met toepassing van art. 21ter V.T. Si. **EENVOUDIG SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen H.1, H.2, I en J.

Vergoeding

Legt beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

9. D.I.

De rechtbank verklaart de negende beklagde D.I. met toepassing van art. 21ter V.T. Sv. **EENVOUDIG SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen F, H.1, H.2 en I en J.

Vergoeding

Legt beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (BS. 29/11/2012).

10. S.E.

De rechtbank verklaart de negende beklaagde D.I. met toepassing van art. 21ter V.T. Sv, **EENVOUDIG SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen F.

Vergoeding

Legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (BS. 29/11/2012).

11. S.D. alias (...)

De rechtbank verklaart de elfde beklaagde S.D. **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1., A.3, A.4 en D;

De rechtbank **VEROORDEELT** de elfde beklaagde voor deze feiten samen, met toepassing van artikel 65, 1° lid van het Strafwetboek en artikel 21ter V.T. Sv., tot een effectieve **HOOFDGEVANGENISSTRAF** van **DRIE JAAR** en een effectieve **GELDBOETE** van **ELFDUIZEND EURO**, verhoogd met 45 deciemen (x 5,5) of **60.500,00 euro**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verbeurdverklaring

De rechtbank verklaart de elfde beklaagde **VERBEURD** van 25.000 EUR aan vermogensvoordelen (op grond van artikel 42, 3° en 43bis van het Strafwetboek).

Ontzetting rechten

De rechtbank **ONTZET** beklaagde uit de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek voor een periode van **VIJF JAREN**.

Bijdragen vergoeding

SPREEKT in hoofde van beklaagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 50 deciemen verhoogd, **150,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

12. W.T.A. alias (...)

De rechtbank verklaart de twaalfde beklaagde W.T.A. **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.3, A.4 en D.

De rechtbank **VEROORDEELT** de twaalfde beklaagde voor deze feiten samen, met toepassing van artikel 65, 1^e lid van het Strafwetboek en artikel 21ter V.T.Sv., tot een effectieve **HOOFDGEVANGENISSTRAF** van **DRIE JAAR** en een effectieve **GELDBOETE** van **ELFDUIZEND EURO**, verhoogd met 45 deciem (x 5,5) of **60.500,00 euro**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verbeurdverklaring

De rechtbank verklaart de elfde beklaagde **VERBEURD** van **25.000 EUR** aan vermogensvoordelen (op grond van artikel 42, 30 en 43bis van het Strafwetboek).

Ontzetting rechten

De rechtbank **ONTZET** beklaagde uit de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek voor een periode van **VIJF JAREN**.

Bijdragen - vergoeding

SPREEKT in hoofde van beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 50 deciem verhoogd, 150,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B .S. 29/11/2012).

13. S.C.

De rechtbank verklaart de dertiende beklaagde S.C. **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.3, A.4 en D.

De rechtbank **VEROORDEELT** haar voor deze feiten samen, met toepassing van artikel 65, 1^e lid van het Strafwetboek en artikel 21ter V.T. Sv, tot een effectieve **HOOFDGEVANGENISSTRAF** van **TWEE JAAR** en een effectieve **GELDBOETE** van **ELFDUIZEND EURO**, verhoogd met 45 deciem (x 5,5) of **60.500,00 euro**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verbeurdverklaring

De rechtbank verklaart de elfde beklaagde **VERBEURD** van **18.400 EUR** aan vermogensvoordelen (op grond van artikel 42, 30 en 3bis van het Strafwetboek).

Ontzetting rechten

De rechtbank **ONTZET** beklaagde uit de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek voor een periode van **VIJF JAREN**.

Bijdragen - vergoeding

SPREEKT in hoofde van beklaagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 50 deciemmen verhoogd, **150,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninkrijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

14. V.P.

De rechtbank verklaart de veertiende beklaagde **V.P.** met toepassing van art, 21ter V.T. Sv. **EENVOUDIG SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen H.1, H.2, I en J.

Vergoeding

Legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.& 29/11/2012).

15. V.D.B.P.

De rechtbank verklaart de vijftiende beklaagde **V.D.B.P.** met toepassing van art. 21ter V.T. Sv. **EENVOUDIG SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen Hi., H.2, I en J.

Vergoeding

Legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012),

16. M.M.D.

De rechtbank verklaart de zestiende beklaagde **M.M.D.** niet toepassing van art, 21ter V.T, Sv. **EENVOUDIG SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen H.1, H.2, I en

Vergoeding

Legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B,S. 29/11/2012).

17. B.H.

De rechtbank verklaart de zeventiende beklaagde B.H. met toepassing van art. 21ter V,T, Sv. **EENVOUDIG SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen H.1, H.2, I en j.

Vergoeding

Legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B .S. 29/11/2012).

18. D.F.P. (volgens eindvordering) P. (volgens rijksregister)

De rechtbank spreekt d.- achttiende beklaagde D.F.P. **VRIJ** van de feiten van de tenlastelegging J.

19. B.M.

De rechtbank spreekt de negentiende beklaagde B.M. **VRIJ** van de feiten van de tenlastelegging J.

20. S.S.

De rechtbank verklaart de twintigste beklaagde S.S. met toepassing van art. 21ter VJ, Sv. **EENVOUDIG SCHULDIG** aan de feiten van de tenlastelegging F **voor wat betreft de periode van 1 maart 2008 tot 16 september 2008. Voor de overige periode wordt hij vrijgesproken.**

Vergoeding

Legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (6,5.29/11/2012).

Kosten

VEROORDEELT beklaagden als volgt tot de kosten:

1^e beklaagde: 7/30ste

2^e beklaagde: 5/30ste

3^e — 11e — 12e -- 13ebeklaagde: 2/30ste

4^e — 5^e — 8^e — 9^e — 10^e — 14^e — 15^e 16^e — 17^e — 20^e : 1/30ste

in hun geheel aan de zijde van het openbaar ministerie op de som van **56.784,36 euro**, meer de betekeningkosten van huidig vonnis voor wat betreft de 11de, de 12de en de 13de beklagde.

Legt de kosten begroot op 86,66 euro (dagvaardingen 6^e , 7^e , 18^e & 19^e beklagde) **ten laste van de Belgische Staat.**

Overtuigingsstukken

De rechtbank stelt de overtuigingsstukken met nummers 03619/2008 — 04812/2008 — 04966/2008 — 05116/2008 — 05221/2008 — 05548/2008 — 05600/2008 — 05627/2008 — 05661/2008 — 05866/2008 — 06141/2008 — 06142/2008 — 06143/2008 — 06144/2008 — 06267/2008 — 06268/2008 — 6655/2008 — 283/2009 — 302/2009 — 472/2009 — 1286/2009 — 1257/2009 — 3068/2009 — 3069/2009 — 3459/2009 — 4527/2009 — 4528/2009 — 4529/2009 — 4530/2009 — 4972/2009 — 5855/2009 5856/2009 — 5854/2009 — 5858/2009 — 6874/2009 - 6875/2009 — 06995/2010 ter beschikking van het Openbaar Ministerie.

De rechtbank beveelt de teruggave van de vreemde valuta neergelegd onder overtuigingsstuk 4910/2008 aan Y.W.

De rechtbank beveelt de teruggave van de overtuigingsstukken neergelegd onder overtuigingsstaak 6656/2008 aan N.L.

De rechtbank beveelt de teruggave van de laptop neergelegd onder overtuigingsstaat 5237/2009 aan V.A.

OP BURGERLUK GEBIED

- ✓ Vordering van het Federaal Centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel

De rechtbank verklaart de vordering van deze burgerlijke partij ontvankelijk maar ongegrond ten aanzien van de vierde, de zesde, de zevende en de twintigste beklagden.

De rechtbank veroordeelt de eerste, de tweede, de derde, de vijfde, de elfde, de twaalfde en de dertiende beklagden **hoofdelijk** om aan deze burgerlijke partij een definitieve **schadevergoeding te betalen van 1 EUR**, te vermeerderen met intresten vanaf heden.

De rechtbank veroordeelt de eerste, de tweede, de derde, de vijfde, de elfde, de twaalfde en de dertiende beklagden hoofdelijk om aan de 7^e burgerlijke partij een **rechtsplegingsvergoeding** te betalen **van 180 EUR**, met dien verstande dat de elfde, twaalfde en dertiende beklagden slechts gehouden zijn tot een bedrag van 90 EUR.

✓ Vordering van P.S.

De rechtbank verklaart de vordering van deze burgerlijke partij ontvankelijk maar ongegrond ten aanzien van de vierde, de zesde, de zevende en de twintigste beklagden.

De rechtbank veroordeelt de eerste, de tweede, de derde, de vijfde, de elfde, de twaalfde en de dertiende beklagden **hoofdelijk** om aan deze burgerlijke partij **een definitieve schadevergoeding te betalen van 26.000 EUR**, te vermeerderen met intresten vanaf heden.

De rechtbank veroordeelt de eerste, de tweede, de derde, de vijfde, de elfde, de twaalfde en de dertiende beklagden hoofdelijk om aan deze burgerlijke partij een **rechtsplegingsvergoeding** te betalen van **2.400 EUR**, met dien verstande dat de elfde, twaalfde en dertiende beklagde slechts gehouden zijn tot een bedrag van **1.200 EUR**.

✓ Vordering van R.P.

De rechtbank verklaart de vordering van deze burgerlijke partij ontvankelijk maar ongegrond ten aanzien van de vierde, de zesde, de zevende en de twintigste beklagden.

De rechtbank veroordeelt de eerste, de tweede, de derde, de vijfde, de elfde, de twaalfde en de dertiende beklagden **hoofdelijk** om aan deze burgerlijke partij **een definitieve schadevergoeding** te betalen van **16.850 EUR**, te vermeerderen met intresten vanaf heden.

De rechtbank veroordeelt de eerste, de tweede, de derde, de vijfde, de elfde, de twaalfde en de dertiende beklagden **hoofdelijk** om aan deze burgerlijke partij een **rechtsplegingsvergoeding** te betalen van **1.320 EUR**, met dien verstande dat de elfde, twaalfde en dertiende beklagden slechts gehouden zijn tot een bedrag van **750 EUR**.

✓ Overige burgerlijke belangen

De rechtbank houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

WIJST de veroordeelden D.S., W.T.A. en S.C. er op dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis, wat betreft de uitgesproken effectieve gevangenisstraf zoals hoger in dit vonnis bepaald, zal geschieden overeenkomstig de bepalingen van de Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten en dit in zoverre de bepalingen van voornoemde wet op het ogenblik van de strafuitvoering in werking zullen zijn getreden.

Overeenkomstig de aldus in werking getreden bepalingen van deze wet zal de uitvoering van de effectieve vrijheidsstraf zoals hoger in dit vonnis bepaald eventueel kunnen geschieden volgens de modaliteiten die worden bepaald door de strafuitvoeringsrechtbank, de strafuitvoeringsrechter of door de Minister van Justitie.

Wijst de burgerlijke partijen voornoemd op de mogelijkheid om bij deze strafuitvoeringsmodaliteiten te worden betrokken. De burgerlijke partijen zullen, bij het in kracht van gewijsde treden van onderhavig vonnis, middels een informatief schrijven door de

griffie overgemaakt, nader worden ingelicht omtrent de wijze waarop dit kan geschieden (zie K. B. d.d. 29.01.2007 tot uitvoering van artikel 2.6° van de wet van 17.05.2006);

Voor het geval de partijen niet aanwezig zijn op het ogenblik van de uitspraak gelden de huidige vermeldingen als inlichting bij kennisname van dit vonnis (lezing van dit vonnis of kopie ervan).

Aldus gevonnist in de volgende samenstelling:

M. Vanden Avenne, rechter, voorzitter van de D19D kamer,
V. Raclants, rechter,
J. Hendrix, rechter

**en uitgesproken in openbare terechtzitting van
ELF OKTOBER TWEEDUIZEND ZESTIEN**

door M. Vanden Avenne, rechter, voorzitter van de D19D kamer,
bijgestaan door G. De Visscher, griffier,
in aanwezigheid van C.Reyndexs, substituut Procureur des Konings